

X. ročník
září 2016

živě a nově

www.blatensko.eu blatensko@blatensko.eu

Žijí s námi aneb lidé na Blatensku
Štěpánka Vonášková

Fotbalová historie Putovního
poháru starosty obce Kocelovice a nejen to ...

Dovolte mi, milí čtenáři, pár vzpomínek. S rekonstrukcí hřiště nad rybníčkem Hlinovna, na kterém své fotbalové umění zkoušel snad každý kluk z Kocelovic, se začalo v roce 1993 a na jaře roku 1997 bylo dokončeno nejen travnaté fotbalové hřiště, ale rovněž oplocení tenisového antukového kurtu. A tak se první ročník mohl uskutečnit téhož roku, 26. července 1997 za účasti osmi mužstev. Hned druhý fotbalový turnaj by již s deseti týmy a výjimečný tým, že se ho zúčastnil Hvězdný výběr v čele se zpěvákem Danielem Landou, reprezentanty Jiřím Němcem a Romanem Vonáškem. Každý další ročník fotbalového turnaje získával na popularitě, a byl něčím zajímavý. Mohu jmenovat třeba úspěšný sedmý ročník 28. 6. 2003, kdy po šesti letech putovní pohár zůstal v Kocelovicích. Za domácí nastoupila tehdy 19-ti letá Petra Divišová, která se později stala a stále je hráčkou klubu SK Slavia Praha a reprezentace žen ČR. Dvakrát byla fotbalistkou roku (2009, 2010). Při desátém ročníku 24. 6. 2006 zůstal také pohár doma, rovněž tak v roce 2008. Letošní, dvacátý fotbalový turnaj měl datum 16. červenec 2016.

Málokterý ročník fotbalového turnaje jsem jako divačka a fanynka fotbalu vynechala. Naše fotbalová utkání se hrála každoročně hlavně kvůli zábavě, a náš turnaj byl hlavně o ní, o setkání mužstev a pohodě, která na hřišti panovala, kdy každý Kocelovák ochotně pomáhal a fotbalisté z okolních vesnic, z Blatné i z Prahy, se na trávníku sportovně prali o vítězství.

Pro pamětníky, a nejen pro ně, musím uvést malou statistiku a neotřelé názvy mužstev. Bez přerušení se uskutečnilo dvacet ročníků a vystřídal se v Kocelovicích 38 týmů. Bez absence byl domácí tým, v osmi případech měl dokonce dvě družstva. Devatenáctkrát se zúčastnil tým Anča Band, osmnáctkrát tým Baron Club Praha, sedmnáctkrát tým AFK Rozmetač, jedenáctkrát Buenos Lemplos, Závišín, VIVA Hudčice a SK Přístav Lnáře, čtyřikrát Raketa Mačkov, třikrát Bezdědovice, Krajková, Křeslice a Maso Plus MB. Dvakrát si u nás zasoutěžili Bělčice, Blatná River team, Zion, Knauf, Správcovy děti, Ekonomka a Bar Blatná. Jedenkrát nás poctili svou návštěvou a soutěžit přijeli: Hvoždany, již zmíněný Hvězdný výběr, Samaritáni, Blatná 1980, Chlum, Hokři, Mistři, Restaurace na

Pokračování na str. 5

Zpátky ve škole

Měsíc srpen předal vládu září a to znamená pro školáky jedině, je konec prázdnin. Teplé počasí se nechce vzdát a ustoupit podzimu, ale kalendář je neúprosný. Nový školní rok začal letos opravdu 1. září, tak jak je to ve všeobecném povědomí. Paní ministryně školství ve svém projevu k zahájení nového školního roku řekla: „Škola není jen místo výuky a předávání potřebných znalostí a vědomostí. Snažíme se také, aby škola hrála významnou roli v dalších aktivitách, které jsou pro děti důležité. Škola má být místem, kde se učíme hodnotám potřebným pro život v naší společnosti – respektu, úctě, fair play a ohledu na ostatní.“ Naše škola se snaží tato slova trvale naplňovat. Pracujeme podle upraveného „Školního vzdělávacího programu - Škola pro život, šance pro všechny“, přepracován byl i školní řád. Skrze žákovský parlament vštěpujeme dětem zásady demokratické školy a společnosti. Kalendář se pomalu plní plánovanými aktivitami z nejrůznějších oblastí života. Vyvrcholením tohoto školního roku bude sobota 27. 5. 2017. Připravujeme den otevřených dveří k 50. výročí založení naší školy. Ale nějak rychle jsem téměř na konci školního roku. Do června nás ještě všechny čeká hodně práce a společných zážitků, abychom naplnili své plány. K tomu přeji všem pracovníkům školy, žákům i jejich rodičům hodně sil, dobrých nápadů a zdraví.

Mgr. Marie Šampalíková
ředitelka ZŠ TGM Blatná

Adéla Bejčková 12 let, ZUŠ Blatná

**Uzávěrka příjmu příspěvků
do listopadového vydání je
v pondělí 7. listopadu 2016.**

Co vše se „upeklo“ u SOBu

- Dne 11. 8. se konalo jednání Rady SOBu.
- Stolní kalendář SOBu na rok 2017 je v distribuci.
- Již jsme informovali o tom, že se SOB stal smluvním partnerem Svazu měst a obcí ČR (= SMO) na realizaci projektu „Posilování administrativní kapacity obcí na bázi meziobecní spolupráce“, zkráceně také „Centra společných služeb“ (zkráceně CSS). Podrobné informace o projektu CSS na jiném místě SOBáčka.
- V úterý 16. srpna proběhl dílčí audit hospodaření SOB za rok 2016. Nebyly zjištěny žádné nedostatky. Podobně probíhají dílčí audity hospodaření i u všech obcí.
Audit znamená úřední přezkoumání a zhodnocení dokumentů, zejména účtů, nezávislou osobou. Účelem je zjistit, zda doklady podávají platné a spolehlivé informace o skutečnosti a obvykle také zhodnotit kvalitu vnitřní kontroly firmy. Povinnost auditu vyplývá ze zákona č. 128/2000 Sb., o obcích v platném znění, a současně ze zákona č. 420/2004 Sb., o přezkoumávání hospodaření územních samosprávných celků a dobrovolných svazků obcí.
- v neděli 4. září se konal malý řemeslný trh v prostorách za kostelem Nanebevzetí Panny Marie v Blatné. Pořádal SOB ve spolupráci s Farností Blatná s podporou Jihočeského kraje.

Co by se mělo „upéct“:

- ⇒ Po uzávěrce se konalo setkání starostů členských obcí SOB.
- ⇒ Po uzávěrce proběhlo výběrové řízení k veřejné zakázce – nákup nádob na tříděný odpad pro 29 členských obcí SOBu. Projekt je spolufinancován z Operačního programu Životní prostředí.
- ⇒ V souvislosti s účinností **nového zákona o zadávání veřejných zakázek** je připravena vzdělávací akce pro volené představitele obcí, zaměstnance obcí a další zájemce na **29. listopadu 2016**.
- ⇒ Vzdělávací akce pro účetní malých obcí je připravena na přelom listopadu a prosince. Rozhodující pro stanovení konkrétního termínu bude aktuální stav legislativy.

Chcete-li najít i další informace o Blatensku, pište a pošlete své podněty, články i s fotografiemi, informace o dění u Vás na e-mailovou adresu: blatensko@blatensko.eu, těší se všichni čtenáři SOBáčka. Na čtenou. Uzávěrka příjmu příspěvků do listopadového vydání je v pondělí 7. listopadu 2016.

Text a foto Radka Vokrojová

Fotoreportáž k závěru výstavy a soutěží projektu „Proměny“ 13. ročník z cyklu o přírodě

Ve středu 22. června dopoledne proběhlo slavnostní vyhodnocení soutěží projektu „Proměny“ v ambitu domova pro seniory. Několik informací zopakujeme: organizačně nám velmi pomohli studenti Středního odborného učiliště i žáci ZŠ JAK Blatná, za hudební vystoupení zajistili žáci ZUŠ Blatná. O hry se postarali klienti a zaměstnanci domova pro seniory. Ceny předávali: Dana Vohryzková, předsedkyně SOB, Mgr. Hana Baušová, ředitelka Domova pro seniory Blatná, Pavel Vejšický, ředitel Města Bělčice, Pavel Unický, místostarosta Města Blatná. Dopoledne moderovala paní Míša Kubátová z Dobšic. Abychom mohli tolika výtvarníkům a mladým fotografům udělat radost, je na místě poděkovat i sponzorům: Blatenská ryba, Dvůr Lnáře, Jana Germentisová, Rybářství Lnáře, Tesla Blatná a mnoha drobným dárcům, kteří si nepřáli být jmenováni. K této akci se vracíme ve fotoreportáži.

Radka Vokrojová

Na hokej se stála fronta

Děti z MŠ si našly čas i na taneček

Nejmenší diváci z MŠ přišli podpořit vítěze a pobavit se

Jak se skládá puzzle, chce to jen trpělivost

Skládat puzzle mohl každý

Ceny předávají Jana Baušová a Dana Vohryzková

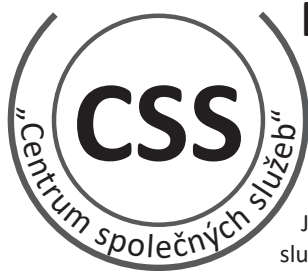
Udržovat rovnováhu v přírodě se učíme od malička

Skupina žáků ZŠ JAK Blatná

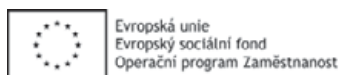
Ocenění žáci ZŠ Bělčice s Pavlem Vejšickým, starostou Bělčic

Projekt Svazu měst a obcí ČR

Projekt je založen na bázi mezi obecní spolupráce a má název „**Posilování administrativní kapacity obcí**“. Jedná se o založení Centra společných služeb (dále CSS).

Celková délka trvání projektu je 3 roky od podpisu smlouvy (tj. 1. 7. 2016) do 30. 6. 2019. Po tuto dobu bude dostávat SOB příspěvek na plat zaměstnanců CSS.

Realizační tým CSS tvoří 2 zaměstnanci:

- 1) Manažer CSS – paní Dana Vohryzková
- 2) Specialista pro rozvoj mikroregionu – paní Ing. Radka Vokrojová

Úřední hodiny CSS:

Pondělí	8,00 – 11,00	12,30 – 16,00
Středa	8,00 – 11,00	12,30 – 16,00
Pátek	8,00 – 11,00	

Po předchozí telefonické dohodě kdykoliv i mimo úřední hodiny.

Co projekt přinese především malým obcím:

Postupně jsme oslovili a navštívili všechny členské obce. Snažili jsme se získat informace, v jakých oblastech a s čím konkrétně potřebují nejvíce pomoci.

Jedna část projektu Svazu měst a obcí je zaměřena na společné projekty, kde se vždy budeme snažit najít vhodný dotační titul pro samotnou realizaci projektů vybraných obcemi.

Druhá část projektu je pro nás nová, ta se zaměřuje především na poskytování odborného poradenství při výkonu veřejné správy v různých oblastech fungování obce. Všichni budou mít možnost pravidelně získávat informace o novinkách v oblasti veřejné správy.

Centrum společných služeb funguje zároveň jako kontaktní centrum pro občany. Občané se mohou na CSS obracet s podněty a žádostmi zejména v době, kdy není zajištěna dostupnost obecních úřadů (úřední hodiny). Zaměstnanci CSS podněty a žádosti předají na příslušný OÚ, popřípadě pomohou s řešením.

Dana Vohryzková
Manažerka CSS
Tel.: 607 032 192
e-mail: vohryzkova@blatensko.eu

Ing. Radka Vokrojová
Specialista pro rozvoj mikroregionu
Tel.: 728 881 358
e-mail: blatensko@blatensko.eu

Kalendář SOBu na rok 2017

Tradiční stolní kalendář SOBu respektive členských obcí SOBu na rok 2017 s pozvánkami na společenské, kulturní, sportovní a další akce na Blatensku je v prodeji: prodejna Papír a hračky, Alena Tomášková, tř. J. P. Koubka, Blatná; kancelář SOBu, Na Tržišti 727, Blatná nebo u některých členských obcí.

Radka Vokrojová

Nová kniha z regionu Povídání o důlních skřítcích

SOB vydal knihu Pavla Sučka „Povídání o důlních skřítcích Jakubovi, Janovi a Aloisovi z jižních Čech, ze zlatonosné oblasti mezi Kasejovicemi a Bělčicemi“. Knihu bylo možné vydat za přispění Města Kasejovice, Města Mirovice a samozřejmě za podpory členských obcí SOBu. SOB „Povídání o důlních skřítcích“ představil na malém řemeslném trhu, který se konal v neděli 4. září v Blatné.

Pavel Suček o své knize píše: „*Příběhy tři skřítků Jana, Jakuba a Aloise zavádějí čtenáře do kouzelného světa, kde tajemní permoníci pomáhají horníkům a dobrým lidem v nouzi*

a trestají nepoctivost a lež. Dějištěm pro tyto poučné pohádkové příběhy je historický kasejovicko-bělčický zlatonosný revír. Již v roce 1337 za krále Jana Lucemburského byly nedaleko města Kasejovice vyhloubeny v lese „Kamejk“ tři šachty: Jakub, Alois a Jan.

Na stránkách knihy se čtenáři budou toulat od Blatné k Bělčicím, zavítají do Kasejovic, Kocelovic, Mirovic a Rakovic, k rybníkům Zlatohlav a Labuť, na Zlatou horu či vrch Hrad. Zažijí spolu s trojicí hrdinů mnohé napínavé dobrodružství, seznámí se s pohádkovými bytostmi, obývajícími okolí šachet, a také s mnohým dobrákem a poctivcem. Poznají ale také vykutálené podvodníčky a šizuňky, se kterými si ovšem skřítkové většinou ví rady ...“

Knihu lze zakoupit v kanceláři SOBu.

Radka Vokrojová

Marie Pavlíková a František Šesták byli kmotry nové knihy „Povídání o skřítcích“

Lidé na Blatensku Štěpánka Vonášková Fotbalová historie Putovního poháru starosty obce Kocelovice a nejen to ...

Pokračování ze str. 1

Růžku, Juventus, Staďáci, Labakan Drahenice, Kal Kaida, Jamajka A, Jamajka B, Dřeváci a El Pacientos. Tyto údaje jsou použity z katalogu, který zpracovala Štěpánka Vonášková k jubilejnímu dvacátému ročníku.

Štěpánka, to ona byla hlavní organizátorkou všech ročníků - od prvního do letošního dvacátého. Vyhotovala plakáty a pozvánky, měla kontakty na hráče a jejich vedení, zajišťovala se svým kolektivem stejně nadšených mladých lidí, aby po celý den vše klapalo jako na drátkách. Občerstvení pro fotbalisty a početnou skupinu fanoušků a diváků, kteří celý den neúnavně povzbuzovali hráče. Na vyvěšených tabulkách průběžně během dne doplňovala skóre jednotlivých zápasů. Zajistila poháry pro vítězné týmy a diplomy pro jednotlivce, rovněž fotografování. Máme proto bohatou fotogalerii ve fotbalové a obecní kronice. Po semifinálovém a finálovém utkání společně se starostou předávala ceny. S kolektivem stejně naladěných mladých lidí po skončení zápasů zajišťovali další program s posezením a hudbou. V letošním roce zpracovala katalog s fotografiemi z jednotlivých ročníků doplněný údaji o výsledcích utkání mužstev, které se zúčastnily v jednotlivých letech. I za to vše a celou dvacetiletou práci kolem organizace turnajů jí patří veliké poděkování.

Z její další sportovní činnosti můžeme připomenout fakt, že dlouhá léta byla aktivní fotbalistkou TJ Blatná a fotbalu zůstala věrná i nadále. V současné době je trenérkou mladší přípravy v klubu SK Slovan Kunratice, Praha 4. Třikrát týdně se věnuje 6-8 letým klukům a holčákům od roku 2013. Letos si přibrala i fotbalovou školičku, tady se základem fotbalu učí 3-4 leté dětičky. Jak sama s úsměvem poznamenává „Jde spíše o takové pohybové cvičení, ale dětem se hrozně líbí, jsou důležití, že mají míč a kopačky“ Přejme Štěpánce Vonáškové osobní i pracovní úspěchy a mnoho dalších nápadů k popularizaci fotbalu a sportu vůbec mezi dětmi a mládeží. A ráda jménem svým i nás, kocelovických lidíček, jí chce veřejně poděkovat za celou dlouholetou organizaci a úžasné zážitky z našich fotbalových turnajů.

Přikládám dvě fotografie z turnaje roku 2016 a foto mladší přípravy, kterou v Praze trénuje.

Milada Cihlová

Osmá etapa Zemí zamyšlenou

Sobota a na nás čeká již osmá etapa po stopách Ladislava Stehlíka Zemí zamyšlenou: Ze Želvic na Kloubovku a do Kotouň. Nasedáme do motoráčku z Blatné do Nepomuku a než jsme se stačili rozkoukat, již se objevila železniční stanice

Želvice. Víme, že nás z Blatné dojíždí na kole Karel, ale nějak nejede. Přijel s malým zpožděním, protože jak nám oznámil, tak trochu nestačil vláčku. Cesta nás vedla přes Bezděkovec a vzhůru přes

Chlumský les, kde jsme se napojili na zelenou turistickou značku. Po zelené pak dále a nad obcí Chlumy několik set metrů po silnici do Oselce, potom vpravo prudkým stoupáním přímo ke kapli svaté Markéty. Od kaple jsou krásné rozhledy na Šumavu. Jen kousek klesání opět po zelené

a přivítal nás Obecní šenk v Oselci, kde byl průběžný cíl pochodu a zároveň možnost občerstvení. Po dobrém obědě nás zelená vedla dále lesem k léčivému prameni Kloubovka. Název podle toho, že voda z pramenu léčí nemocné klouby. Voda je dobrá i k pití. Krásnými hlubokými lesy jsme se dostali stále po zelené až do železniční stanice Kotouň, odkud vláčkem zpět do Blatné. Tuto nádhernou pěší vycházku doporučujeme všem, kdo si chtějí užít pěkný den.

Za TK Blamiš a KPB Blatná Vladimír Vildt

Drobná sakrální architektura ve Tchořovicích – 1. část

Drobné sakrální památky, mezi které řadíme boží muka, kříže a kapličky, jsou neodmyslitelnou součástí české krajiny. Také ve Tchořovicích a jejím okolí je těchto staveb hned několik. Naši předkové je stavěli na významných místech, podél cest, na návrších, v polích, rozcestích či na krajích obce. Co je vedlo ke stavbě takovýchto památek? Hlavním motivem byla zbožnost tehdejšího člověka. Stavby měly být pobídkou k zastavení či modlitbě. Byly stavěny na místech uložení ostatků padlých vojáků, některé připomínaly tragickou událost, která se na určitém místě stala, jindy byly postaveny jako projev díky za odvrácení

Boží muka a křížek při cestě na Lnáře

Křížek u silnice na Blatnou

Křížek u silnice na Blatnou detail

neštěstí, či prosba o ochranu proti nemocem a pohromám. Tyto stavby nás spojují s historií dávno minulou i s osudy lidí, kteří zde žili. Vzhledem k významu a smyslu těchto staveb je důležité je v naší krajině zachovat.

Křížek u obecního skladu

Rozpadlý kamenný podstavec křížku u obecního skladu

Proto jsme letos v naší obci započali s opravami některých z nich. Zároveň jsme požádali o dotaci na obnovu těchto památek Jihočeský kraj. V rámci této akce jsme opravili zděná boží muka a křížek při cestě na Lnáře, křížek u obecního skladu u bytovek a křížek při cestě na Blatnou naproti bývalé skládce. Celkové náklady na opravu těchto čtyř staveb činily 49 400,- Kč. Jihočeský kraj přispěl dotací ve výši 34.000,- Kč, vlastní podíl obce byl 15 400,- Kč. Nejvíce poškozený byl křížek u obecního skladu, jehož kamenný podstavec se při opravě rozpadl na několik dílů. Jednotlivé díly byly očištěny a poté zpět slepeny. Praskliny byly zakryty a ke zpevnění musely být použity 4 kované stahovány. Litinový kříž byl opískován, nově natřen a opraveno písmo. Do dálky teď svítí také opravená boží muka u silnice na Lnáře. Po očištění byly opraveny omítky i krytina a na zeď byla použita bílá barva v kombinaci

ze šmolkovou modří. Kamenný sokl nacházející se vedle božích muk byl očištěn a doplněn o nový kovaný kříž na místo původního ulomeného. Také křížek u silnice směrem na Blatnou naproti bývalé skládce byl nejdříve očištěn a poté natřen, ke zpevnění byl použit kovaný stahovák. Všechny tyto stavby opravoval pan Petr Štěpán z Hajan. Zajímavostí je, že když započal s opravou prvního křížku, vybral si právě křížek u silnice na Blatnou nedaleko můstku, kudy protéká voda z rybníka Starý a právě v den, kdy praskla hráz rybníka Smyslov. Valící se voda se rozlila pod hrází rybníka Starý a dosahovala skoro k právě opravenému křížku. Panu Štěpánovi nezbylo nic jiného než práce zanechat.

Eva Křivancová, starostka obce

Obec Bezdědovice a její místní části

Již v době Stabilního katastru (1837) měly Bezdědovice společné katastrální území s Paštikami a Dobšicemi. Po zrušení patrimoniální správy roku 1850 vytvořily společnou politickou obec Paštiky. V letech 1974–1990 byly Bezdědovice, Dobšice a Paštiky místními částmi města Blatná.

Jako první se znovu osamostatnily v listopadu 1990 Bezdědovice. Roku 1993 se k nim připojily zpět Dobšice a Paštiky. Pomyslný kruh dějin místní samosprávy se tak uzavřel. Sídlo obecního úřadu již ovšem zůstalo v Bezdědovicích.

Osídlení prostoru mezi Bezdědovicemi a Dobšicemi, potažmo západně ležícím Chlumem lze sledovat přinejmenším od sklonku pravěku. Dokládají ho jednak archeologické nálezy z pozdně halštatského a laténského období (sídliště, žárové hroby), které zde na počátku 20. století učinil ředitel měšťanských škol a zakladatel muzea v Blatné Josef Siblík, jednak zvlášť významný objev depotu 182 železných předmětů z doby kolem poloviny 1. století př. n. l. v roce 1997.

Sídelní kontinuita zřejmě přispěla i k tomu, že se zde ve vrcholném středověku konstitovala samostatná duchovní správa se střediskem při farním kostele v Paštikách. Farnost zahrnovala kromě tří uvedených vsí ještě Buzice, Dvořetice, Hajany, Chlum, Skaličany, Střížovice a Vahlovice. V 16. století často spravoval paštický farář kvůli nedostatku kněží i faru v sousední Blatné a naopak. Kolem roku 1600 pak došlo ke spojení obou far; centrum přirozeně zůstalo v Blatné. Kostel v Paštikách poklesl na filiální. Nicméně to, že ve vsi stál kostel, bylo zřejmě později jedním z důvodů, proč měla spojená politická obec ustavená roku 1850 sídlo právě v Paštikách, třebaže byly nejmenší.

Bezdědovice

První písemná zmínka o vsi se klade do roku 1186, kdy český kníže Friedrich potvrdil benediktinskému klášteři v Kladrubech všechny državy darované jeho předchůdci na panovnickém stolci i dalšími osobami. V příslušné listině se přímo píše „*Patruus vero meus, piae memoriae dux Henricus, contulit circuitum, in quo sunt villae sex, et hec earum nomina: Bezededowici, Oczecici, Leskowici, Waltherowice, Wratiwowowici*“. Ves měla být tedy součástí újezdu (území vymezeno obehitem na koni), který klášteři daroval Přemyslovec Jindřich. Ovšem podobně jako většina dalších, je i tato listina účelovým falem ze 13. století, jež mělo potvrzovat a pojišťovat starší, ale dosud písemně nepodchycené skutečnosti. Klášter si tak jen zabezpečil nenapadnutelnost svých majetkových nároků.

Vlastní okolnosti a dobu zisku újezdu, do něž patřily i Bezdědovice, kladrubským klášteřem, osvětluje nyní již pravá listina ze 17. prosince 1239. Tehdy král Václav I. potvrdil klášteři majetky, které nabyl za úřadování opata Reinhera (1231–1275). K nim patřil také újezd v kraji šlechtiském, jménem „Bezededich“, který kladrubští benediktini získali od šlechtice Waty a jeho bratra Bohuslava výměnou za ves Zhoř („*Primo villam, nomine Zhors, cum omni usu fructuario conmutavit pro circuitu, nomine Bezededich, qui situs est in provincia Seleuuensi, cum milite nostro Watone, ac fratre suo Bohuzlao*“). Muselo se tak stát mezi lety 1231, kdy opat Reinher nastoupil do funkce, a 1239, kdy byla citovaná listina vyhotovena.

Historik Josef Pekař se domníval, že lokalizace újezdu do oblasti kolem Želivi na Vysočině, stejně jako jeho zkomolený název, jsou pouze písarské chyby, neboť ves „Bezededich“, kterou správně ztotožnil s Bezdědovicemi v listině hlásící se do roku 1186, přece leží na Blatensku. Bohužel další vsi, v těže souvislosti uváděné, dnes již neexistují. Kromě toho není vůbec známo, že by nějaké takové v našem regionu vůbec kdy byly. Výjimku představují pouze Leskovice. Jedna ves toho jména sice leží u Radomyšle, jenže jiná také 15 km jihozápadně od Želivi. Přesnou lokalizaci nám to tedy rozhodně neulehčuje a nemůžeme spolehlivě říci, že kladrubský klášter vlastnil právě Bezdědovice u Blatné a ne nějakou jinou stejnojmennou, ale již zaniklou ves. Jiné další Bezdědovice dnes na mapě nenajdeme. Nicméně v novodobém znaku obce, vytvořeném heraldikem Stanislavem Kasíkem z Roudnice nad Labem a schváleném roku 2009, se odrazila symbolika klášteřa, a to lilie převzatá z jeho znaku.

Další pochybnosti vnáší nejstarší dochované privilegium pro město Blatnou vystavené panem Zdeňkem Lvem z Rožmitálu dne 9. listopadu 1489. V něm je mimo jiné vymezen rozsah pozemků příslušných k městečku jejich ohraničením ve vztahu k sousedním vsím. Na severu dosahovaly „do mezi býčinských, dobských, paštických a skalčianských...“ Jen pro úplnost dodejme, že Býčina či Bejčina je zaniklá ves při severovýchodní hranici katastrálního území Chlum u Blatné, ležící v lese dodnes zvaném Býčín. Proč nejsou v listině zmíněny také „meze bezdědovicé“? Vždyť se nachází blíže Blatné než ty dobské, které zmíněny jsou. Jediné vysvětlení je, že Bezdědovice zkrátka v tu dobu neexistovaly. Mohly načas zaniknout a pak být znovu obnoveny, nebo vznikly až později. První zatím zjištěný údaj, který zcela spolehlivě souvisí s našimi Bezdědovicemi, tak pochází až z roku **1558**, kdy byla „*wes bezdiedowicze*“ prodána jako součást blatenského panství Adamem ze Šternberka jeho snaše Kateřině Šternberkové, rozené Řepické ze Sodoměře.

Výše uvedená zjištění a úvahy opět jen dokládají, jak obtížná je práce s historickými prameny právě ve věci prvních písemných zmínek o obcích a jak sporné mohou být její výsledky. Starobylost osídlení okolí Bezdědovic však i přesto zůstává nesporným faktem.

Dobšice

Ve starší literatuře se obecně soudí, že Dobšice vznikly až v raném novověku (16. – 17. století). Antonín Profous, autor několikavazkového díla „Místní jména v Čechách“, uvádí jako první známý doklad až záznam v takzvané berní rula z roku 1654. Tehdy patřily Dobšice k panství Blatná a byli zde 3 zahradníci (domkáři) – Jiřík Čadek, Adam Zelenka, Jiřík Krejčí. Privilegium Zdeňka Lva z Rožmitálu pro Blatnou z 9. listopadu 1489, citované v souvislosti s Bezdědovicemi, ovšem výslovně říká, že pozemky městečka dosahují také „do mezi... *dobšických*“ (v originálním prameny „*Dobrczických*“). V roce 1489 tedy musela ves takového jména existovat. S ohledem na pravěké osídlení místa (viz výše) se dá předpokládat její starší původ. Doklady však chybí a tudíž se musíme spokojit s tím, že za nejstarší zatím zjištěnou písemnou zmínku o Dobšicích lze pokládat právě rok **1489**.

Paštiky

Protože Paštiky byly od středověku centrem farní správy, souvisí nejstarší známá písemná zmínka o této vsi s místním kostelem. Pochází z roku **1352** a je obsažena v registrech papežského desátku odváděného pololetně z pražské arcidiecéze. Kostel ve vsi „*Pasczyk*“, náležející v systému tehdejší církevní správy do bozeňského děkanátu v arcijáhenství bechyňském, platil 18 grošů.

Použité zdroje:

Národní archiv (dále jen NA), fond *Desky zemské větší*, sign. 13, fol. A 22. NA, fond *Archivy zrušených klášterů, Řád benediktinů Kladruby*, inv. č. 496, 513.

Státní okresní archiv Strakonice, fond *Archiv města Blatná*, inv. č. 1, sign. I – 1, L 1.

Časopis Musea království Českého, 1920, roč. XCIV, s. 20.

BÍLÁ, Monika. *Archiv obce Bezdědovice 1903–1944. Inventář* (tiskem nepublikovaná archivní pomůcka č. 927). Státní oblastní archiv v Třeboni, 2008.

FRIEDRICH, Gustav (ed.). *Codex diplomaticus et epistolaris regni Bohemiae*. Tomus I. : *inde ab a. DCCCV. usque ad a. MCXCVII*. Praha, 1904 – 1907, s. 434, č. 405, A.

FRIEDRICH, Gustav – KRISTEN, Zdeněk (edd.). *Codex diplomaticus et epistolaris regni Bohemiae*. Tomi III fasciculus secundus : *inde a mense iunio a. MCCXXXVIII usque ad exeuntem annum MCCXL*. Praha 1962, s. 292, č. 219.

HAAS, Antonín (ed.). *Berní rula 25 : kraj prácheňský*. Díl I. Praha, 1954, s. 131.

MICHÁLEK, Jan. *Keltský poklad z Bezdědovic na Blatensku*. Strakonice – Blatná, 1999.

PROFOUS, Antonín. *Místní jména v Čechách: jejich vznik, původní význam a změny*. Díl I.: A–H. Praha, 1954, s. 414.

SIBLÍK, Josef (red.). *Blatensko a Březnicko: obraz poměrů přírodních, historických, místopisných, školských a národopisných*. Blatná, 1915.

TOMEK, Václav Vladivoj (ed.). *Registra decimarum papalium čili registra desátků papežských z diecezí pražské*. Praha 1873, s. 63.

www.klaster-kladruby.cz/cs/o-klasteru/opati-a-spravci-klastera [online]. Citováno 12. 9. 2016, 16:45.

Šlechtický statek Bratronice na počátku 17. století

Před Bílou Horou byla oblast Blatenska (ve smyslu pozdějšího politického okresu Blatná) rozdělena na řadu větších i menších šlechtických panství a statků. Rozlohou největší představovala panství Lnáře, Březnice, Rožmitál a Blatná. Většina statků měla ovšem malý rozsah, často zahrnovaly jedinou ves, někdy ani ne celou, takže jejich majitelé se od bohatších sedláků lišili mnohdy snad jen erbem a urozeným původem.

Ke středně velkým statkům náležely v našem regionu právě Bratronice. Jejich vlastníkem byl nejpozději od roku 1579 až do své smrti v roce 1616 rytíř Jan Horčice z Prostého, na sklonku života zvaný nejstarší pro odlišení od dalších stejnojmenných členů svého rodu. Promyšleným způsobem jej rozšířil koupěmi několika okolních statků (Katovsko, Záboří, Pole s dílem Kadova). Vytvořil tak majetkový komplex, na němž bylo možno uplatnit tehdy pokrokové režijní hospodaření opírající se o vlastní podnikatelské aktivity šlechty zejména v oblasti chovu ovcí, pivovarnictví a rybníkářství. Majitel se již nemusel spoléhat jen na finanční a naturální dávky od svých poddaných, ale získal tak nové a vcelku stabilní zdroje příjmů. Průkopníky byli v tomto ohledu především Rožmberkové a Pernštejnové, jejichž rozsáhlá dominia v jižních a východních Čechách nabízela daleko větší možnosti. Avšak ani Jan Horčice z Prostého nezůstal pozadu a projevil se jako velice schopný hospodář. Racionalizace hospodaření mu vynášela natolik, že mohl investovat i do přestavby bratronické tvrze v reprezentativní a prostorné renesanční sídlo s novým panským dvorem a pivovarem, hodné jeho pozice krajského hejtmana v Prácheňsku. Projekt je pokládán za ovlivněný, ne-li přímo vypracovaný rožmberským stavitelem Baldassarem Maggim. Uskutečněn byl kolem roku 1603. Další a velice půvabnou tvrz nechal rytíř Horčice postavit okolo roku 1613 v Poli. Renesančně přestavěl rovněž kostel v Záboří, nad nímž vykonával patronát. Zakoupil pro něj nový zvon a zřídil si v něm rodinnou hrobku.

Dostatek příjmů umožnil Janu Horčicovi i další majetkové zisky. Roku 1605 přikoupil od svého souseda Fabiana Joachima Sekerky ze Sedčic na Lažanech rybník Chvalov s příslušenstvím, v roce 1612 od Ladislava Boubínského statek Bezděkov a roku 1614 městečko Mirovice. Mimo to vlastnil ještě Spálené Poříčí na Plzeňsku, které získal od své manželky Kateřiny z Kokořova. Nejpozději roku 1603 ho ale přenechal dceři Salomeně, provdané za Adama staršího Vratislava z Mitrovic.

Co vše tvořilo statek Bratronice v době, kdy jej vlastnil Jan nejstarší Horčice z Prostého, a jaká zde byla hospodářská situace, nás informuje jeden velice zajímavý archivní pramen. Zjednodušeně jej můžeme nazvat jako popis a urbář bratronického statku. Urbářem se při tom rozumí soupis poddanských povinností vůči vrchnosti, to jest platů, čili, jak se tehdy říkalo úroků, naturálních dávek a roboty. Popisovaný dokument se dochoval v archivním fondu Rodinný archiv Černínů-Morzinů, Vrchlaví a je uložen ve Státním oblastním archivu v Zámrsku v kartonu 146 pod inventárním číslem 2172. Kde se vlastně vzal mezi archiváliemi šlechtických rodů, které neměly s Bratronice nic společného?

Erby Jana Horčice z Prostého a Kateřiny Horčicové z Kokořova nad hlavním vchodem zámku v Bratronicích (fotoarchiv SOB)

*Správní registra
statku Bratronického.
v nich důchodové platy
roboty a jiné povinnosti lidí
poddaných k témuž statku
přináležejících léta 1611
zapsány jsou. Vše na kopy
a groše míšeňské počítajíc.
Těto s bit zapřány glau
ně na kopy a groše mi
šeňské počítajíc.*

Titulní list popisu a urbáře statku Bratronice
(SOA v Zámrsku,
RA Černínů-Morzinů, Vrchlaví)

oženil Aleš Ferdinand Vratislav z Mitrovic, pozdější pán na Lnářích. Dcera Aleše Ferdinanda a Ludmily Maxmiliány, Eva Konstancie Vratislavová (1654–1700), se pak v roce 1669 provdala za Johanna Rudolfa hraběte von Morzin. Tím se tedy zřejmě popis a urbář bratronického statku, nejspíše jakožto podklad k nějakým majetkovým transakcím mezi spřízněnými rody Lažanských a Vratislavů, dostal mezi rodinné písemnosti Morzinů.

Popis a urbář statku Bratronice pochází z roku 1611. Má podlouhlý sešitový formát a tvoří ho 33 folií (listů), s výjimkou prvního a posledního oboustranně popsaných. Text je psán kurentem, tehdy obvyklým kancelářským písmem a můžeme v něm rozpoznat dvě písácké ruce. Naprostou většinu textu napsal jeden písař, nejspíše úředník bratronického statku, který je na foliu 3r zmiňován, ale bez uvedení jména. Druhá ruka patřila majiteli statku Janu nejstaršímu Horčicovi z Prostého. Je ovšem zastoupena pouze jeho podpisem na foliu 28v.

Obsah a datace dokumentu jsou specifikovány na titulním listu takto (upraveno podle současného pravopisu): „*Správní registra statku bratronického, v nich důchodové, platy, roboty a jiné povinnosti lidí poddaných k témuž statku přináležejících léta 1611 zapsány jsou, vše na kopy a groše míšeňské počítajíc.*“ Šlo tedy o pomůcku k výkonu hospodářské správy statku, která měla být vrchnosti a vrchnostenskému úřednictvu k ruce jako výchozí evidence majetku a poddanských povinností. K jejímu vyhotovení tedy došlo v roce 1611, ale byla ještě průběžně doplňována, jak dokládá především zápis týkající se statku Bezděkova přikoupeného až v srpnu 1612 a několik přípisů z let 1613, 1614 a 1616, které jsou ale provedeny stejnou rukou jako většina textu.

Popis a urbář statku Bratronice se skládá ze dvou stejně strukturovaných celků. První zahrnuje příslušenství statku před koupí Bezděkova, druhý je pak věnován statku bezděkovskému. Vnitřně je

Vysvětlení je poněkud krkolomné a vychází z genealogických vztahů. Jak již bylo řečeno, měl Jan nejstarší Horčice z Prostého dceru Salomenu, provdanou za Adama staršího Vratislava z Mitrovic. Tě, jako jediné dědičce, odkázal v poslední vůli prakticky veškerý svůj majetek. Salomena a Adam měli spolu šest dětí. Jedním byla dcera Markéta Barbora (1605–1681), která se provdala za Ferdinanda Rudolfa Lažanského z Bukové. Při dělení rodinného majetku roku 1630 jí připadly právě Bratronice. S její dcerou Ludmilou Maxmiliánou Lažanskou se v roce 1648

*Enno Bratronice. Kteraj
gofd vedlavo od Rannov. Vše
Najnym dillavou voblastena.
Hm. Dmiv. Pstlivny. Pstlivny. Enno,
dobyz a na voblastem dill. od Rannov
voblastem dill. voblastem. Pstlivny
Rannov. gfan. dill. Pstlivny, a
Tvoj. voblastem.*

*1. Mlobir. Ja novau. Rodolau. nad
Rybnikem. 18. 1/2. 16. 1/2.
2. Mlobir. 18. 1/2. 16. 1/2.
3. Mlobir. 18. 1/2. 16. 1/2.
4. Mlobir. 18. 1/2. 16. 1/2.
5. Mlobir. 18. 1/2. 16. 1/2.
6. Mlobir. 18. 1/2. 16. 1/2.
7. Mlobir. 18. 1/2. 16. 1/2.
8. Mlobir. 18. 1/2. 16. 1/2.
9. Mlobir. 18. 1/2. 16. 1/2.
10. Mlobir. 18. 1/2. 16. 1/2.*

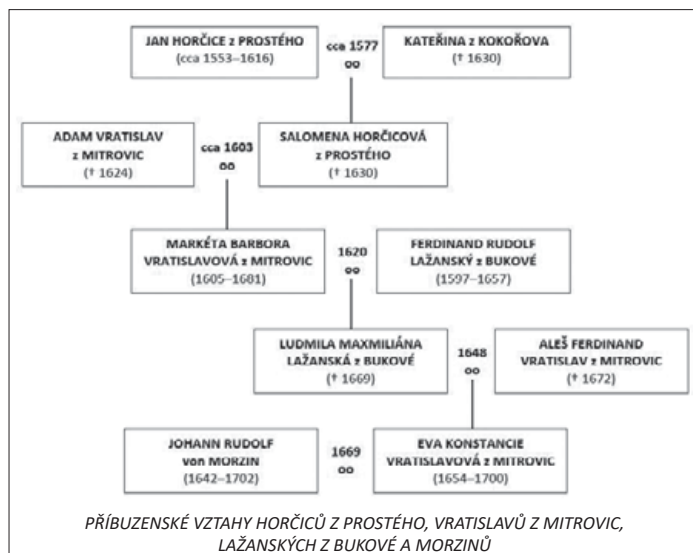
Popis a urbář statku Bratronice-úvodní
list (SOA v Zámrsku,
RA Černínů-Morzinů, Vrchlaví)

peněžní platy, odváděné v obvyklých pololetních účetních termínech – o sv. Jiří (23. dubna) a o sv. Havlu (16. října), pak naturální dávky (slepice, kuřata, vejce) a nakonec roboty vyměřená na dny.

Samostatně jsou uvedeny panské (výsadní) krčmy, mlýny a podniky, podobně i lesy a rybníky. V případě lesů a rybníků se uplatňuje řazení podle vsí. Velikost lesních ploch je vyjádřena v lečích a takzvaných zaječích tenatech, což byly dobové délkové míry, dnes také obtížně vyjádřitelné plošnými mírami. Rybníky zase charakterizuje jejich kapacita udávaná v kopách kapří násady. Jsou rozlišovány na hlavní a třecí, v některých případech i na výtažníky. Zajímavé jsou připojené údaje o tom, jak dlouho se jednotlivé rybníky „strojí“ (připravují vypouštěním vody) k výlovu. Nejdéle se strojily Velký Pálenec (6 týdnů), Velká Kuš (5 týdnů) a Smyslov (4 týdny).

Zcela svěbytnou pasází je ujednání vrchnosti s poddanými z Pole, Kadova a Vrbna ohledně roboty a dalších záležitostí, datované 23. dubna 1611. Jeho příčinou bylo to, že hospodáři z uvedených vsí odmítali vykonávat robotu při panských dvorech v Poli a Kadově, nebo ji vykonávali velmi liknavě, takže k obdělávání vrchnostenských pozemků chyběly pracovní síly a vrchnost si k tomu musela povolávat selskou čeleď. Proto se obě strany dohodly na tom, že hospodáři budou napříště robotu vykonávat dle potřeby vrchnosti, vždy s vlastním nářadím, ale za stravu, což jinak nebylo. Naproti tomu se vrchnost zřekla práva brát si k robotě jejich čeleď s výjimkou toho, když si někdo vybere za šafáře do svých dvorů nebo pro domácí službu. Toto právo se ale mělo uplatňovat jen v tom případě, že by dotyčný nebyl nepostradatelným pro provoz svého vlastního hospodářství. Dále Jan Horčice udělil poddaným z řečených vsí právo svobodně odkázat majetek a dědické nároky přiznal i dcerám. Na vrchnost měla pozůstalost přejít jen tehdy, pokud by zůstavitel zemřel bez závěti.

Vypovídací hodnotu popisu a urbáře statku Bratronice můžeme nahlížet z různých úhlů. Dovídáme se předně, že na území statku se po přikoupení Bezděkova nacházela čtyři vrchnostenská sídla – tvrze v Bratronici, Záboří, Kadově a Bezděkově. U bratronické se odrazilo to, že nedlouho před vznikem dokumentu prošla rozsáhlou přestavbou. Píše se: „*Tvrz Bratronice, kteráž jest v nově od kamene s dostatečným důkladem vystavěna*“. Naopak tvrz v Kadově je charakterizována jako

Fiktivní podobizna Jana Horčice z Prostého v Diadochu Bartoloměje Paprockého z roku 1602

Podpis Jana Horčice v popisu a urbáři statku Bratronice (SOA v Zámruku, RA Černínů-Morzínů, Vrchlablí)

stará. Pro Jana Horčici neměla zřejmě příliš velkou užitkovou hodnotu. Navíc mu patřila jen z poloviny a dělil se o ni s Albrechtem Záborským z Brloha.

Stejný byl i počet hospodářských (poplužních) dvorů, které se s výjimkou Pole nacházely při panských sídlech. Ze dvorů byla obhospodařována vrchnostenská (dominikální) půda. V nejlepším stavu byl bezesporu dvůr v Bratronicích „dobře a na větším díle od kamene nedávných let vystavěný.“

Pokud jde o polnosti, největší se nacházely v okolí Bratronic a Záboří. Vysévalo se na ně 70–90 strychů ozimého obilí.

Z luk se ročně nabíralo 408 vozů sena a 76 vozů otavy; po přikoupení Bezděkova přibýlo ještě 226 dalších vozů sena z luk tamějších. Největší louky se nacházely u Záboří Na Kopanínách a Na Plaňovech (na 70 vozů sena), u rybníka Smyslova (na 50 vozů sena) a při dvoře v Poli (na 45 vozů sena).

Na území spojeného bratronicko-bezděkovského statku byly čtyři ovocné sady čili štěpnice, dva v Bratronicích a dva v Kadově. V Bezděkově se nacházela ještě chmelnice (u rybníka Pátku) a velmi dobrá zahrada.

Rozsáhlejší lesní plochy byly u Třebohostic, Blatenky, Jindřichovic a Vrnbna. Oproti tomu větší část lesa Na Borcích u Bratronic nechala vrchnost přeměnit na zemědělskou půdu.

Významné bylo vodní hospodářství. Na území statku se nacházelo 37 rybníků a po přikoupení Bezděkova stoupl jejich počet na 53. Největší koncentrace byla v okolí Záboří a Vrnbna (14 rybníků) a kolem Bezděkova (16 rybníků), z toho ale čtyři mimo provoz a jeden pronajatý poddanému z Nezdřeva. Největší rybníky byly Velká Kuš (na 200 kop kapří násady), Velký Pálenec (120 kop), Velký bezděkovský (110 kop), Smyslov (90 kop) a Velký u Záboří (50 kop). Ostatní rybníky byly spíše menší (do 30 kop násady). Některé rybníky sloužily jako užitkové, například v sadu v Bratronicích či u dvora v Poli. Nově byly zřízeny nad Třebohosticemi dva pstruhové rybníky, záhy ovšem pronajaté poddaným. Podobně pronajala vrchnost některé další menší rybníky, například Prostřední kněžský v Kadově místnímu krčmáři a rybník v Jindřichovicích v obci.

Menší ryby a raci se chytali v potocích a nacházely se tu rovněž dvoje sádky.

K vodnímu hospodářství náležely čtyři mlýny. V Bratronicích byl pod panským dvorem nad Trávníckým rybníkem mlýn o jednom kole, který vrchnost pronajímala. Další mlýny stály pod Malou Kuší (o dvou kolech), na Lhotce (o dvou kolech a pile) a pod rybníkem Pátkem v Bezděkově (o dvou kolech).

Panských (výsadních) hospod bylo na území statku osm – v Bratronicích, Záboří, Čechelovicích, Kadově, Vrnbě, Blatence, Třebohosticích a Bezděkově.

Z podniků je zmiňována cihelna v Jindřichovicích.

Vrchnost vykonávala patronát nad kostely v Záboří a Bezděkově a spolupatronát v Kadově.

Statek Bratronice zahrnoval sedm celých vesnic (Bratronice, Záboří, Pole, Vrnbno, Blatenu, Jindřichovice, Třebohostice) a k tomu ještě díl Kadova (druhý náležel Záborským z Brloha) a díl Čechelovic (zbytek příslušel ke statku Střelské Hoštice). V nich bylo celkem 126 poddanských hospodářů, kteří odváděli vrchnosti dohromady 164 kop míšeňských 57 grošů a 6 denárů ročního platu a v naturálních 243 slepic, 27 kuřat a 135 vajec ročně. Robotu vykonávali především o žních, hospodáři z Pole a Vrnbna pak společně také při sečení velké louky u Smyslova. Na připojeném statku Bezděkově byly dvě vsi – Bezděkov a Nezdřev s 31 hospodáři platícími ročně 23 kop míšeňských 3 groše a půl denáru, odevzdávajícími 121 slepic a povinovanými celkem 138 dny roboty.

Porovnáme-li údaje z popisu a urbáře bratronického statku s poslední vůlí Jana nejstaršího Horčice z Prostého ze 17. června 1613, zjistíme, že některé skutečnosti v něm uvedeny nejsou. Chybí například ovčiny,

kteří se nacházely při dvorech v Záboří, Poli a Bezděkově. Podobně nejsou zmíněny ani pivovary v Bratronicích a Bezděkově, ačkoli můžeme předpokládat, že jsou-li uvedeny k roku 1613, byly nejspíše v provozu i o dva roky dříve.

Popis a urbář statku Bratronice obsahuje i řadu jiných zajímavých informací. Předně jsou to pomístní názvy, jimiž byly označovány polnosti, louky i lesy. Mnohé z nich se udržely dosud. Například v Bratronicích to byly tyto: Nad rybníkem Likovkou, Nad a Pod cestou k Doubravici, Nad Trávníčky, V Loučně, Na Sedle, Ve Džbáních, Za Dvory, Za Rybníkem, Na Borcích, Na Šeřínách, U Vohrady, Na Plaňovech, Na Paloucích, Za Drahami, Řežabina, U Chvalova. Také většina hydronymů označujících rybníky se užívá dodnes (u Bratronic a Záboří například Pravda, Trávnícký, Likovka, Chvalov, Velký, Velká Kuš, Malá Kuš, V Kopanínách, Stržák, Prostřední, Pod kostelem, u Kadova Paseka, Hluboký, Krčový, Chmeličny, u Vrnbna Velká Kuš, Malá Kuš, Velký Pálenec, Starý Pálenec, Hadí, Nadýmač, Žabinec, u Pole Loužnice, Paseka, Smyslov, Kubov, Dálka, Vlasatka, u Bezděkova a Nezdřeva Velký bezděkovský, Pátek, Podhrad, Stražil ad.).

Dále je zajímavé sledovat jména hospodářů usedlých v jednotlivých vsích. Dodnes jsou zde i jinde na Blatensku některá z nich zastoupena. V Bratronicích samotných hospodařili Marek, Kuták, Hladký, Spěváček, Špaček, Zelenka, Kareš, Kvěšek, v Záboří Klumpa, Bárta, Novák, Nautar, Škarka, Janda, Miksa, Mráz, Druba, Hůrka, Náhlík, Novotný, Vydra, Rebečka, Hynek, Hoch, Třeštík, Sládek, Dědek, Trnka, v Třebohosticích Kalbáč, Krejčovic, Levý, Holub, Koloušek, Machale, Mareš, Pučil, Rod, Franěk, Příbek, Duras, Vávra, Polánka, Choutek, Pytel, Nepodal, Bureš, Kovář, Kubašta, ve Vrnbě Voříšek, Šíma, Potužník, Kuška, Miksa, Nedvěd, Holub, Chlouba, Slanec, Urban, Věťčík, Rous, Vydra a tak by se dalo pokračovat dále.

Badatelské využití popisu a urbáře statku Bratronice je skutečně široké. Přibližuje ekonomiku středního rytířského statku v době intenzivního prosazování režijního hospodaření šlechty. Má tedy význam pro studium hospodářských a sociálních poměrů předbělohorského období. Z hlediska regionálního může přispět k hlubšímu poznání dějin Blatenska, v užším smyslu je též zdrojem podkladů pro zkoumání zeměpisných jmen (toponomastiku) a v neposlední řadě pro genealogii (rodopis). Rozhodně stojí za další odborný zájem. K jeho povzbuzení snad přispěje tento informativní příspěvek.

Vladimír Červenka

Martinské „posvícení“ roku 1631 aneb selská vzpoura na oseekém statku a na Inářském panství

Na 11. listopad připadá památka svatého Martina, svěťce, který byl už od 4. století oblíbený a uctíván v celém křesťanském světě. 11. listopadu si můžeme připomínat daleko víc důležitých událostí. 11. listopadu 1918 skončila 1. světová válka. 11. listopad je Dnem válečných veteránů. Ale i přes to se většině lidí při zmínce o svatém Martinovi vybaví vypečená husa, mákem nadité sladké rohlíky, ve vinařských oblastech k tomu i první nové víno. Martinské pochoutky se dostaly i do lidových přísloví. Tak víme, že „nejpěkněji husa zpívá o svatém Martině“, že tomu, „kdo na Martina nesní husu, budou celou zimu zábst nohy“.

Svatého Martina oslavovali i naši předci. Oslavovali ho ve všech vsích, nejen v těch, kde bylo regulérní posvícení. Zvlášť v našich zeměpisných šířkách byl svátek sv. Martina mezníkem v běhu roku. Zemědělské práce už byly hotovy, pole byla sklizena, zorána, ozimy zasety. Často končila i společná pastva, pokud „svatý Martin přijel na bílém koni“. Lidé si mohli vydechnout, poveselit se, zatancovat, než „svatá Kateřina zavřela kolo“ a než nastal čas adventu, půstu a rozjímání.

Svatomartinské oslavy si představujeme jako dny hojnosti a veselí. Jenže realita bývala i jiná. Na den svatého Martina v roce 1631 se na oseekém statku vzbouřili sedláci ze vsi Jemnice. K nim se přidali ještě někteří z Petrovic a z Brloha a čeleď z oseekého dvora. Tenkrát svatomartinský svátek nebyl ani bohatý ani veselý. Byl spontánním výbuchem nahromaděných problémů.

Tehdy začínal už čtrnáctý rok války, kterou nazýváme válkou třicetiletou. Scénárista starého a kdysi slavného filmu Fanfán Tulipán, vložil filmovému vypravěči do úst bonmot, že válka je jedinou zábavou urozených, na níž dovolují účastnit se i prostému lidu. Třicetileté války se prostý lid účastnil měrou vrchovatou a právě tato účast byla hlavní příčinou selských nepokojů. Ale nebyla sama.

Na přelomu 16. a 17. století došlo k dočasnému ochlazení a k výkyvům počasí, které způsobily neúrodu, vyvolaly drahotu a bídu a zhoršily životní podmínky čeledě, bezzemků, ale i sedláků a chalupníků. Vedle zhoršení přírodních podmínek nejistota prohlubovala i rozpory společenské. Mocní se přeli, jakou podobu má mít stát, zda má být centralizovanou monarchií s rozhodujícím slovem panovníka nebo stavovským státem, v němž panovníkovu moc bude omezovat šlechtický sněm. K tomu přibýly spory uvnitř církve a zápolení katolické církve s církvemi protestantskými. Tyto problémy se poddaných přímo netýkaly, ale týkaly se vlastníků panství. Ti k obhajování svých názorů potřebovali peníze, mnohdy i služby poddaných, a tak se i tyto problémy k sedlákům dostaly. Tím spíš, že v květnu 1618 přerostly v české stavovské povstání, v tak zvanou válku českou, první fázi války třicetileté.

Válka začala v červnu 1618. První dny války naše nejbližší okolí mijely. Situace se změnila v červnu následujícího roku. Císařští porazili v bitvě u Záblatí (u Čičenic) armádu stavů vedenou Mansfeldem, obsadili Vimperk, Horažďovice, Prachatice, Strakonice a Blatnou. Strakonice a Blatnou jen vyplenily a stáhly se z nich, zato se bojovalo o Písek. Uherští jezdci na straně císařské armády znovu plenily Strakonice, Dražejov, vypálili Střelu a Katovice. Do léta se v kraji situace zklidnila. Stavovské oddíly se dostaly až k Vídní. Stavové ale dočasně hotovost rozpustili, poslali ji na žně. Zatím císař získal další pomoc, a když boje znovu začaly, bylo se stavovskou armádou zle. Zle bylo i s prostým obyvatelstvem, protože válka se prohnala naším regionem. Bojovalo se o všechna města, zvláště těžké bylo dobývání Písku. V Písku mělo být pobito na 1 200 lidí. Pravděpodobně v té době byly zcela vypáleny Petrovice, hospodářský dvůr u Jemnic Na Nehebce, který už nikdy nebyl obnoven. Vypleněny byly tvrze v Řepici, ve Štěkni, v Kraselově, v Oseku, v Kbelnici a další tvrze příznivců vzbuřených stavů. Poslední bitva této války v našem regionu se odehrála 6. října 1620 u Lnář. Do 6. října byl celý kraj obsazen císařským vojskem až na pevný Zvíkov. Jeho posádka se odmítla vzdát a vytrvala v obležení až do července 1622. Vlastník osekého statku Zdeněk Čejka z Olbramovic tajně posílal obleženým proviant, peníze a prý je i povzbuzoval v odporu.

Po roce 1620 se válečné operace přenesly mimo území Čech. Ale ve Strakonících, ve Vodňanech, Prachaticích, Písku zůstaly vojenské posádky. Navíc územím procházely vojenské oddíly odvelené k nasazení do války a zdejší sedláci museli kvartýrující i procházející vojáků živit. V průběhu války k řádným vojákům přibývaly i skupiny zběhů, které si živobytí opatřovaly krádežemi a plněním.

Vítězný rakouský stát si upevňoval své pozice. Zvyšoval kontribuci, aby měl peníze na válku. Kontribuci zase platili sedláci. Navíc císařův místodržící Lichtenstein začal razit znehodnocenou minci. Tato „dlouhá mince“ poškozovala sedláky, kteří kvůli ní hůř sháněli peníze na poddanský úrok a na stále vyšší kontribuci. V roce 1623 proběhla vlna konfiskací majetku někdejších odbojných šlechticů. Mezi nimi byl i oseký Zdeněk Čejka z Olbramovic a jeho příbuzní, vlastníci Brloha. Konfiskované statky kupovali noví vlastníci a se statky kupovali i poddané sedláky. Do třetice Obnovené zřízení zemské nařizovalo jediné náboženství, a to katolické. Osobně svobodné obyvatelstvo si mohlo vybrat, buď přestoupit ke katolické víře nebo se vystěhovat. Poddaní tuto volbu neměli. Ti se museli stát katolíky buď po dobrém, nebo za vojenské asistence.

Na zhoršování svých životních podmínek odpovídali na různých místech sedláci spontánními i organizovanými vystoupeními. V roce 1626 se srotili sedláci z okolí Strakonice, ozbrojili se. Měli být rozehnaní armádou. V témže roce chtěli sedláci dobýt České Budějovice. V roce 1628 se zvedli poddaní na lčovickém statku, na přelomu let 1628 a 1629 povstala „sběr selská“ ve Štěkni a v Cehnicích. V zimě 1629 se kosami, vidlemi, sekerami a cepy ozbrojili sedláci na Volyňsku a Vodňansku a napadali a ubíjeli každého, kdo sahal na jejich majetek a čest jejich žen.

Jemnická vzpoura byla méně dramatická, ale i tak její dozvuky trvaly několik let. Oseký statek po Zdeňku Čejkovi získal Ferdinand Rudolf Lažanský z Bukové, který byl právě v této době za vojenské zásluhy povýšen do hraběcího stavu. Brloh koupil někdejší Lažanského rytmistř

Albrecht Beneda z Nečtin. Lažanský si zjevně oblibu sedláků nezískal. Někteří ze vzbuřených sedláků měli stížnost na něj doručit do Prahy. Text stížnosti se bohužel nezachoval, tak už nezjistíme, co mu měli podaný sedláci především za zlé.

V roce 1631 se staly dvě události, které mohly mít na selskou vzpouru vliv. Předčasně zemřel pro dluhy vězněný bývalý vlastník osekého statku Zdeněk Čejka z Olbramovic. V tomto roce také saské vojsko dobylo část Čech a dočasně obsadilo Prahu. (Prahu Sasové obsadili 15. listopadu a drželi ji až do května následujícího roku. Státní úřady byly po tu dobu přeneseny do Českých Budějovic.) V saském vojsku byl i Matyáš z Thurnu, bývalý velitel armády českých stavů, plukovníkem saské armády byl pobělohorský exulant Kryštof Čabelický ze Soutic. Se saskou armádou se vraceli i další emigranti a očekávali, že se poměry v českém království změní. Mnozí se snažili na Sasy dobytým územím ujímat se ztracených majetků. Saské úřady sice nedovolovaly obnovovat českou stavovskou vládu a její instituce, ale sedláci mnohde bývalé pány vítali.

Co bylo bezprostřední příčinou jemnické vzpoury, nevíme. Můžeme se jen dohadovat. V jemnické krčmě se zřejmě scházeli nespokojení sedláci z Jemnic, Petrovic a Brloha a probírali tam své strážně. Tak tomu bylo i na svatomartinský svátek. Možná došlo k nějakému incidentu ze strany vrchnosti, možná hrály roli vzpomínky na zemřelého Zdeňka Čejku, možná bylo katalyzátorem dění vypité pivo. Svou roli mohla hrát i saská přítomnost v Čechách. Jeden z účastníků vzpoury, brložský sedlák Václav Krejčí, se měl vydat za Matyášem z Thurnu. Jisté je jen to, že v jemnické krčmě v ten den odešly dvě skupiny rozzlobených sedláků. Jedna táhla do Brloha, odkud se právě rytíř Beneda stěhoval. Z vozů mu měli sedláci brát věci a ničit je. Druhá skupina se vydala do Oseka. Vtrhla do dvora, rozehnala dobytek a plundrovala dvůr. Dvorská čeleď se údajně rovněž přidala. Organizátory vzpoury měli být jemnický rychtář Pavel, sedláci Linhart a Mahouš. Obviněn byl i krčmář Adamec. Z Petrovic se přidali sedláci Kněž, Tyčil, Nemrha, z Brloha Kovář, Soukup a Šťastný Bouda (ten byl původně osekým sedlákem).

Jak dlouho plundrování a rabování trvalo, nevíme. Zdá se, že rebelií se uvolnilo nahromaděné napětí. Sedláci si uvědomili, že jim hrozí odveta a utekli se skryt do okolních lesů. Z Jemnic utekli všichni muži, sedláci i chalupníci a čeledíni. Když další den přišel do Jemnic vyšetřovat oseký úředník Adam Jarošík, našel v Jemnicích jediného muže, těžce nemocného sedláka Kříže Vránu, hospodáře na gruntu, který později dostal číslo 22. Kromě něj byly ve vesnici jen ženy, které Jarošíka obklopily a stěžovaly si na velkou chudobu, do níž je přivádějí průtahy vojáků a škody, které jim vojsko působí. Žalovaly na brložské poddané, že jejich muže svedli k rebelii, že jim vyhrožovali, pokud se k nim nepřidají. Lažanský v té době „byl kvartýrem v Sušici“ a léčil se tam z nemoci. Celou situaci by byl nejraději vyšetřil a potrestal sám, ale do věci se vložil Beneda, tehdy byl jedním z krajských hejtmanů. Informoval krajský úřad i místodržitelství a osobně se ujal vyšetřování. Správně předpokládal, že v pozdním podzimu se v noci zběhlí Jemnicáci vrátí pod střechu, a proto zorganizoval trestnou výpravu hodně pozdě v noci. Sedláky pochytil a nechal je převézt k soudu a do vězení do Budějovic.

Vyšetřování se vleкло. Sám Lažanský usiloval pro své poddané jen o peněžité trest. Nechtěl přijít o robotníky. V dopisech krajským komisařům a místodržitelství zdůrazňoval, že mu vězněním sedláků vznikají škody, že přichází o poddanský úrok i o robotu. Ale velice brzy se do vyšetřování vložily místodržitelství a krajský úřad.

Místodržitelem byl tehdy Jaroslav Bořita Martinic, ten samý, který byl v roce 1618 vyhozen z okna českého hradu. V roce 1631 byl nejmocnějším mužem v Čechách. Už 29. listopadu, osmnáctý den po vystoupení jemnických sedláků, posílal dopis krajským hejtmanům, že v Prácheňském kraji se poddaní protiví vrchnostem. Nařídil hejtmanům Prácheňského kraje svolat krajský sjezd šlechty do Sušice a projednat, aby všichni podle svých možností „napomohli proti takovým neřádům“ a aby se snažili sedláky přivést k pořádku nejprve povlovným napomenutím. Pokud by napomenutí nepomohlo, měli sedláky „dostatečně mocí rozraziti“. Současně Martinic nařídil vojenskému veliteli Huertovi, „aby byl s armádou v pohotovosti zasáhnout, ... zjímat vůdce vzpoury a dopravit (je) k soudu do Budějovic.“

Martinic výslovně jmenoval vzbuřené poddané na panstvích Ferdinanda Rudolfa Lažanského, šlo o oseký statek, a poddané Jaroslava Volfa ze Šternberka na panství Lnářském a bělčickém. Situace byla váž-

ná zejména na Lnářsku. Třebaže saské úřady nedovolovaly obnovovat uspořádání státu, jaké bylo před válkou, zabránit snahám českých exulantů nemohly. Saský plukovník Kryštof Čabelický a několik jeho spolubojovníků opustili Prahu a směřovali do jižních Čech. Chtěli vyvolat velké selské povstání. Vesměs byli sedláky vítáni a podporováni. Není divu, vždyť situace před válkou byla daleko snesitelnější, než ta, která během války nastala.

Huertova armáda proti jemnickým sedlákům nezasahovala, Lažanský situaci na statku zjevně dokázal zpacifikovat sám. Ale zasahovala proti Čabelickému. Ten byl zajat a v následujícím roce byl on i jeho spolubojovníci v Českých Budějovicích popraveni. Úplný klid ještě nenastal. Na Lnářském panství dál operovala „loupežící tlupa sedláků a čeládky někdy Kryštofa Čabelického“. Také tato tlupa byla postupně pochytána a dopravena do budějovického vězení. Že situace na panství nebyla klidná, dosvědčuje tragický konec majitele Jaroslava Volfa. V roce 1635 byl zavražděn svým sloužícím Matějem Šollem z Kasejovic. Údajně byl vraždě přítomen i Volfův komorník Daniel Vdovec ze Lnář.

Jemničtí sedláci a „Čabelického čeládka“ byli určitou dobu spoluvězni. Kdy skončil soud s Jemničáky, přesně nevíme. Ale až v roce 1635 nechal Lažanský zapsat do gruntovní knihy verdikt. Sedláci Valenta Mahouš, Pavel Zeman, Vít Linhart a Michal Němeček měli každoročně na Velký pátek platit pokutu ve výši 150 krejcarů, ostatní „pomocníci a sousedé jejich“ pokutu 45 krejcarů za „zpronevěřilost a zprotivení se“ své vrchnosti, a to do té doby, než jim jejich pán odpustí. Jak dlouho museli platit, zjistit nejde, ale v nové gruntovní knize založené roku 1679 už tato povinnost zapsána nebyla. Zřejmě zanikla se smrtí Ferdinanda Rudolfa Lažanského. Vzpouza na svatého Martina v roce 1631 přinesla Jemničákům trápení, věznění a citelnou pokutu.

Lnářští dopadli daleko hůř. Dva z vězněných byli státi, čtyři oběšeni a šesti dalším pak byly uřezány nosy a uši. Volfův vrah Šolle byl v jiném procesu odsouzen k smrti lámáním v kole.

Obě selská vystoupení nijak běh dějin nezměnila. Obě byla poražena a oběti, které účastníci přinesli, se obrátily vnůř. Ale pro pochopení vlastních dějin obě události význam mají. V době, kdy neexistoval rozhlas, televize ani internet, si poddaní dokázali sdělit důležité události ve velmi krátké době a dokázali na ně reagovat. Dokázali obrátit na tehdy významné politiky, jakým zcela jistě byl Matyáš Thurn. Chtěli své problémy řešit, i když jejich způsob řešení neměl šanci na úspěch.

Od popisované události uběhla bez patnácti let čtyři staletí. Mnohokrát se obměnily generace. Každá z nich měla (a i dnes má) své vlastní starosti, problémy, které pokládá za důležitější, než všechny starosti generací předešlých. To je pochopitelné, ale i tak si uvědomme, že život našich předků nebyl jednoduchý a snadný a je správné si na ně aspoň někdy vzpomenout. Někdejší správce šteteňského panství Jan Erazim Vegner, vzdělaný národohospodář napsal: „Podle pravdy musím uznat, že když český sedlák veškeru robotu, kontribuce a těžké ústrky, jež snášeti musí, item všechny škody, jaké mu žoldáctvo způsobuje, trpělivě snáší, právem může být pojat v počet sv. mučenníků.“

Jana Vačkářová

Milí čtenáři Sobáčku,

podzim, který pomalu nastává, se v této rubrice často nese ve znamení vědy. Tedy přesněji řečeno ve znamení „Týdne vědy“ (dalo by se říci „veletrhu“ vědy pořádaného Akademií věd České republiky), kde vás informují o akcích, které se v jeho rámci pořádají. I u nás v Jihočeském kraji. Tentokrát ale bude téma mého příspěvku poněkud jiné. Důvodem je skutečnost, že trávím už třetí týden na rybářsko-fotografické expedici v Norsku. Tento příspěvek píšou v kraji Hemne oplývající neskutečně krásnou přírodou. Ale příroda je v Norsku nádherná téměř všude. Je tu také mnoho věcí stran právě přírody a přístupu Norů k ní pro nás velmi inspirativních (o inspiraci odjinud u nás mluvíme poměrně často - kéž bychom to někdy také vzali vážně).

Významným fenoménem v ochraně přírody a krajiny v Norsku jsou národní parky, kterých je tady opravdu početně. Na pevninském

území Norska je to 37 národních parků (k tomu je ještě třeba připočítat 7 národních parků na území Svallbardu, dříve Špicberk). Norové si dobře uvědomují, že příroda a její bohatství je jejich velkou národní (a nakonec i mezinárodní) devizou. Vytvořili proto právě národní parky na ochranu velkých ploch krajiny zahrnujících jak pobřeží, tak hory. V těchto národních parcích se setkáte s řadou živočichů a rostlin, neskutečným počtem vodopádů, horami, ledovci, nekonečnými planinami, ale také s hlubokými lesy, jezery, překrásnými fjordy a mořským pobřežím. V národních parcích naleznete příležitost pro setkání nejen s přírodou, ale také s historií této země. Sami se přesvědčíte o tom, jak se v dané oblasti žilo v minulosti.

Norsko ale nejsou jen národní parky. Příroda je tu krásná téměř na každém kroku, především mimo kulturní krajinu. Kontakt s přírodou je pro Nory velmi důležitý. Mají na to i zákon s názvem „The Outdoor Recreation Act“. Ten od roku 1957 zlegalizoval volný přístup k přírodě pro širokou veřejnost. Zaručuje volný přístup k řekám a jezírům, lesům, polím, horám bez ohledu na vlastníka. A Norové si své přírody opravdu užívají. Denně se jich do volné přírody vypraví velké množství. Potkáte je prakticky všude, i když jsou rozptýleni po obrovské ploše norské krajiny. A nedrží se pouze cest, pěšin nebo lyžařských tratí. A kromě nich je v Norsku také velké množství turistů, tato země turisty doslova přitahuje (kdo jednou Norsko navštívil, ví dobře proč). Pokud nejste na cestách jako organizovaní turisté s některou z cestovek, máte k cestování po Norsku mnoho možností. Také pravidla pro turisty jsou liberální. Například tábořit na jednom místě ve volné neoplocené přírodě v nížinách můžete bez souhlasu vlastníka půdy po dvě noci jdoucí po sobě (při dodržování zásad ochrany přírody a specifických zásad používání ohně). Stan je možné postavit ve vzdálenosti minimálně 150 metrů od obydlených domů a chat. V horách a neobydlených oblastech můžete tábořit déle. Volné táboření zde tedy není problém. Navíc téměř všude je dostatek hotelů, ubytoven a kempů. V Norsku je téměř 1500 kempů u silnic, v horách, u fjordů, dá se říci všude, kudy turisté projíždí. Jsou zde i kvanta různých soukromých chat. Přitom i ty jednoduché chatičky v kempech jsou dobře zařízeny, často i lépe než by běžný turista očekával.

Norsko je velmocí vody. Potoků, řek, jezer a fjordů je bezpočet. A všude jsou ryby. Toho využívají nejen místní, ale i turisté. Často sem směřují nejrůznější rybářské organizované i individuální zájezdy. Také od nás. Na potoky, řeky a sladkovodní jezera je nutné mít povolenku (kterou získáte na mnoha místech například i v kempech), na fjordy a volné moře není třeba žádné povolení. Já jsem zrovna se dvěma kamarády u jednoho fjordu (viz snímek) v kraji Hemne. Jsme zde již potřetí a se zájmem sledujeme, jak se s časem poněkud mění skladba námi ulovených ryb. Poprvé jsme zde lovili před deseti lety především tresky pollaky, štitníky a lososy. Podruhé (po pěti letech) pak tresky pollaky, tresky obecné a štitníky. Nyní (po dalších pěti letech) tresky obecné, tresky tmavé a především spoustu makrel. A to i větších, než známe z našich obchodů. Občas nějakého štitníka (což je krásná barevná ryba exotického vzhledu). Tresku pollaka jsme chytili pouze jednou. Nezbytnou podmínkou k úspěšnému rybaření je člun. Ten se dá za poplatek pronajmout. Jízda na člunu vyžaduje určité dovednosti a dodržování bezpečnostních pravidel (například povinnost mít

záchrannou vestu). Rybolovné techniky pro moře a fjordy jsou často odlišné od toho, co známe z našeho sladkovodního vnitrozemí, což je ovšem velké zpestření našich rybářských dovedností. Ryby, které můžeme jak ve fjordech, tak na volném moři ulovit, dosahují občas i rekordních velikostí. Boj s takovou rybou (ale i s těmi menšími) chycenými někde v hloubce je zážitkem na celý život a často dá hodně práce rybu úspěšně zdolat a vytáhnout z vody. Norové si i tady chrání svoje přírodní bohatství - rybáři návštěvníku Norska je dovoleno odvézt z Norska nejvýše jednu celou trofejní rybu a 15 kg vlastnoručně ulovených ryb nebo výrobků z mořských ryb. Sladkovodní ryby včetně mořských pstruhů a lososů se do patnáctikilového limitu nepočítají.

Při rybaření ve fjordech můžeme občas spatřit i kytovce. Jsou opatrní, ale je možné je občas pozorovat, jak se vynořují na hladině ve skupinách - a je to skutečně zážitek. Jedná se především o kulohlavce černého nebo běluhu severní. V Norsku žijí i další kytovci.

Od vody bych se ještě přenesl zase na souš. Při toulání norskými lesy, pláněmi, horami a bažinami se setkáme občas se soby, losy, jeleny (kdo má mimořádné štěstí může pak zahlédnout třeba i tajemného rosomáka) a také ptáky včetně například tetřevů a bělokurů. Prostě v Norsku si přírody užijeme dosyta. A kdo fotografuje, si navíc doveze plejádu skvělých snímků. Především si ale dovezeme zážitky z neporušené přírody. Takové, která se jinde v Evropě přes veškeré snahy (bohužel ne vždy těch kdo mají rozhodující slovo) už mnoho nevyskytuje.

Můžeme si dojmy z návštěvy Norska promítnout i do našeho přemýšlení o budoucnosti naší krajiny a přírody. Přemýšlet o tom, jakou chceme naši zem vlastně mít a jakou ji chceme a můžeme zanechat dalším generacím. Tady máme opravdu o čem přemýšlet. Uvědomit si, co jsou skutečné hodnoty života. Uvědomit si cenu, kterou platíme za náš životní styl formou ztrát určitých základních hodnot. Dokážeme tohle vše ještě vnímat? S těmito úvahami se právě chystám opustit Norsko a vrátit se domů. Jsem vděčný této zemi, že mi opět umožnila setkat se s tak krásnou a mnohde ještě zcela neporušenou přírodou. A takové setkání přeju i vám, čtenáři Sobáčku.

František Weyda
Hemne, Norsko, září 2016

Pravděpodobně si to ani neuvědomujete, ale každý den používáme rčení, přirovnání, ustálené slovní spojení, parafrázi nebo citujeme. Určitě si vybavíte tetu Kateřinu v podání Jany Synkové ve filmovém zpracování Saturnina. Nezapomenutelná byla Vladka Kozderková ve scéně s Jiřím Lírem. Že nevíte, ve které?

Přeci „... techle ano, ale mechtle už ne ...
tuťu ano, ale ňuňu ne ...“. Už víte? Tak se pojďme ve zkratce podívat na rčení, pořekadla nebo citáty.

Citáty náleží ke spojením s mravoučnou tendencí, avšak na rozdíl od přísloví nejsou anonymní. Máme své oblíbené citáty, někdo je systematicky shromažďuje.

Což teprve **filmové hlášky**, některé zlidověly – jako třeba: „Ta ženská se úplně zbláznila.“ Nebo „Jak to vypadá na sedmém schodu.“ „Víš co, tak jeď do Pelhřimova ...“ „Jaromíre, máš štěstí, na funkci to nebude mít vliv.“ (vše z filmu Vesničko má středisková, režie: Jiří Menzel, scénář: Zdeněk Svěrák, 1985). Ale o citátech nebo filmových hláškách až jindy.

Rčení = lexikalizované obrazné spojení slov, lidové nebo umělé neboli klišé (floskule, pejorativně fráze)

Úsloví = přechodní útvar mezi rčením a pořekadlem.

Pořekadlo = obrazné spojení slov vyjadřující jistou situaci.

Formule = zvykem nebo jinak ustálený nebo předepsaný způsob vyjádření.

Rčení (obrat, úsloví, fráze); podle Slovníku literární teorie. P.: Ústav pro československou a světovou literaturu, 1984) je „legalizované obrazné spojení slov, tj. takové ustálené slovní spojení, jehož původní obrazný ráz už je (na rozdíl od pořekadla) setřen, takže automaticky vnímáme jen význam nepřímý, sekundární. „

Mezi umělými rčeními se uvádějí výrazy:

Achillova pata, Augiášův chlév, Pyrrhovo vítězství, Damoklův meč, Kolumbovo vejce, Potěmkinovy vesnice, kámen úrazu, skok do tmy, kráčet s duchem času, je to hra náhody, hrát důležitou úlohu v něčem, prameny příjmů vysychají, osud si s ním krutě zahrál, sklízet ovoce své práce, klást svůj život na oltář vlasti, octnout se v slepé uličce, být odstaven na vedlejší kolej; má brouky v hlavě, držet někomu kázání, stokrát nic umožnilo osla

A mezi klišé:

bahno velkoměsta, hodina dvanáctá, ulomit hrot výtkám, tančit mezi vejci, sedět na dvou židlích, házet klacky pod nohy, kalit vodu, vrhnout stín podezření na někoho, úpět pod tíhou něčeho, něco je v sázce.

Rozdíl mezi rčením a frází geniálně vyjádřil Karel Čapek: „Abyste ustálené rčení stalo frází, musí v něm být něco falešného, něco nepravdivého a přepjatého. Fráze vždycky tak trochu lže. Fráze není ustálené rčení, ale ustálené lhaní. Fráze je habituální a zmechanizovaná neupřímnost.“ (Karel Čapek, V zajetí slov, 1933)

Podobným útvarem je přísloví, které se však od rčení liší se v několika ohledech:

- Přísloví je vyjádřením nějaké životní moudrosti, rčení je produktem lidové fantazie.
- Smyslem přísloví je tedy morální poučení, výstraha či pokárání. Smyslem rčení je pobavení, oživení jazykového projevu.
- Přísloví tvoří celé formalizované věty, které nelze rozdělit, přeformulovat, skloňovat či časovat. Rčení a pořekadla se stávají částmi vět, rčení lze časovat.

Věděli jste, že „pýcha předchází pád, domyšlivost klopýtnutí“ je vlastně biblické přísloví?

Doplňte co nejpřesněji znění následujících pořekadel, přísloví a rčení.

- Zaječí ...
- Věšet bulíky ...
- Nouze naučila ...
- Líná huba ...
- Nové koště ...
- Kam vítr ...
- Když ptáčka lapají ...
- Dočkej času ...
- Nechval dne ...
- Neříkej hop ...

Jaká další rčení, úsloví, pořekadla nebo „hlášky“ znáte?

Radka Vokrojová

Zdroje:

<http://nase-rec.ujc.cas.cz/>

Zelenková Lenka: Přísloví, rčení a pořekadla v různých historických obdobích; diplomová práce, 2013, Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, dostupná na http://theses.cz/id/3v6v2u/L_Zelenkov_-_DP.pdf
http://www.projektui.cz/predmety/cesky-jazyk/246-prislovi-rceni_1/?grade=2

<http://www.osu.cz/fpd/kcd/dokumenty/cestinapositi/lexikologie.htm>
<http://www.citataromantika.estranky.cz/clanky/lidova-rceni-frazeony/>
<http://www.ptejteseknihovny.cz/dotazy/prislovi-a-vysvetleni-jejich-vyznamu>

Příběh orla mořského

Podzimní a zimní období představuje ideální čas pro pozorování největšího dravého ptáka hnízdícího na území ČR. Stačí být trochu pozorný a orla mořského může spatřit přeletovat i v centru Blatné! Možná Vám to přijde divné, ale máme být na co pyšní! Podobný pohled není totiž samozřejmostí neboť populace orlů je v ČR odhadována na pouhých cca 100 hnízdních párů ...

Existuje jen málo ptačích druhů, které přitahují lidskou pozornost tak jako orl. Tradičně bývá orl chápán jako symbol síly, moci, odvahy, statečnosti a vítězství. Přírodní národy jej chápaly jako představitele ducha, vize a síly, v neposlední řadě představuje orl symbol svobody. Díky tomu se již od nepaměti toto majestátné zvíře stalo předlohou pro množství erbů, znaků a státních symbolů. První vyobrazení orla se našlo už ve vykopávkách staré Babylónské říše! S takovou to popularitou by se dalo čekat, že se tento majestátný pták bude těšit úctě a všeobecné vážnosti. Bohužel nebylo tomu tak a orlové (nejen) z našeho území téměř zmizely na konci 19. a v první půli 20. století. Na vině bylo především ničení přirozeného prostředí a lov, v neposlední řadě plošné využívání chemických prostředků v zemědělství (např. nechvalně známé DDT). Díky tomu z naší přírody (téměř) zmizelo všech 5 druhů velkých orlů, kteří se zde prokazatelně množili.

Orl mořský je největším evropským druhem orlů, samice dosahují úctyhodného rozpětí okolo 2,5 metru (jen pro srovnání káně lesní dosahuje rozpětí jen 1,3 metru). Dospělí ptáci mají mohutný sytě žlutý zobák stejně jako nohy (zbylá část končetin je hustě pokryta peřím a tvoří charakteristické "kalhotky"), ocas je u starých ptáků čistě bílý, u mladých ptáků různě hnědě kropenatý či s bílými skvrnami. V letu se orl mořský vyznačuje rovnými deskovitými křídly, mohutnou hlavou a krátkým, klínovitým ocasem. Pokud má pozorovatel dobré podmínky a výhled, tak se u nás jedná prakticky o nezaměnitelný druh, někdy se ale zá zaměnit za letící volavku (ta má zahnutý krk a při letu „prohýbá“ křídla). Ze zoologického hlediska je zajímavé, že orl mořský, vlastně nepatří mezi „pravé“ orly, jako jsou třeba orl skalní či královský, neboť je pravděpodobně nejbližší příbuzný našim luňákům. Tomu odpovídá i jeho potrava, neboť orl mořský se z velké části živí mršinami, kromě nich ale loví i ryby a vodní ptactvo, které „uchvacuje“ v letu z vodní hladiny.

Podobně jako ostatní orlové, i orl mořský z naší přírody téměř vymizel. V sedmdesátých a osmdesátých letech minulého století, v návaznosti na obnovující se populace v Polsku, se na území Jižních Čech čím dál tím častěji stahovali zimující ptáci, kteří se zde také pokoušeli o hnízdění. Díky zimnímu příkrmování a vysazení několika orlů se na Třeboňsku ustanovila malá populace a v roce 1986 zde bylo zaznamenáno prvního úspěšné hnízdění. Populace se postupem časem rozrůstala nejen o nově odchované ptáky ale i o ptáky migrující k nám z jiných oblastí.

Na Blatensku se orli začali vyskytovat okolo roku 2001, od té doby je možno jej potkat s trochou úsilí celkem často. Orla nejspíše uvidíte, jak krouží vysoko na obloze, nebo přelétá mezi lovišti, poměrně často jej lze zahlédnout i při jízdě automobilem v bezprostřední blízkosti obcí či dokonce přímo v Blatné. Podzemní vypuštěné rybníky pak představují ideální příležitost k pozorování těchto majestátných dravců, neboť zde nachází snadno dostupnou potravu.

V přírodě má orl mořský jen málo přirozených nepřátel, daleko větší nebezpečí pro něj znamenají nebezpečně konstruované sloupy elektrického vedení a v současnosti stále rozšířené travičství. Je totiž smutnou skutečností, že barbarské pokládání otrávených návnad se i v současné praxi jedinců z řad zájmových uskupení stále používá jako prostředek hubení „škodné“ (kuny, lišky, vydry). Tyto praktiky nejen, že jsou proti zákonů ČR a jsou krajně nebezpečné i pro domácí zvířata a děti, ale popírají i vlastní principy a stanovy těchto spolků. Ačkoliv Českomoravská myslivecká jednota a Česká společnost ornitologická průběžně vydává materiály o zákeřnosti karbofuranových návnad, případů bohužel neubývá, jen v letošním roce bylo zdokumentováno již 8 případů otrávených orlů!

I přesto, že je populace orlů na vzestupu, nejedná zdaleka o běžné zvíře. Z vlastní zkušenosti vím, že pozorování orlů patří k nejlubším zážitkům z naší přírody, které mohou svým studentům ale i laikům zprostředkovat. Když se kolegům v Praze pochlubím, že mě zas jednou po ránu vzbudilo volání orla, dostane se mi závistivých pohledů. Naš region má to štěstí, že se zde tento majestátný dravec usadil a tvoří tak další dílek do pestré skládačky kulturního a přírodního bohatství Blatenska. Vážme si toho, neboť kolikrát dostaneme od přírody druhou šanci?

Petr Šípek, Zoolog PŘF UK,
sipekpetr@yahoo.com

HANDI PORADNA

bezplatná poradna (ne)jen pro handicapované

Od 1. ledna 2016 jsme připraveni zodpovídat vaše dotazy na uvedených kontaktech. Také si s námi můžete domluvit osobní schůzku v termínu, který Vám vyhovuje.

INFOLINKA: po - st od 10.00 do 16.00
mob: 605 819 555

email: info@skstrickykl.cz

Najdete u nás informace pro oblast:

- získání kompenzačních pomůcek včetně financování, pokud je nehradí zdravotní pojišťovna nebo ÚP
- pracovní uplatnění pro OZP
- problematika vzdělávání OZP od MŠ po VŠ
- bezbariérové ubytování a doprava
- úpravy motorového vozidla pro OZP
- získání nadačních příspěvků pro konkrétní potřeby OZP
- čerpání dotací z ESF pro organizace či zaměstnavatele s cílovou skupinou OZP

Podporují nás:

Úřad práce ČR, Město Blatná, Svazek obcí Blatenska, Centrum kultury a vzdělávání Blatná

Dobrý den milý čtenáři,

člověk je tím, co čte, a tak vás vítám při čtení v novém čísle SOBáčku a ráda pro vás i dnes otevírám babiččinu šperkovnici. Jakými šperky v podobě vzácných rad se budete zdobit je jen na vás. Jsme lidské bytosti a my jako jediní máme svobodnou vůli, fantazii a emoce.

Dětem začal nový školní rok, tak budu i já trochu za paní učitelku a rozdám několik rad a doporučení. Téma dnešní šperkovnice je výklad karet a budoucnosti. To je něco, co je tady mezi námi, kam paměť sahá. Vzpomeňte jen na dávné panovníky, ale ve své podstatě vládli právě mágové, astrologové, jasnovidci a věštcí, jak radili nebo lépe řečeno co podsouvali svému králi a proč, to je zase jiné povídání. Uplynulo několik staletí a podívejte se, jak je tomu dnes, lidé navštěvují kartáře a věštky, fenoménem jsou televizní pořady s výkladem karet a budoucnosti, kde se cena hovoru pohybuje kolem 70 Kč za minutu a s čekací dobou dotýčný volající utratí mnohdy stovky až tisíce korun. Co vůbec lidi vede utrácet velké částky a marnit čas za střipek něčeho z budoucnosti? Proč touží zahlédnout něco dopředu? Někdo teď určitě řekne ... zdyť jsou to pitomci, ty lidi, co tam volají... Myslí si, že to není z důvodu hlouposti či blbosti, lidé tam volají ze strachu, protože neumí žít tady a teď. Jak jsem již psala v předchozích článkách, strach má nízké vibrace a jsme v něm ze strany systému drženi záměrně a jak jsem uvedla na začátku článku, máme emoce jako jediní bytosti a strach mezi ně také patří. Pokud cítíte, vnímáte a vidíte svět na druhé straně a znáte pravdu o světě za oponou, tak víte, že jsou mimo jiné i bytosti, které se živí negativními lidskými emocemi, tou nízkou a destruktivní energií. To je pro ně hostina. Proto je v našem světě utrpení, týrání, zabíjení a války. Ale vrátím se k dnešnímu tématu, jakpak je to s tím věštěním a kartami. Věřit či nevěřit. Může někdo znát a předpovědět naši budoucnost? Buďte v klidu, naši budoucnost nikdo nezná, nikdo není schopen přesně určit, co se nám stane. I slavní jasnovidci mají ve svých předpovědích chyby a nepřesnosti a je to tím, že vidí i varianty, možnosti a děje toho, co se nikdy nestalo a toho, co se nikdy nestane. A teď se určitě ptáte, kde jasnovidci a věštky berou informace? Tady vás upozorním, tuto možnost napojit se máme všichni, je k tomu zapotřebí duše, rozum a paměť, musíme mimo náš trojrozměrný svět. Představte si to jako velkou mřížku, strukturu, plnou informací a dějů, je tam uvedeno vše, nekonečně mnoho možností, co se vám a všem lidem v každé vteřině života může stát. Je tam zapsáno vše, co bylo, je a bude. Je to i místo

odkud přicházejí informace pro vědecké objevy, umělecká díla a vynálezy, ty nevznikají v mozku, tam máte jen to, co si tam uložíte vy sami. Mozek slouží jako vysílač a přijímač a napojuje se právě na tuto informační strukturu. Což třeba potvrzoval i náš slovanský vynálezce Nikola Tesla, geniální člověk a osobnost, bohužel v dnešní době záměrně opomíjen a nikde nezeřejňován.

Budoucnost tedy není předem dána. To, že vám věštec nebo vykladač z karet něco vyloží, ještě naznamenaná, že se tak stane, pokud vám například řekne, že si máte dát pozor na ruce, že vám hrozí úraz, v tu chvíli vložil informaci o úrazu do vašeho podvědomí a dříve či později se tak stane a ruku si třeba zlomíte. Pokud i přesto přemýšlíte o výkladu budoucnosti z karet, protože jste v těžké životní situaci a nevíte jak dál, je to vaše svobodná vůle.

Je spousta věcí, které lidé dělají z nevědomosti, ze zoufalství, ze zvědavosti, z touhy po zážitku a to je vlastně i heslo naší doby, hlavně si to užít a něco zažít. Pokud si chcete hrát, musíte znát pravidla hry, pokud chcete něco dělat, musíte také vědět, co a jak máte dělat, jinak se může stát, že si ublížíte. A v této oblasti platí a nejen sobě. Osobně nedoporučuji výklady karet, teď mi přicházejí na mysl další věci, kterých by se měl člověk vyvarovat

a nedělat je, tak je tady napíši a o některých si popovídáme v další šperkovnici. Následující doporučení je pro děti i dospělé, obejděte se bez kyvadla, sledování hororů a strašidelných filmů. Dále vyvolávání duchů, tady je důležité, aby rodiče dětem vysvětlili, že to v žádném případě nemají dělat, a pokud by je přemlouvala parta a kamarádi, že bude sranda, tak mají okamžitě mazat domů. Bude svátek Halloween a je opět na rodičích, aby si s dětmi povídali o našem svátku a o našich Dušičkách, nenavlékat je do kostýmu zombie či mrtvol.

Pokud budou děti dlabat dýni, tak pouze usměvavý a veselý obličej, žádné škleby a zlé dýně. Pak jsou to fotografie a jejich zveřejňování na sociálních sítích a touhy okamžitě se pochlubit. Je to docela problém, když je člověk dospělý, nechť si dělá, co uzná za vhodné, ale fotografie dětí patří do soukromého alba, nikoliv na internet a to z mnoha důvodů.

I fotografie zemřelých osob mějte ve zvláštním albu. Věci, kterých bychom se měli vyvarovat, je spousta a sami vidíte, že se od karet dostávám až k duším zemřelých, ale pozorní čtenáři již vědí, že vše se všim souvisí a nic není náhoda. Schopnost, kterou jsem vám dnes popsala, a mnohé další měli obyvatelé starověkých civilizací. Porovnejte si to s tím, jaké schopnosti mají lidé dnes. Běžně využívají pouze tři až šest procent kapacity svého mozku. Lidé, kteří ovládají telepatii a telekinezi (přenos myšlenek na dálku a pohybování věcmi myslí) využívají deset procent kapacity mozku. A teď si představte, že používáte mozek na sto procent.

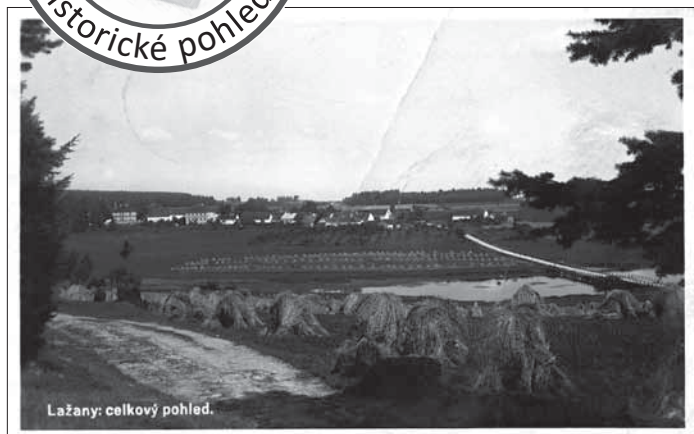
Proč tomu tak není? To je třeba téma do další šperkovnice. Krásné dny.

S láskou

Petronella Křivancová

Historické pohledy zapůjčil pan Vladislav Bouše

Lažany: celkový pohled.

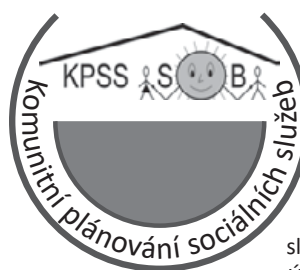
Lažany, pohled odeslán v roce 1939 z Čekanice

Škvořetice, odesláno ze Sedlice v roce 1925

Kocelovice, první čtvrtina 20. století

Pečovatelská služba Poskytovatel Domov pro seniory

Vážený čtenáři, rádi bychom Vás informovali o novinkách v Pečovatelské službě.

Úvodem si dovolueme malé zhodnocení činnosti pečovatelské služby. Řady našich uživatelů se rozrůstají, v současné době využívá některou z nabízených služeb 111 uživatelů. Poskytujeme pomoc tak, aby lidé dokázali zvládat těžkosti, které přináší stáří a zdravotní problémy a mohli zůstat co nejdéle ve svých domovech a žít život, na který jsou zvyklí.

Od dubna tohoto roku máme zbrusu novou kancelář, za kterou vdčíme vedení Města Blatná. Stále sídlíme v Domě s pečovatelskou službou, kancelář však máme mnohem větší a prostornější. Uživatelé, žadatelé i návštěvníci tak s námi mohou jednat v důstojnějším prostředí a my zaměstnanci máme pro svoji práci příjemné zázemí s dostatkem místa.

Dále jsme se na základě kalkulací základních a fakultativních služeb rozhodli upravit sazebník. Nově je základní časovou jednotkou 5 minut. Je to zejména z důvodu, že kalkulovaný čas je pak mnohem přesnější, nedochází tedy ke zbytečnému zaokrouhlování na původní čtvrt hodiny. Sice se u některých služeb částečně zvýšily úhrady, ale zároveň účtujeme přesněji skutečně strávený čas na poskytované službě. Úhrady za základní úkony jsou limitovány právním předpisem. V rámci tohoto limitu máme stále rezervu, snažíme se, aby pro Vás byly služby cenově dostupné. U fakultativních služeb je to poněkud odlišné. Ty jsou stanovené nad rámec zákona. Takové služby pak musíme kalkulovat do výše skutečných nákladů. Proto je u nich zdražení o něco vyšší. Věříme, že naše důvody ke změně sazebníku jsou pro Vás srozumitelné.

Je důležité vědět, že pečovatelskou službu můžeme poskytovat pouze na základě uzavřené smlouvy a pouze tomu, kdo má sníženou soběstačnost a potřebuje některou ze **základních služeb**. Nelze totiž využívat pouze služby fakultativní. Jak již bylo napsáno, jsou to služby doplňkové, které poskytujeme navíc. Občas se na nás obrátí žadatelé, kteří potřebují zajistit pouze dopravu k lékařům. Protože námi nabízené základní služby nepotřebují, nemůžeme s nimi smlouvu uzavřít, jelikož to zákon nedovoluje.

Příkládáme upravený sazebník. Budete-li mít jakékoli dotazy nebo uznáte, že byste již potřebovali pomoc pečovatelské služby, můžete se na nás obrátit na uvedených kontaktech.

Rádi Vám poradíme.

Dům s pečovatelskou službou

Tyršova 436, 388 01 Blatná

tel. 383 422 653

pecovatelska.dsblatna@seznam.cz

Vedoucí pečovatelské služby

Kateřina Janděčková, DiS. tel. 773 497 591

Sociální pracovnice

Bc. Michaela Valášková, tel. 775 196 343

Blatenská Rolnička

Letošní již 12. ročník Blatenské rolničky zahájila paní ředitelka Hana Baušová s paní starostkou Kateřinou Malečkovou a panem místostarostou Pavlem Ounickým

„Zlaté střevíčky jsou jako ze zlata“... děti ze ZŠ TGM s Aničkou Čadkovou na úvod zazpívaly nám dobře známé písničky

Jako první vystoupil pěvecký sbor našich přátel z Centra Rožmitál pod Třemšínem

Hosté z Domova pro seniory Strakonice – Rybníční zatančili country tance a připomněli, že Na hradě Okoří, ohně už nehoří ...

Sazebník základních a fakultativních úkonů Pečovatelské služby

ZÁKLADNÍ ÚKONY PEČOVATELSKÉ SLUŽBY	úhrada	
Pomoc při zvládnutí běžných úkonů péče o vlastní osobu		
1. Pomoc a podpora při podávání jídla a pití	8 Kč	5 min.
2. Pomoc při oblékání, svlékání, včetně speciálních pomůček	8 Kč	5 min.
3. Pomoc při prostorové orientaci, samostatném pohybu ve vnitřním prostoru	8 Kč	5 min.
4. Pomoc při přesunu na lůžko nebo vozík	8 Kč	5 min.
Pomoc při osobní hygieně nebo poskytnutí podmínek pro osobní hygienu		
5. Pomoc při úkonech osobní hygieny (včetně celkové koupele v domácnosti)	8 Kč	5 min.
6. Pomoc při celkové koupeli v Domově pro seniory (ambulantní služba)	10 Kč	5 min.
7. Pomoc při základní péči o vlasy a nehty (včetně holení)	8 Kč	5 min.
8. Pomoc při použití WC	8 Kč	5 min.
Poskytnutí stravy nebo pomoc při zajištění stravy		
9. Zajištění oběda/večeře odpovídající věku, zásadám racionální výživy a dietě	57/46 Kč	oběd/večeře
10. - 11. Vydání oběda/večeře v jídelně DS	57/46 Kč	oběd/večeře
12. - 13. Dovož oběda/večeře	15 Kč	1 úkon
14. - 15. Dovož oběda/večeře do DPS	10 Kč	1 úkon
16. Pomoc při přípravě jídla a pití	8 Kč	5 min.
17. Příprava a podání jídla a pití	8 Kč	5 min.
Pomoc při zajištění chodu domácnosti		
18. Běžný úklid, údržba domácnosti	9 Kč	5 min.
19. Pomoc při zajištění velkého úklidu (např. sezónní úklid)	10 Kč	5 min.
20. Donáška vody	8 Kč	5 min.
21. Topení v kamnech včetně donášky a přípravy topiva, údržba topných zařízení	8 Kč	5 min.
22. Běžné nákupy, max. ve 3 obchodech (max. 10 kg)	8 Kč	5 min.
23. Velký nákup, např. týdenní nákup, nákup osázení a nezbytného vybavení domácnosti, nákup nad 10 kg (max. 15 kg) nebo ve více jak 3 obchodech	80 Kč	1 úkon
24. Pochůzky	8 Kč	5 min.
25. Praní a žehlení osobního/ložního prádla (při větším množství zprostředkování jiné služby) drobné opravy (příšití knoflíku, výměna prádelní gumy v kalhotách, ...)	50 Kč	do 1 kg
Zprostředkování kontaktu se společenským prostředím		
26. Doprovázení dětí do školy, školského zařízení, k lékaři a doprovázení zpět	8 Kč	5 min.
27. Doprovázení dospělých do školy, školského zařízení, zaměstnání, k lékaři, na orgány	8 Kč	5 min.
FAKULTATIVNÍ ÚKONY PEČOVATELSKÉ SLUŽBY		
Další péče o uživatele		
28. Dohled nad uživatelem	10 Kč	5 min.
29. Příprava uživatele k převozu na vyšetření nebo do zdravotnického zařízení	10 Kč	5 min.
30. Návčik pohybu	10 Kč	5 min.
Zajištění dalších potřeb uživatele		
31. Použití úklidových pomůček poskytovatele (saponáty na okna, nádobí, aj.)	5 Kč	1 úkon
32. Pomoc při údržbě hrobů	10 Kč	5 min.
33. Péče o domácího mazlíčka včetně venčení psů	10 Kč	5 min.
Doprava		
34. Doprava vozidlem PS po Blatně, zpravidla spojená s úkonem „Doprovod“	16 Kč	1 km
35. Doprava vozidlem PS mimo Blatnou, zpravidla spojená s úkonem „Doprovod“	16 Kč	1 km
36. Přeprava věci včetně zpáteční cesty na středisko PS (max. zátěž 15 kg)	16 Kč	1 km
Ostatní úkony		
37. Ztráta, zničení nebo poškození jídelnosiče	do výše skutečné ceny	
38. Nájem jídelnosiče (sada 2 ks)	20 Kč	1 měsíc
39. Telefonování telefonem Pečovatelské služby na žádost uživatele	5 Kč	1 úkon
40. Vyřizování úředních záležitostí mimo základní poradenství	10 Kč	5 min.
41. Kopírování listin (A4) – jednostranný tisk	2 Kč	1 kopie
42. Kopie jídelního lístku	3 Kč	1 kopie

Dopoledne pokračovalo zpíváním písniček o přírodě s uživateli Domova pro seniory Strakonice –Lidická

Televizní noviny TV Blatenská rolnička uvedla znělka z 80. let a zpravodajství bylo doprovázeno tematickými písněmi

Paní ředitelka Hana Baušová děkuje všem přítomným a předává medaile vyrobené v keramické dílně domova

Na památku obdržel každý soubor také Pamětní list a keramickou plaketu z naší dílny

Po výborném obědě přišla na řadu společná zábava

K poslechu nám hrála Osečanka, která zakončila celý příjemný den oblíbenými „Sokolíky“

Zprávy z našich obcí

DRAHENICKÝ MÁLKOV

Pouťový turnaj v Drahenickém Málkově

Příjemné počasí doprovázelo pouťový fotbalový turnaj v Drahenickém Málkově. Po loňském otřesném vedru byl foukající větřík vítán. Fotbaloví nadšenci se sešli 16. července v 9 hodin ráno na hřiště v Málkově. Do boje o nejvyšší příčku se kromě domácího týmu zapojilo i mužstvo z Kadova, Nová růže z Drahenic, AFK Rozmetač z Blatné a Prokop Sud z Plzně, toho času na chatě v Málkově. Po základním kole, kde hrál každý s každým, to nejlépe vypadalo pro domácí mužstvo a pro blatenský Rozmetač, který na skóre vyhrál. Rozloučit jsme se museli s týmem z Kadova, kterému to po loňském vítězství nevyšlo. Do dalšího boje se zapojila čtyři družstva. AFK Rozmetač nastoupil proti Nové růži a zvítězil 5:1. Málkovští si to rozdali s Prokop sudem a porazili je na penalty 1:0. O tom kdo bude třetí, se rozhodovalo mezi Novou růží a Prokop sudem, štěstí nakonec přálo klukům z Plzně a porazili drahenické 1:0. Do boje o první místo se po letech dostali domácí a vždy úspěšní Rozmetači. Byl to napínavý zápas plný neproměněných šancí,

vítězové

nejlepší brankář

rozloučení s prázdninami

ale štěstí se nakonec přece jen usmálo na malkovské kluky a pohár za první místo zůstal na domácích půdách. Moc gratulujeme. Druhým rokem se udělovala i cena pro nejlepšího střelce a brankáře. Cena pro nejlepšího střelce putovala k Štěpánu Bryndovi z týmu AFK Rozmetač. Nejlepším brankářem se stal Luboš Kylián z Drahenického Málkova, který za celý turnaj „pustil“ pouze dva góly. Večer se fotbalisté a nejen oni mohli pobavit na „muzice“. Na tradiční venkovní pouťové zábavě zahrála domácí kapela „Malkovanka“.

Třetího srpna se v osadě konalo „Rozloučení s prázdninami“. Tato akce se koná již několik let. Vždy se společně sejdeme a popovídáme nad dobrým jídlem a pitím.

Lucie Kyliánová

Mše svatá

u příležitosti posvícení v obci.

Kde : Kaplička v Drahenickém Málkově

Kdy : 8. 10. 2016 od 16 hodin

Bohoslužbu povede R. D. ThLic. Marcin Piasecki

blatenská farnost.

SKALIČANY

Umíme i pracovat aneb brigáda není slovo z dob minulých

„Na prvním místě se ptej, co můžeš udělat pro obec ty, a teprve poté se ptej, co může obec udělat pro tebe!“ ... heslo, kterým se řídí celá řada dobrovolníků, vesměs členů místního skaličanského hasičského sboru, kteří nelení a bez zbytečných dohadů a remcání přikládají ruce ke společnému dílu, čehož důkazem je již osm letošních odpracovaných brigád, které svědčí o tom, že se v obci neumíme jen bavit, ale i pracovat na společné věci. A co že jsme vlastně dělali? V únoru došlo k průklestu škarpy u cesty na Buzice, jelikož náletové dřeviny zde již tvořily tunel, na mnohých místech dopravě nebezpečný, v březnu se uskutečnil generální úklid hasičárny, v dubnu proběhla brigáda v obecním lese na odklíz kalamičního dřeva, které bylo následně na srpnové brigádě rozštípáno a složeno do hranice, přičemž bude použito jako palivo při obecních schůzích a také na oheň při stavění májky. Po odkoupení objektu na návsi (čp. 20) se úspěšně rozeběhly brigády v tomto domě, prozatím ve formě vyklizení starých „pokladů“ tak, aby mohla být zahájena rekonstrukce za účelem vytvoření klubovny, skladů obecního a hasičského materiálu a snad také malého společenského sálu, ve kterém by se mohly odehrávat některé obecní akce a mohly by zde být umístěny i prvky pro naše mládežníky (např. pingpongový stůl, šipky nebo stolní fotbal),

Skaličanští brigádníci, 3. 9. 2016

cesta to bude dlouhá, ale se stávající partou nadšenců bude cíl na dohled. Přidají-li se i další a až přesunou přetížená svalová vlákna kolem svých úst i na jiná místa svých těl, práce půjde jistě pěkně od ruky. Připočteme-li ještě v letošním roce plánované akce na úklid návsi a další činnosti v obecním domě, dostaneme se v letošním roce nepochybně na počet brigád převyšující počet prstů na obou rukách, možná včetně končetin dolních. Slovo brigáda by možná leckomu mohlo zavánět dobou minulou a vzbuzovat v něm odpor, ale není to sprosté či archaické slovo, je to určitý projev pospolitosti, dříve možná povinný („akce Z“ apod.), dnes možná kolektivně tmelící a rozhodně dobrovolný (jasně, leckdo se z rozličných důvodů třeba účastnit nemůže, byť by chtěl a jiný možná nechce). O brigádnících se dá hovořit i ve smyslu úklidu zeleně před jednotlivými domy v obci. Jak vypadá veřejné prostranství u toho či onoho objektu je vizitkou majitele přílehlého domu a v očích těch co dělají, neuspěje tvrzení těch, co nedělají nic, že „to je za plotem, to mne nezajímá, to musí obec...“. Obec jsme my všichni a ne imaginární „oni“. Díky všem, kteří nelení!

Text Václav Cheníček
Foto Martina Ředinová

Osadní výbor Skaličany Sbor dobrovolných hasičů Skaličany pořádají a srdečně zvou na ZDOBENÍ A ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU

...na vršku před Šounů

**sobota 3. 12. 2016
od 15:45 hodin**

Horký nápoj na zahřátí
bude tradičně k dispozici...

Produkce koled
a ostatních svátečních písní

Všichni dobří lidé
jsou vítáni,
přijďte!

Žár pozdního léta rozpálil akci „AHOJ léto aneb rozloučení s prázdninami“

V letošním roce se z různorodých důvodů neuskutečnil tradiční červnový dětský den a tak byl s dostatečným předstihem zvolen termín nový a včas veřejně dán na vědomost. A stalo se tak, že poslední srpnová sobota byla ve Skaličanech zasvěcena akci „Ahoj léto, aneb rozloučení s prázdninami“. Vše přitom začalo už v pátek (a přípravy na tuto akci již o mnoho dnů dříve), kdy se sešlo hasičské družstvo, aby potrénovalo a nalákalo mladé elévy a děti k hasičině. Trénink se uskutečnil formou ukázek hasičských útoků a přítomná droboť dostala možnost vyzkou-

šet práci s proudnicemi, čehož se s náležitým zápletem pro věc slušně zhostila. Nutno konstatovat, že nikdo neodešel suchý a jelikož v parném pátečním podvečeru nebyla nouze o žízeň, byl při následném hodnocení tréninku naražen sud piva a během osvěžení vyprahlých organizačních hrdel bylo pokračováno v přípravách na hlavní dětský den. Ten začal jako vždy přípravou veškerého zázemí pro soutěže, stavěním jednotlivých stanovišť, stanů, skákacího hradu a dalších nutných propriet k realizaci odpoledne plného her pro děti i dospělé všeho věku. Krom každoročních soutěží jako jsou chytání rybek, tvořivé dílny, minigolf, slalom labyrintem opičí dráhy, srážení kuzelek nebo

hod na cíl, byl den doslova osvěžen možností koupele v obří kádi, která byla zakomponována i do soutěží pro dospělé, jako jedna z částí štafety spojené s hašením žizně, běžeckým a hasičským uměním. Novum byl též hod na basketbalový koš, možnost vyzkoušet chůzi na chůdách a pro dospěláky kupříkladu „hod kozou“ a „kroužkování“. Dětské osazenstvo získalo jako odměnu za zdárné splnění všech disciplín množství různých pochutin a drobných dáreků, včetně nanuků, jež ten den přišly vhod, z čehož měli všichni zaslouženou radost. Žár pozdního léta na akci „Ahoj léto...“ sice znamenal mnoho propocených závodníků, ale vykouzlil dokonalé úsměvy a mnohdy záchvaty smíchu na tvářích přítomných, kterých tentokrát (zřejmě právě díky žáru) nebylo tolik jako na předchozích akcích, ale o to více se ona hrstka těch, kteří nakonec zůstali až do brzkých ranních hodin, královsky bavila. Neskonala poklona a nezměrné poděkování míří vstřík všem, kteří se podíleli na náročné organizaci báječného víkendu ve Skaličanech, bohužel nelze všechny jmenovat, neb by stránka byla hojně zaplněna. Děkujeme!

Václav Cheníček

Skalčanská penclé popaté

Již pátý ročník netradičního turnaje v exekuci a chytání pokutových kopů je přichystán organizačním týmem na sobotu 8. října u příležitosti skaličanského posvícení. Vše začne turnajem v malé kopané, letos za účasti 5 družstev. Po skončení týmových soubojů bude následovat hlavní část turnaje jednotlivců v kategoriích muži, ženy, mládežníci, děti. V letošním roce bude navíc zařazen na sváteční nedělní popolední čas exhibiční duel „Starých kozlů“ (tým ve složení hráčů věku nad 35 let) proti „Kozlíkům“ (hráči mladší 35 let, včetně žen, mládeže a dalších nadějí) „O zlatou kosu“, jež naváže na někdejší místní slavná utkání našich otců a dědů, z nichž se někteří snad exhibice i zúčastní. Účastníci turnaje se opět, jako každoročně, mohou těšit na bohaté odměny od sponzorů turnaje, který od jeho počátku podporují: Osadní výbor Skaličany, Město Blatná, Svazek obcí Blatenska, společnost Dura Blatná, Blatenská ryba, Restaurace Beránek Blatná, společnost Natural, Josef Bambásek a.s., společnost Leifheit, Albín Veselý, Fides Agro, Bohemia Konstrukt, JoKo Servis PC Josef Koptýš, GE Money Leasing (Vendula Ubllová), Strom Lnáře, Agro Blatná, Blatenská tiskárna (Jiří Michal), JaPi Foto Martina Ředinová, R.D.I. – broušení pilových kotoučů, Blatenské souručenství restaurací U Datla, PoDatelna a Sokolovna, BP Service (Roman Pojer), ELKO nápoje Blatná, Servis Kolář, Truhlářství Solar a Synek, Petr Dlabáč – Chovatelská stanice kolíí „Ostrůvek v Závisti“, Zemědělské družstvo Lnáře, Stavebniny pod Pustým (Ing. Scheinherrová), Hospoda U Čiláka Buzice, místní včelaři Ing. Karel Dlabáč a Stanislav Solar, Zednictví Jaroslav Fořt, Truhlářství Vylita, Pavla Melounová, Radka a Karolína Kvardovi, Václav Kotrba, Milan Počta, Radek Jaroš, Zdeněk Slezák ml. (Černá liška), David Proksch, Zdeněk Voborník a Václav Cheníček a také všichni, kteří se tohoto místního podniku pravidelně účastní. V letošním roce budou osloveni i další případní podporovatelé, které vzhledem k uzávěrce „SO-Báčku“ nemůžeme v tomto článku ještě uvést, což však následně napravíme. Poděkování náleží i firmě Obaly Blatná (paní Pokorná a pan Málek) za každoroční podporu květnové skaličanské pouti! Sobotní sportovní program bude po roční pauze navíc završen živou hudbou v podání oblíbeného hudebního tělesa KAREL a tak neváhejte a navštivte skaličanské posvícení, rádi Vás uvidíme.

Václav Cheníček

Sbor dobrovolných hasičů Skaličany,
Osadní výbor Skaličany
a
FK KOZEL Skaličany

pořádají
v rámci skaličanského posvícení

5. ročník FOTBALOVÉHO KLÁNÍ

„SKALČANSKÁ PENCLE“

Skaličany - sobota 8. října 2016
na louce za Bártfků

Sobotní program:
(časy jsou přibližné a budou upraveny podle konce turnaje družstev)
9:00 hod. Nástup družstev + turnaj v malém fotbale
13:00 hod. Turnaj jednotlivců v exekuci a chytání penalt
16:00 hod. Vyhlášení výsledků, volná zábava
17:00 hod. Hudební produkce k poslechu i tanci - KAREL

Neděle 9. října 2016
13:00 hod. Posvícenské exhibiční utkání „O zlatou kosu“
Staří Kozlí (35+) vs. Kozlíci (hráči a hráčky do 35 let)

Přijďte se bavit, přijďte si zahrát, přijďte pokřtít, občerstvíte se, prosíme přijďte pobejt na skalčanské posvícení!
TURNAJ DRUŽSTEV UZAVŘEN (FK Kozel, Blatná výběr světa, JJE)lita Vácikovi, Nová rúže Drahenice, AFK Rozmetáč)
Informace na tel: 605 164 999 (V. Cheníček), email: moeb7@hoornm.cz

Akce se koná jako vždy za každého počasí

Účastníci se mohou těšit tradičně na netradiční odměny od sponzorů fotbalového klání!

Občerstvení zajištěno

Povodeň ve Skaličanech?

Titulek tohoto článku zdá se být pro starousedlíka a znalce místních poměrů z říše science fiction a hodný posunku značího klepání na čelo. Realita letošního května však dokázala, že i vesnice, která je geograficky položena tak, že není možné, aby se jev související s velkou vodou mohl odehrát i u nás, může být postižena povodní. Stalo se tak v pondělí 23. května. Po nenadálém přivalovém dešti, během něhož spadlo rekordní množství srážek, včetně krup, za jejichž velikost by se v případě vajec nemusel stydět kdejaký holub, došlo ke smyvu ornice z půdního bloku nad vesnicí a zaplavení několika objektů a zahrad ve vsi. Mohutný vodní příval směsí všeho možného se vyvalil na náves, kterou doslova zabahnil, včetně frekventované komunikace procházející obcí. Včasným a rychlým zásahem jednotky místního sboru dobrovolných hasičů byla náves i silnice očištěna od bahna a obnoven bezpečný průjezd vozidel obcí. Nenadále srážkové přívaly se v letošním roce několikrát opakovaly a jejich smutný důsledek je vždy nepříjemný pro majitele postižených nemovitostí. Obec z tohoto důvodu vyvolala jednání se zemědělským subjektem a došla k určitému konsenzu týkajícího se realizace protierozních opatření. Za úklid návsí náleží poděkování místním hasičským chráněncům sv. Floriána, kteří jsou vždy připraveni ku pomoci všem, v souladu se svým posláním.

Václav Cheníček

Část JSDHO Skaličany v nánosů směsi krup a ornice

Škola opět ožila

Dva měsíce letních prázdnin utekly jako voda a školní budova zase ožila školním životem. Začal nový rok 2016/2017. Start každého roku, tedy i tohoto letošního, nejvíce prožívali ti nejmladší – naši prvňáčci se svými nejbližšími. Plní očekávání a možná i trochu obav z neznámého světa zasedli poprvé do svých lavic a vytvořili tak nové třídní kolektivy. Jistě během celé školní docházky získají nejen důležité vědomosti a dovednosti, ale zažijí i plno příjemných chvil, na které jednou budou s radostí vzpomínat. Věřím, že ruku v ruce s jejich rodiči je postupně dokážeme připravit na samostatnou cestu životem.

Významný rok zahájili i naši devátáci, kteří se budou muset rozhodnout pro svoji další studijní pouť. Někteří již mají přesnou představu a někteří ještě tápou a hledají. S volbou jim určitě budou připraveni pomoci nejen jejich rodiče, ale i naši pedagogové, případně získají potřebné informace na organizovaných akcích k výběru vhodné školy a oboru (návštěva Úřadu práce ve Strakonících, Burzy škol v Blatné, apod.). Jistě si budou co nejlépe plnit své školní povinnosti a tím dosahovat co nejlepších výsledků, které jim nakonec pomohou k přijetí na jejich vysněný studijní obor.

Na nás všechny čeká mnoho pracovních i školních povinností. Přeji všem žákům, rodičům, pedagogům i ostatním zaměstnancům, aby jim letošní školní rok přinášel jen radosti, úspěchy a spokojenost. A pokud se přece jen během dlouhých deseti měsíců objeví nějaké nesnáze, abychom vždy společně našli tu správnou cestu pro jejich zdárné překonání.

Jana Krapsová
ředitelka školy

Volba povolání

Se začátkem nového školního roku začíná pro žáky 9. tříd a jejich rodiče období rozhodování – kam po ZŠ. Centrum kultury spolu s paní starostkou připravuje na 11. října Burzu středních škol a učilišť, která se uskuteční od 10:00 do 15:00 hodin v Komunitním centru. Akce je vhodná i pro žáky 8. ročníku a jejich rodiče.

Naše škola chce tímto také pozvat rodiče žáků 9. tříd na třídní schůzku se zástupkyní Úřadu práce ve Strakonících, která se uskuteční v pondělí 24. října od 15:00 v budově naší školy.

Návštěvu Úřadu práce ve Strakonících plánujeme i pro žáky a jejich třídní učitelky na měsíc listopad.

Marie Vanduchová
výchovná poradkyně

Co se přes prázdniny všechno stihlo?

Každé prázdniny školní se budovou přestanou ozývat dětské hlasy, ale budova neutichá. Dva měsíce jsou většinou věnovány velkým úpravám a hlavnímu úklidu.

A co se tady všechno změnilo?

- instalace kamerového systému, který nám pomůže zajistit větší bezpečnost našich žáků i školního majetku
- instalace mřížových dveří u postranního vchodu
- renovace podlahy v tělocvičně a obnova lajnování
- výměna osvětlovacích těles a následná oprava výmaleb ve dvou vytopených třídách (přírodní pohroma v červnu)
- výměna osvětlovacích těles ve dvou dalších třídách s následnou opravou výmaleb
- oprava věžičky na střeše budovy školy
- další drobné údržbářské práce

Fandíme zdraví aneb co se v mládí naučíš!

Úkolem školy však není jen zabezpečit výuku veškerého předepsaného učiva, ale připravit všestranně naše žáky pro budoucí samostatný život. Tématem letošního školního roku jsme zvolili zdravý životní styl. Správné stravovací a pohybové návyky se začínají utvářet již v dětství, a proto jsme se zapojili do pilotního ověřování programu „Fandíme zdraví“ (který vyhlásila iniciativa „Vím, co jím“ pod záštitou MŠMT), abychom společně s rodiči pomohli vytvořit dětem správný směr jejich všestranného vývoje.

Garanty programu jsou odborníci z řad lékařů, pohybových specialistů a výživových terapeutů. Zařadili jsme se do skupiny 15 českých základních a mateřských škol, které budou spolupracovat na pilotním ověřování.

Program bude probíhat v několika fázích, kdy nejdůležitější pro nás (žáky i jejich rodiče, pedagogy, pracovníky ŠJ) bude praktická část. Nikdo se nemusí obávat, že bude zaměřena na mentorování, co se smí a co ne. Již nyní víme, které aktivity budou všem účastníkům postupně nabízeny.

Pro žáky budou připraveny workshopy na téma správné stravovací návyky, jejichž součástí bude i příprava zdravé snídaně a sestavení jednoduchého vyváženého jídelníčku.

Tyto programy budou zařazovány v rámci výuky prvouky, přírodovědy, výchovy ke zdraví nebo pracovní výchovy (přípravy pokrmů). Metodickou pomoc budou moci využít i vyučující jmenovaných předmětů.

Další významnou měrou projekt přispěje i pracovníci školní jídelny, které využijí odborné semináře a konzultace výživových terapeutů při vytváření vyvážených jídelníčků ve školním stravování.

Ani na rodiče nebude zapomenuto. Již nyní vás můžeme pozvat na setkání s Ing. Petrem Havlíčkem (výživový specialista) a PhDr. Karolínou Hlavatou, Ph.D., které se bude konat 12. prosince 2016 od 17:00 ho-

din. Dle zjištění předběžného zájmu účastníků bude upřesněno místo konání.

Všechny jmenované aktivity byly zaměřeny jen na stravování. Zdravý životní styl je ale spojen i s pohybovými aktivitami. Využijeme letního olympijského nadšení a připravíme další sportovní a pohybové aktivity, které budou prolínat celým školním rokem a do kterých se postupně zapojí všechny třídy a družinová oddělení. O těchto akcích vás budeme informovat v dalším čísle.

Zdravý životní styl ve škole i doma

Termín:	pondělí 12. 12. 2016
Místo:	bude ještě upřesněno (dle počtu přihlášených)
Čas:	17,00 – 18,30 h
Přednášející:	ing. Petr Havlíček PhDr. Karolína Hlavatá, Ph.D.
Publikum:	rodiče žáků ZŠ a MŠ zástupci zřizovatele zájemci z Blatné
Související program:	letáky pro rodiče roll-up o programu Fandíme zdraví výstava „Víte, kolik cukru si nosí děti do školy?“

Ing. Petr Havlíček

Vystudoval Vysokou školu zemědělskou v Brně. Problematikou stravování se zabývá již přes dvacet let. Zprvu působil jako konzultant významných českých vrcholových sportovců (např. Kateřina Neumannová, Tomáš Dvořák, Roman Šebrle). Do podvědomí české veřejnosti vstoupil díky vystupování a odborné práci v pořadu „Jste to, co jíte“. V současné době se zabývá osvětou a poradenstvím především v Centru Petra Havlíčka, kde pomáhá lidem řešit problémy způsobené životním stylem, například s obezitou a nadváhou. Je odborným garantem iniciativy Víť, co jím a piju o.p.s. Podporuje program „Fandíme zdraví“, který základním školám pomáhá s rozvojem správné výživy a pohybu.

PhDr. Karolína Hlavatá, Ph.D.

Absolvovala bakalářské studium Veřejného zdravotnictví na 3. lékařské fakultě v Praze, na Masarykově univerzitě v Brně vystudovala obor Zdravotní vědy - Pedagogická specializace výživa člověka. Postgraduální studium absolvovala v oboru Fyziologie a patofyziologie člověka. Od roku 2003 pracuje jako dietolog. Publikuje v domácích i zahraničních časopisech, aktivně se účastní kongresů, konferencí a přednáškových akcí pro odbornou i laickou veřejnost. Je odbornou garantkou iniciativy Víť, co jím a piju o.p.s. a spolutvůrkyní programu „Fandíme zdraví“, který základním školám pomáhá s rozvojem správné výživy a pohybu.

Vizitka programu Fandíme zdraví:

Společnost Víť, co jím a piju o.p.s. za podpory Ministerstva zdravotnictví ČR a Magistrátu Hlavního města Prahy spouští pilotní program pro základní školy „Fandíme zdraví“, který je zaměřen na podporu správné

výživy a pohybu žáků základních škol. Program nabízí pomocnou ruku vedení škol, zřizovatelům, pedagogům, ale také kuchařkám a vedoucím školních jídelen, tedy těm, kteří mají zdraví dětí ve svých rukou. Celý program vychází z předpokladu, že by školní prostředí mělo komplexně podporovat správnou výživu a vhodné pohybové aktivity v průběhu pobytu dětí ve škole. Program nabízí možnost, jak komplexně podpořit snahu o průběžné zlepšování stravovacích návyků žáků, zvyšování kvality školního stravování i rozšíření pohybových aktivit. Cílem je motivovat, inspirovat, začlenit do výuky nové edukativní materiály, realizovat praktické semináře pro pedagogy, žáky i zaměstnance školních jídelen. Součástí programu je nezávislý audit školy v oblasti výživy a pohybu a závěrečné hodnocení. Pilotní program je otevřen vybraným základním školám z Hlavního města Prahy, Středočeského kraje a Jihočeského kraje.

Vizitka společnosti:

Víť, co jím a piju o.p.s. je nevládní nezisková organizace, která sdružuje renomované odborníky v oblasti zdravého životního stylu, výživy, preventivní medicíny a výchovy ke zdraví. Již několik let se zabývají kvalitou potravin a výživou – především vhodným výběrem potravin, osvětou vyváženého stravování a celkovou podporou zdravého životního stylu.

Více informací na www.vimcojim.cz a www.fandimezdravi.cz.

Prvňáčci na návštěvě v ředitelně

I letos pokračujeme v tradici. Každý rok přicházejí v prvních týdnech prvňáčci na návštěvu do ředitelny, kde jsou přivítáni vedením školy. Rádi se vždy pochlubí, co už se za pár dní stačili naučit a kolik dostali jedniček.

Úspěšný vstup do školního života pravidelně stvrdíme přípitkem dětským šampaňským. Všichni jsme si popřáli hodně zdraví, spokojenosti a úspěchů.

Společně pomáháme všem k úspěchu

Vzhledem k legislativním změnám, které začaly platit právě prvním školním dnem, dochází k úpravám školních dokumentů a pedagogové se musí seznámit s novými postupy práce nejen se žáky ohroženými školním neúspěchem, ale i se žáky nadanými.

Proto jsme využili vyhlášeného **dotáčnického programu „Výzva č. 02_16_022 - Podpora škol formou projektů zjednodušeného vykazování - šablony pro MŠ a ZŠ“** a obnovili práci školního poradenského pracoviště (ŠPP), v rámci kterého budou kromě výchovných poradkyň a metodika prevence k dispozici pedagogům, žákům a jejich rodičům i školní speciální pedagog a školní asistent. Již od prvních školních týdnů začaly pracovnice ŠPP poskytovat metodickou a asistentskou pomoc pedagogům, ale i odbornou podporu žákům nejen přímo ve výuce.

Další podporu mohou žáci využít při procvičování a upevňování učiva v rámci odpoledního doučování prostřednictvím nepovinných předmětů „... hrou“ (např. ČJ hrou, Matematika hrou, ...), které budou realizovány vyučujícími daných předmětů nebo školním asistentem.

Nabídka nepovinných předmětů byla rozšířena o „**Čtenářský klub**“, který bude zaměřen na rozvoj čtenářské gramotnosti přihlášených žáků. Navazujeme tak na již známé čtenářské dílny realizované z dřívějších projektů.

Věřím, že rozšíření nabídky pedagogické a poradenské podpory pomůže vytvořit podmínky, aby se všichni žáci mohli rozvíjet s maximálním využitím jejich vzdělávacího potenciálu.

Člověk a já. Kdo jsem? Kam patřím? Kde žiji? Tyto a spoustu dalších otázek si zodpovíme ve školní družině. Na začátku přivítáme naše nové prvňáčky. Společně si projdeme všechny prostory školní družiny a vzájemně se poznáme.

„**Člověk a jeho svět**“ – toto motto nás bude provázet celý školní rok 2016/17. Rozpoznáme vzájemné vztahy mezi námi, nahlédneme do tajů různých povolání a vypravíme se na výlet do Sladovny v Písku, kde se zúčastníme „Divadelní akademie“. Vyzkoušíme si tiskařinu a navštívíme městskou knihovnu a muzeum. Projdeme společně zámecký park v Blatné a nahlédneme do blatenského zámku.

Čekají nás též společné projekty - vánoční a velikonoční jarmark, sportovní hry na školním dvoře, Den dětí na plovárně a zdravé vaření v rámci školního projektu „Fandíme zdraví“.

Školní družina ZŠ JAK Blatná

Než ve škole zazvoní aneb začátek školního roku na ZŠ TGM Blatná

Než ve škole poprvé zazvoní, znamená to spoustu práce, aby se vše lesklo a fungovalo. Jako každý rok i letos jsme o prázdninách provedli opravy, které nelze udělat za provozu školy. Ve společných prostorech školy jsou nové zářivky, byla opravena vodovodní instalace včetně výměny umyvadel a nových obkladů. Staré baterie nahradily modernější. Po malířských pracích už bylo skoro vše připraveno na začátek školního roku. Poslední tečkou za opravami byl úklid, za který patří poděkování všem provozním pracovníkům. Zřizovatel nám uvolnil nové prostory, jež jsme nově zařídili, aby je mohly využít děti při zájmovém vzdělávání ve školní družině.

Školní rok jsme zahájili s 15 třídami, které navštěvuje 360 žáků. Letos přišlo do dvou prvních tříd 53 prvňáčků, na I. stupni se v 10 třídách vyučuje 229 dětí, druhý stupeň navštěvuje 131 žáků v pěti třídách. Jen pro srovnání, do naší školy chodí v tomto školním roce o 100 dětí více než před pěti lety. Pro žáky připravujeme zajímavou práci při vyučování a další školní akce, se kterými se můžete průběžně seznamovat na www.zstgmblatna.cz.

Marie Šampalíková, ředitelka ZŠ TGM Blatná

Poprvé do školy aneb prvňáčci v ZŠ TGM

Jak je možné, že letní čas tak rychle plyne? Užíváme sluníčka, pohody na dovolených, děti jsou hýčkány v laskavé péči babiček... A než si stačíme užít dlouhých letních večerů, než stihneme dát vyvolat fotky z prázdnin, léto už je nenávratně pryč! Doufám, že jste si léta všichni krásně užili a že rodiče, a hlavně děti, nabrali sílu do svého prvního školního roku! ☺

Hala školy se 1. září ráno začala rychle zaplňovat. Starší děti byly připraveny zabrat ta nejlepší místa ve třídě a ty, co šly do školy poprvé, možná vyhnala brzo z postýlek nedočkavost, těšení a nervozita zároveň. Malí školáčci na to nebyli sami, přišli v doprovodu rodičů a někdy i prarodičů. Před třídou na ně čekali budoucí kamarádi z deváté třídy, kteří je s úsměvem vítali a předali malý dáreček na památku na první školní den. Obě třídy se rychle zaplnily. Do 1. A nastoupilo 27 a do 1. B 26 dětí.

Naše prvňáčky přišla pozdravit paní ředitelka Mgr. Marie Šampalíková a také pracovnice odboru finančního a školství paní ing. Eva Linhartová. Svou návštěvu nás překvapila i paní starostka Bc. Kateřina Malečková a pan místostarosta pan Pavel Ounický. Děkujeme, že si na nás udělali čas!

Přejeme našim školákům, nejen těm nejmenším, aby letošní školní rok byl pro ně úspěšný a aby ve škole zažívali jen příjemné chvíle a měli kolem sebe prima kamarády a trpělivé učitele i rodiče!

Zdenka Voříšková, třídní učitelka 1. A

Žabák TGM

2. září 2016 jsme uskutečnili 3. ročník plaveckých závodů ŽABÁK TGM. Díky nepříznivému počasí, která nás provázela v červnu, jsme museli odložit naši plaveckou soutěž na začátek září. Azuro, příjemná voda,

druhý den ve škole strávený na plovárně – to je ideální rozjezd nového školního roku. Kromě prvňáčků, kteří se v novém prostředí teprve rozkoukávají, změřila své plavecké dovednosti družstva všech věkových kategorií. Ve třech drahách při štafetách voda doslova vařila a všichni plavci včetně těch, kteří měli ještě křídýlka či rukávky, podávali výkony na hranici svých možností. Průběh závodů sledoval pan místostarosta Pavel Ounický a paní starostka Kateřina Malečková, která část rozplaveb i osobně odstartovala. Atmosféra podobná olympijskému bazénu v Riu, nové plavecké styly, spousta legrace – to bylo příjemně strávené dopoledne na bazénu v Blatné. Náš dík patří městu Blatná a technickým službám za možnost uspořádání závodů.

Jaroslav Voříšek, učitel TV

Masařky na startu nového školního roku

Začal nám další školní rok a s ním se začal plnit i kalendář našich „parlamentních“ akcí. Žákovský parlament ZŠ TGM, který už několik let nese název Masařky, působí na škole nejen jako nástroj pro komunikaci žáků školy s vedením školy, ale také jako nástroj pro zlepšování vztahů ve třídách a upevňování pozitivních vazeb mezi žáky. Členové ŽP připravují každoročně pro své spolužáky akce, při kterých se mohou nejen skamarádit a pobavit se, ale také se mohou naučit něco nového, pokusit se změnit to, s čím ve svém okolí nejsou úplně spokojeni, a pomáhat tam, kde je to nejvíc potřeba. V loňském školním roce jsme uspořádali Maratón splněných přání. Ten vznikl pod patronátem Města Blatná a ve spolupráci s Domovem pro seniory. Všechna přání z této akce – splněná i ta, která na svou realizaci zatím čekají – si můžete od 19. září do konce října prohlédnout v Komunitním centru aktivního života v Blatné. Ani letos nebude v našem kalendáři chybět oblíbená soutěž v pečení Od maminky chutná nejlíp. Těšit se na ni můžete už v neděli 6. listopadu. Proběhne opět v KCAŽ Blatná a v porotě tradičně zasednou klientky Domova pro seniory Blatná.

Největší výzvou podzimu však pro naše parlamentáky bude organizace Regionální konference žákovských parlamentů, kterou pořádáme v rámci našeho Konzultačního centra. Do Blatné se sjedou členové žákovských parlamentů z celého regionu se svými koordinátory a zástupci vedení školy, aby v průběhu celého dne sdíleli společné zkušenosti z fungování ŽP na škole, inspirovali se zajímavými projekty a nápady a pokusili se najít způsob, jak prostřednictvím žákovských parlamentů posilovat demokratické principy na základních školách.

My koordinátorky i naši malí a velcí parlamentáci se na tento školní rok těšíme, doufáme, že bude plný krásných zážitků. O jedny z prvních se postará prožitkový kurz žákovského parlamentu, na který se v září vydáme. Proběhne jako už tradičně v tábořišti U Mloka u řeky Berounky.

Ludmila Růžičková, koordinátorka ŽP ZŠ TGM Blatná

VÝZVA

ZŠ TGM Blatná oslaví v roce 2017 50. výročí školy.

Prosíme o spolupráci bývalé žáky, učitele, zaměstnance ZŠ TGM a všechny,

kdo by měli k laskavému zapůjčení materiálu (fotky, tabla, videozáznamy, historické materiály ...).

kontakt: 776781204, email: vorizd@seznam.cz

Materiály budou použity při oslavách 50. výročí založení školy.

Velice děkujeme za spolupráci!

zaměstnanci ZŠ TGM Blatná

Mori, můj hrdina

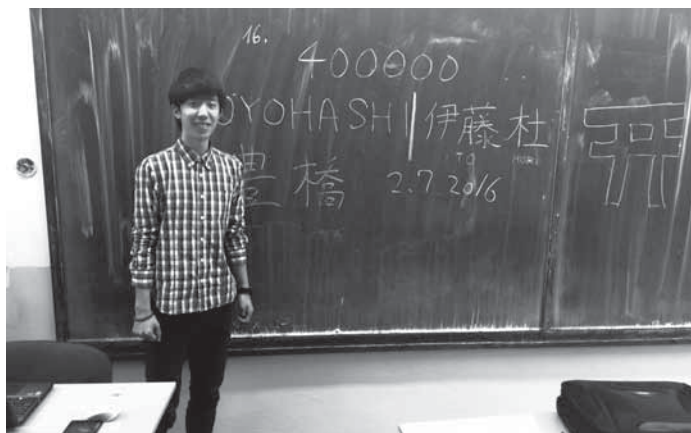
Je to právě rok, co jsme u nás v SOŠ Blatná mohli poprvé potkat japonského studenta Mori Ita. V rámci japonského mezinárodního projektu, kdy do různých částí Evropy vycestovalo asi 20 středoškolských studentů, dorazil do naší školy jeden z nich. Pobyt v České republice si prý vybral na základě poslechu ukázek tvorby Bedřicha Smetany. Přicestoval z města Toyohashi, které má asi 400 000 obyvatel. Po celý školní rok se účastnil výuky ve 2. ročníku obor elektronické počítače, protože tato třída se nejlépe blížila tomu, co v Japonsku studoval.

Já jsem se s Morim setkala při hodinách matematiky, kde se ukázalo, že pokud budeme řešit rovnice a kreslit grafy, nevzniknou žádné jazykové bariéry. Mori se se spolužáky i s vyučujícími domlouval anglicky a postupně se neuvěřitelně rychle učil český jazyk. Ke konci školního roku už Mori řešil i slovní úlohy, aniž bych mu je doslovně překládala. Z většiny testů jsem Morimu mohla napsat jedničku, takže se v mých očích stal skutečným hrdinou, protože jsem si představila, že bych měla v japonské třídě pracovat bez znalosti jazyka.

Při výuce se ukázalo, že japonští studenti téměř nepoužívají kalkulačky, že spousta operací zvládají z paměti, což bylo patrné z rychlosti a lehkosti s jakou úlohy Mori řešil. Já jsem velmi ocenila, že naši studenti nechtěli nijak zaostávat, takže se i u nich celkově zlepšila rychlost výpočtů. Během školního roku jsme se dozvěděli, že matematika ani v Japonsku nepatří mezi oblíbené předměty, že geometrie je postrachem i v zemi vycházejícího slunce.

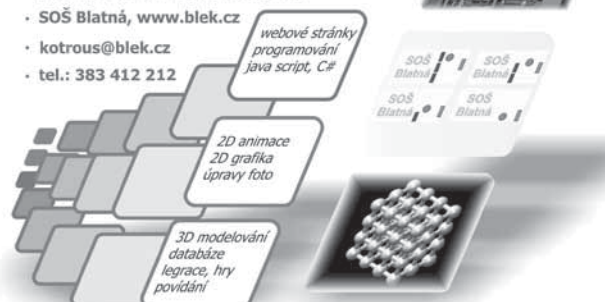
Nejen naši studenti, ale i žáci místních ZŠ měli možnost zhlédnout zajímavé prezentace o Japonsku, o odlišnostech našich kultur i systému škol. Mohli jsme prožít rok s milým a pracovitým klukem, který k nám do Blatné přicestoval ze vzdálenosti asi 9100 kilometrů. Přestože se Mori narodil tak daleko, vyrůstal v jiné kultuře, mluvil jiným jazykem a psal pro nás naprosto exotickým písmem, byli jsme si velmi blízcí.

Jana Podlešáková, SOŠ Blatná

POČÍTAČOVÝ KROUŽEK

- pro žáky ZŠ zdarma, od října 2016
- i pro začátečníky, lze přijít kdykoliv
- špičkový SW i HW
- každý pátek od 14 do 15.30 hodin
- SOŠ Blatná, www.blek.cz
- kotrous@blek.cz
- tel.: 383 412 212

Lada Ekrťová celkovou vítězkou světového poháru 2016!!!

Vynikajícího úspěchu dosáhla v průběhu letních prázdnin tricyklistka SKS Tricykl Blatná. Ve finálovém závodě světového poháru ve španělském Bilbao zvítězila nejen v úvodní časovce, ale i v následném silničním závodě v kategorii WT2 handicapovaných tricyklistek a po prvé ve své kariéře získala prestižní křišťálovou trofej pro celkovou vítězku světového poháru.

Velmi úspěšní byli i další závodníci SKS Tricykl, kdy Iveta Kolínská obsadila 2. místo v kategorii WT1 a Václav Vokůrka 10. místo v kategorii MT2. Všichni tři závodníci si velmi vylepšili celkové skóre ve světovém žebříčku, kde Iveta Kolínská v současné době obhájuje 3. místo. O celkové umístění v letošní závodní sezóně budou blatenští tricyklisté bojovat na přelomu září a října na EP v Srbsku a v Praze.

Finančně velmi náročný start tricyklistů na SP v Bilbao podpořili: Jihočeský kraj; ČEPS, a.s.; Lesy ČR, s.p.; Město Lovosice; Svazek obcí Blatenska, SAIATU FOUNDATION Bilbao

Všem velmi děkujeme, protože bez jejich významné a dlouhodobé pomoci by účast našich hendikepovaných tricyklistů na takto finančně náročné akci byla nereálná.

Vycházka s pozorováním ptactva
FESTIVAL PTACTVA 2016

neděle
 2. října 2016
 od 9:00 v CHOBOTĚ
 u Blatné - rybník Labuť a okolí

informace na www.csop.cz/blatna
 a na www.blatna-ornitologie.cz

Pořádá ZO ČSOP Blatná
 a Jihočeský ornitologický klub - pobočka ČSO
 Hlavní pořadatel Česká společnost ornitologická: www.cso.cz

KNIŽNÍ TOP 5

nejžádanější tituly v Městské knihovně Blatná
 červenec – srpen 2016

Knihy pro dospělé:

1. Radka Třeštíková, BÁBOVKY
2. Marie Doležalová, KAFE@CIGÁRKO
2. Anna Geislerová, P. S.
3. Jojo Moyesová, JEDEN PLUS JEDNA
5. Jan Bauer, HRÍŠNÁ SVĚTICE

Knihy pro děti

1. LEGO NINJAGO
2. GOGO, KLUK Z INTERNETU
3. S. D. Stuart, DOBRODRUŽSTVÍ MINECRAFTU
4. David Williams, ĎÁBELSKÁ ZUBAŘKA
5. BARBIE

Poděkování za knihy

Svým příznivcům a čtenářům děkujeme za knižní dary, které nám během roku věnovali. Většina z nich byla upotřebena k výměně poškozených knih z výpůjčního fondu. Ty ostatní jsme zařadili do výprodeje starších knih, který proběhl v týdnu od 15. 8. 2016. Prodej starých vyřazených či darovaných knih pořádáme již několik let a stal se v Blatné tzv. předpouťovou tradicí. Knihy se prodávaly za symbolickou cenu 5 a 10 Kč, časopisy za 2 Kč. Zbylým knihám dáváme ještě další šanci. Jsou umístěny zdarma k rozebrání v chodbě před knihovnou. Letos jsme opět utržili velice slušnou částku 18 810 Kč, kterou využijeme k nákupu nových knih, programů pro děti nebo literárnímu zájezdu.

Pokud tedy doma máte dokumenty, které již nepotřebujete, a leží tam nevyužité, můžete je podarovat naší knihovně. Určitě budou smysluplně využity a uděláte tak ostatním milovníkům knih radost. Čím více knih, tím více radosti!

Všem našim čtenářům, i těm ostatním, přejeme hezké podzimní dny. Pro sychravé večery je kniha výborným společníkem. Zpříjemnit si takové chvíle můžete i knihou zapůjčenou z knihovny. Těšíme se tedy na vás.
 za Městskou knihovnu Jindra Formánková

centrum
 kultury
 + vzdělávání
 blatná

Po stopách blatenských židů Návštěva Josefa Erban na Blatensku

(Bylo zveřejněno v Blatenských listech č. 15, vyšlo 16. 9. 2016. Na základě žádosti autora zveřejňujeme totožný článek.)

Dne 1. září 2016 se setkali Helena a Chris Underhill z Velké Británie s Ivanou Hlavníčkovou a především s Josefem Erbanem, synem poslední přeživší židovky z Blatné Evy Erban-Drucker, aby započali svou společnou cestu za kořeny Josefových rodiny. O příběhu Evy Erban-Drucker jsme již psali v Blatenských listech i v SOBÁČKU, a tak již více nebudeme rozebírat pochmurnou historii této židovské rodiny, která našla svou smrt v koncentračních táborech Terezín a Osvětim.

Josef se narodil manželům Erbanovým v Izraeli, avšak na nátlak svého otce Ludvíka se přestěhovali všichni do Kanady. Důvod je prostý. Ludvík Erban bojoval v druhé světové válce a také v několika Izraelských válkách, kdy strávil Izraelsko-Jordánskou hranici. Byl prostě unavený a nebyl takovým sionistou jako jeho manželka, a tak ji nabídl dvě možnosti: Vstup do armády nebo odchod do Kanady. Eva si vybrala mírovou cestu pro sebe i svou rodinu. Snad i díky tomu jsme se mohli onoho dne setkat s Josefem v Blatné v hotelu Beránek, jehož součástí byl dříve i obchod rodiny Druckerů.

K setkání se přidali i manželé Slonimovi. Dimitrij Slonim se totiž již dlouhá léta zabývá historií židů na Blatensku a díky jeho práci jsou osudy židovských rodin dobře zmapovány. (Poznámka redakce: Dimitrij Slonim napsal knihu „K historii židů v jihočeské Blatné“, vyšlo 2003 v Blatné; ISBN: 80-239-2653-5.) Po krátké konverzaci u jídla, kdy jsme se od Josefa dozvěděli, např. že Eva Drucker nesnášela psy, protože právě ti byli přítomni v Osvětimi v momentě setkání s doktorem Mengelem, když ji oddělili od její rodiny, jsme pod vedením Dimitrije Slonima pokračovali do Slatiny u Chanovic. Právě zde se nachází ve skrytu lesa malý židovský hřbitov, kde byli uloženi Druckerové z Kadova. Přes zchátralost některých náhrobků bylo možné nalézt hrob prapraděvy Josefa Druckera, který byl jako jeden z mála nadepsaný i česky oproti ostatním, které jsou psány jen německy a hebrejsky. Mimo něj jsme odhalili i hroby Marcuse a Barbary Druckerových taktěž z Kadova.

Josef Erban nad hrobem prapraděvy Josefa Druckera

Pokročila hodina mne již hnala zpět do Blatné do muzea, avšak skupinka pod vedením Dimitrije Slonima pokračovala dále do Kadova podívat se na domy, kde žila rodina Druckerů. Následující den pokračovala pouť Josefa Erbana po Blatné, tentokrát již pouze v doprovodu manželů Slonimových. Ti mu ukázali dům, kde žila jeho matka Eva Druckerová a několik fotografických snímků obchodu Druckerů. Nakonec navštívili ještě jednou budovu CKVB, aby se setkali s Berenikou Políčkovou, která je spoluorganizátorkou každoročního Jom ha-Šoa v Blatné. Tím byla završena pouť Josefa Erbana po stopách vlastní rodiny, kdy mohl kráčet po stejných ulicích jako jeho matka Eva. Znovu vstoupit do obchodu, kde jeho dědeček Josef Drucker prodával střížné zboží. A nakonec zavzpomínat nad hrobem prapraděvy Josefa Druckera. Děkujeme všem zúčastněným a budeme se těšit na další návštěvu.

Chris Underhill - Petr Chlebec

Setkání v hotelu Beránek (Na fotce Petr Chlebec, Josef Erban a Dimitrij Slonim)

Předplatné KPH - sezóna 2016/ 2017

Předplatné Kruhu přátel hudby (KPH) vám nabízí jedinečnou možnost setkat se s hudebníky světové úrovně ze všech koutů České republiky. Zaručujeme vám stále a nejlepší místo v hledišti. Předplatitelská průkazka je přenosná nebo může být skvělým dárkem pro vaše blízké, ať už jen pro potěšení nebo třeba k narozeninám. Mějte dobrou kulturu na dosah ruky a neztrácejte čas ani peníze ježděním za ní, ona přijede za vámi!

Předplatné KPH zahrnuje 8 koncertů, které se budou odehrávat v období říjen 2016 – květen 2017. Cena předplatného zde činí 600,-Kč/450,-Kč (senioři, ZTP, studenti, děti). Připravili jsme pro vás vystoupení vynikajících umělců, pocházejících z České republiky i ze zahraničí. Celý přehled na webových stránkách CKVB.

29. 10. SOBOTA | 19:00 |
POCTA FRANTIŠKU POŠTOVI
Koncert v rámci Mezinárodní
kontrabasové soutěže Františka
Simandla
15. 11. ÚTERÝ | 19:00 |
ČESKÉ SAXOFONOVÉ KVARTETO
10. 12. SOBOTA | 19:00 |
MARIJA MIKHAILOVA, LIBOR
JANEČEK: FLÉTNA A KYTARA
Adventní koncert, Kostel svatého
Jana Křtitele, Paštiky

akce

7. 10. PÁTEK | 19:00 |
WILLIAM SHAKESPEARE: SEN
NOCI SVATOJÁNSKÉ
DIVADLO A. DVOŘÁKA PŘÍBRAM
Divadelní sál, Sokolovna Blatná
Předprodej: infocentrum Blatná,
recepce Městského muzea
21. 10. PÁTEK | 19:00 |
OÁZA KLIDU
DS Radomyšl
Sokolovna Blatná, divadelní sál
Předprodej: infocentrum Blatná

22. 10. SOBOTA | 20:00 |
LACO DECZI & CELULA NEW YORK
Pořadatel a místo konání
Hospoda U Datla

28. 10. PÁTEK | 20:00 |
POLETÍME?
Pořadatel a místo konání
Hospoda U Datla

28. - 30. 10. | PÁ – NE |
MEZINÁRODNÍ KONTRABASOVÁ
SOUTĚŽ FRANTIŠKA SIMANDLA
Komunitní centrum (KCAŽ) +
zámek Blatná
Program:
28. 10. | 18:00 | Robert Balzar
– Dílna jazzového kontrabasu
s ukázkami | KCAŽ Blatná
28. 10. | 19:30 | Koncert One day
- u příležitosti vydání nového DVD
One day | KCAŽ Blatná
29. 10. | 19:00 | koncert:
Kontrabasový recitál k poctě
Františka Pošty a Zdeňka Bendy |
zámek Blatná

30. 10. | 14:00 | Koncert vítězů
Mezinárodní kontrabasové
soutěže Fr. Simandla | zámek
Blatná
Kompletní program sledujte na
www.ckvb.cz

7. 11. PONDĚLÍ | 19:00 |
WILLY RUSSELL:
SHIRLEY VALENTINE
MĚSTSKÁ DIVADLA PRAŽSKÁ
Divadelní sál, Sokolovna Blatná
One woman show Simony
Stašové.
Předprodej: infocentrum Blatná,
recepce Městského muzea

Komunitní centrum
Aktuální program pořadů
v Komunitním centru sledujte na
www.ckvb.cz.

Každý měsíc pro vás máme
připravené cestopisné
přednášky, umělecké ateliéry,
jazykové kurzy, zábavné pořady
a diskuse, výstavy, promítání
dokumentárních filmů a mnoho
dalšího!

Zároveň Vás zveme k návštěvě
nově otevřené kavárny
v komunitním centru.

Výstavy

ÚT – NE | 10:00 – 17:00 |
KAŽDOU PRVNÍ STŘEDU V MĚSÍCI
VSTUP DO MUZEA ZDARMA

do 13. 11. | ÚT – NE | 10:00 –
17:00 |
DANA KYNDROVÁ: RITUÁLY
NORMALIZACE, ODCHOD
SOVĚTSKÝCH VOJSK
FRANTIŠEK DOSTÁL: VŠEDNÍ DNY
FRANTIŠKA DOSTÁLA
Městské muzeum Blatná

1. – 2. 10. | SO+NE | 10:00 –
17:00 |
JOSEF PTÁČEK: ZEMĚ KRÁSNÁ
Starý palác, zámek Blatná

Tradiční nohejbal v Bezdědovicích

Letošní ročník tradičního nohejbalu v Bezdědovicích se konal v sobotu 23. července 2016. Turnaje se opět zúčastnili zástupci firem působících na Blatensku. Soutěžilo 8 tříčlenných družstev: Agro Blatná, Technické služby Blatná, Technické služby Bezdědovice, SMZP Radek Šimsa, Polygraf Blatná, „Trošečníci“, Bezdědovice, Tuháček-Mráz – Pila Bezdědovice, Hospoda Bezdědovice.

Turnaj se hrál nejprve ve dvou skupinách, kde každé družstvo hrálo s každým. Z každé skupiny postoupila dvě vítězná družstva do semifinále a finále. Na závěr proběhlo slavnostní vyhlášení a předání hodnotných cen všem zúčastněným družstvům.

Aby hráči a diváci nezapadli hladem a žízni postarala se Bezdědovická hospoda o občerstvení v podobě nápojů a klobás. Velký dík patří paní Anně Staňkové, Lence Šimsově a Zdeňce Merhautové za napečené domácí bramboráky, báb a sladké pečivo.

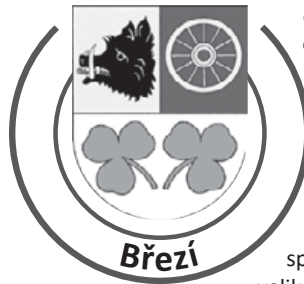
Hlavní poděkování patří sponzorům: Leifheit s. r. o. Blatná, Agro Blatná a. s., Pavel Vohryzka – Autobusová doprava, Technické služby Blatná s. r. o., Polygraf Blatná, řezník Hugo – Martin Šustr, Blatenská ryba s. r. o., Znakon a. s., Hospoda Bezdědovice, bez kterých by se turnaj nemohl uskutečnit. Nesmíme zapomenout na Obec Bezdědovice, která bezplatně zapůjčila sportoviště

s veškerým zázemím jak pro sportovce, tak i pro fanoušky a diváky.

Všem účastníkům i návštěvníkům nohejbalu děkujeme za účast a báječné výkony. Věříme, že si všichni odnesli krásný zážitek a již se těšíme na příští ročník turnaje.

Radek Šimsa

Foto: Pavel Chaloupka

Zprávy z naší obce...

V měsíci září byla dokončena druhá etapa rekonstrukce v rámci projektu s názvem Obecní multifunkční dům. Během této části se kompletně rekonstruoval interiér objektu. Došlo výstavbě sociálního zařízení, kuchyňky a velké společenské místnosti. Také byly upraveny velikosti původních oken, vstupních prostor do budovy a podobně.

Chtěl bych tímto poděkovat firmě, kterou jsme zvolili, za dobře odvedenou práci a věřím, že bude objekt hojně navštěvovaný místními občany, i známými z okolních obcí.

Tomáš Kodat, starosta obce

Naši jubilanti

V září a v říjnu oslaví svá významná životní jubilea tyto naši občané:

Václav Pinta	70 let
Dagmar Kloučková	63 let
Josef Polák	63 let
Hedvika Kubešová	71 let
Karel Šperl	70 let

Všem jmenovaným přejeme do dalších let pevné zdraví, mnoho elánu, spokojenosti a pohody.

Sdružení cyklistické všestrannosti
Obec Buzice a hostinec U Čiláka
pořádají

4. ročník

Cyklistické loučení s létem

v neděli 9. října 2016

Trasa: Buzice – Skaličany – Vahlovice
– Laciná – Buzice

Start: 13.30 hod. na dvoře hostince
U Čiláka v Buzicích

Akce určená široké veřejnosti,
všem věkovým kategoriím.

Doprovodný program, občerstvení, věcné odměny.

Hajanská pouť

A přelo, jen se lilo a nám se to nelíbilo! Takhle jsme si mohli notovat v neděli 31. července, kdy jsme v Hajanech oslavovali tradiční pouť sv. Anny. Ale počasí bylo jediné, co se v ten den nevydařilo. Letošní pouť byla v mnoha směrech netradiční. Již

během předešlého týdne zavítaly po mnoha letech do Hajan kolotoče, doslova kolotoč a střelnice. Tě si nejvíce užili naši muži během páteční pouťové zábavy, na které nám zahrála taneční skupina Čejka Band. V neděli odpoledne bylo přichystané posezení pod stany za hospodou a tam celá akce také začala. Za hospodou byly k vidění také řemeslné stánky, které program pouti příjemně zpestřily. Pan starosta Miroslav Bláha přivítal všechny přítomné, poděkoval jim za pomoc při zkrášlování naší obce a také shrnul působení bývalého vedení obce

v posledních sedmi letech. Poté předal slovo starostovi hasičů panu Jiřímu Jestřabovi, který připomněl historii Svazu dobrovolných hasičů v Hajanech a spolu s velitelem panem Markem Zíkou předali pamětní medaile našim nejstarším členům, panu Bohuslavu Bláhovi, panu Josefu Ublovi, panu Janu Kuželkovi a panu Jiřímu Duškovi za dlouholetou činnost v SDH a příkladnou práci v něm. Dalšími oceněnými byli pan Václav Kuchta za nejvíce odpracovaných hodin na dobrovolných brigádách, paní Edita Zíková a slečna Kateřina Šimůnková za práci s malými hasiči. Po projevu jsme se přemístili ke kapli sv. Anny, kde byla odsloužena mše svatá, proběhlo položení věnce k pomníku padlých. Během odpoledního posezení nám temperamentní tanečnice ukázaly, jak se tančí flamengo. V sále obecního úřadu probíhala celý den výstava obrazů pana Petra Štěpána. Takže lze říci závěrem, že pouť byla vydařená, nakonec ani ten déšť nikomu tolik nevadil, a za hospodou to žilo do večerních hodin!

Miroslav Bláha a Zdeňka Jestřabová

Loučení s létem

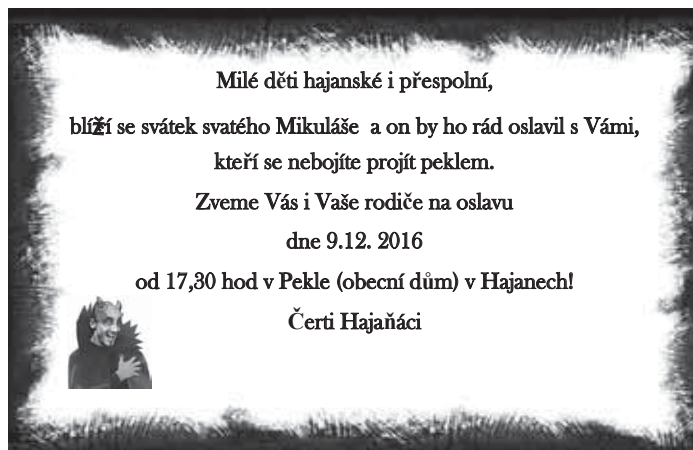
V sobotu 3. září se v Hajanech u rybníka Kahounu od 15 hodin konal 4. ročník úspěšné akce pro děti a mládež nazvané „Rozloučení s prázdninami“. Na louce byla připravena stanoviště s jednotlivými disciplínami, například lukostřelba, házení míčkem na cíl, chůze na chůdách, zdravotvěda, jízda na čtyřkolce a určitě nejoblíbenější byla střílba ze vzduchovky. Na všech stanovištích dostali malí odvážlivci razítko a za plný počet byli na konci odměněni drobnými dárky a sladkostmi. Mimo jiné se děti vydováděly na nafukovacím skákacím hradu. Součástí této akce byly i hasičské závody našich nejmenších. Jako první se nám představila přípravka z Hajan. Jejich závod připomínal malé broučinky, kteří sotva unesou hadici, ale nakonec bravurně pokořili oba připravené terče. Po nich nastoupili mladší žáci a nakonec své síly poměřili starší žáci. Ve všech kategoriích se havanští umístili v předních liniích. Vítězové byli odměněni medailkami a všichni zúčastnění obdrželi odměnu za snahu. Celá akce byla velmi zdařilá, malí i velcí se dobře bavili a určitě jim v tu chvíli nevadilo, že se loučí s prázdninami!

Memoriál Václava Vaněčka

Již čtvrtým rokem pořádalo SDH Hajany ve spolupráci s Obecním úřadem v Hajanech noční hasičskou soutěž „Memoriál Václava Vaněčka“. Soutěžila sedmičlenná družstva od nastartovaného stroje, osvětlená byla pouze základna a terče. Útok byl proveden dle starých pravidel hasičského sportu. Celé klání vypuklo ve 21,00 hod na louce u rybníka Kahounu. Do kategorie žen se přihlásila 4 družstva, Hajany skončily na pěkném druhém místě. Do mužské kategorie se přihlásilo deset kolektivů. Zde byli hajanští muži pátí. V kategorii veteránů zvítězilo družstvo Hajany!! Všechna vítězná družstva byla odměněna krásnými poháry a lahvičkou na zahřátí nebo uzeníčkou na svačinku. Veškeré dění i výsledky jednotlivých družstev profesionálně komentoval pan Karel Zbírál a hudební doprovod jako již tradičně zajistila blatenská kapela Anča Band. Velký dík patří všem dobrovolným hasičům i nehasičům, kteří se podíleli na realizaci obou úspěšných akcí.

Miroslav Bláha a Zdeňka Jestřabová

Letní hasičské soustředění

Letos již po šesté proběhlo letní hasičské soustředění mladých hasičů i nehasičů z obce Hajany. Stejně jako loni jsme jej strávili v chatové oblasti ve Vrbně v termínu od 18. do 24. července. Akce se zúčastnilo 27 dětí a 5 vedoucích, samozřejmě nechyběl ani zdravotník „Honza“.

Nejdůležitější náplní soustředění bylo téma Cesta kolem světa. Děti procestovaly Českou republiku, Čínskou republiku, Hawaii, Jižní Ameriku a Egypt. Celý týden plnily úkoly k danému tématu. Děti vytvořily a vyvěsily vlajku, postavily Velkou čínskou zeď, vytvořily mumie, zhotovily si vlastní triko, zahrály si na indiány, pozorovaly průběh úplňku a jiné útvary na obloze (s profesionálním výkladem pana Karla), prošly

lesní úkolovou hrou, vyzkoušely si výrobu papíru, zacvičily si vodní aerobic a jiné zajímavosti. Dalším úkolem bylo postavit za dobu pobytu vor z PET lahví, aby se nepotopil a uvezl co nejvíce lidí. Úkol byl úspěšně splněn. Celý týden nás provázelo opravdu krásné letní počasí, a tak jsme si užívali každý den koupání, plavení na lodích a voru v rybníce Pálenec. Nechyběla ani tolik oblíbená noční bojová hra, kterou pro děti připravili naši nejstarší zúčastnění pubescenti. Za to jim patří veliké díky.

V polovině týdne jsme vyrazili na celodenní výlet na hrad Rabí, prohlédli jsme si hradní areál od místa nejvyššího po místo nejnižší. Děti si vyzkoušely zašermovat s mečem a střílbu s lukem. Za finanční podporu tohoto výletu děkujeme Obci Hajany.

Chtěla bych poděkovat všem dětem za účast, za dodržování pravidel a pořádku a největší dík patří vedoucím za odvedenou práci, trpělivost a někdy i pevné nervy. Tak za rok snad na viděnou.

Za kolektiv MH Hajany Edita Zíková

Informace z obecního úřadu

V rámci dotačního programu „Podpora výstavby a modernizace autobusových zastávek a jejich vybavení“ z prostředků Jihočeského kraje byla zrealizována úprava prostranství autobusové čekárny. Provedené zemní práce vyšly na 50.600 Kč a dodávka s montáží čekárny stála 53.911 Kč. Realizaci můžete vyhodnotit i vy z níže uvedených obrázků.

Čekárna před realizací

Čekárna po realizaci

Během roku proběhla oprava kanalizační vpusti v obci pod čp. 12, bylo upraveno prostranství pod kontejnery na tříděný odpad.

Na začátku října proběhnou volby do zastupitelstev krajů. Koncem měsíce uspořádala pro zájemce zájezdní divadelní představení do Národního divadla.

Pozvánka do obce

První listopadový víkend, resp. dne 5. 11. 2016, Vás zveme na posvícenský lampiónový průvod od 17:00 hodin a poté k posvícenskému posezení do společenské budovy od 19:00 hodin s Live Music LK Bandem Leoše Karáska.

Svazek obcí Niva

Plynovod procházející obcemi Svazku obcí Niva, kterými jsou Chlum, Hajany a Kocelovice, byl oceněn. Cena plynovodu byla stanovena znalcem. Jediným zájemcem o koupi plynovodu se stal E.ON. Po prodeji veškerého nemovitého a movitého majetku Svazku obcí Niva a vypořádání získané finanční částky mezi obcemi bude činnost tohoto svazku ukončena.

Výstavba čističky odpadních vod

Naši občané mohou sledovat práci společnosti Swietelski stavební s.r.o., která čističku buduje. Práce na výstavbě čističky pokračují bez

problémů, harmonogram prací je společností dodržován. Stavební práce jsou v současnosti placeny z dotací Ministerstva zemědělství.

Nové hasičské auto

Výběrové řízení na nové hasičské auto vypsáno dne 1. 7. 2016 již proběhlo. Zastupitelé vybrali společnost, která auto dodá a podepsali s ní příslušnou smlouvu. Od společnosti auto MOTOL BENI a.s. budou mít naši hasiči auto značky Ford s přívěsem na hašení. Podle smlouvy má být auto doručeno do 30. 11. 2016 za cenu Kč 912 386,59. Cena je včetně DPH. Na financování auta se bude podílet stát, kraj a obec.

Hasiči grilovali prase

Pro občany obce, hasiče i nehasiče přichystali 27. 8. večer dobrovolní hasiči prase upravené na grilu. Nebylo to poprvé a tak se z grilovaného hasičského praseta v Chlumu stává příjemná tradice. Dospělí se sejdou, popovídají, pobaví, popijí alko i nealko. Při kytaře si mohou zazpívat známé melodie. Na dětském hřišti, kde se setkání konalo, bylo dost zábavy i pro děti. Děti se tak mohly při dobrých limonádách vyřádit na prolézačkách, houpačkách nebo kolech. Díky hasiči. Byl to příjemný večer.

Milúše Kordulová

Střípky z Kadova, Pole, Lnářského Málkova, Vrbna a Mračova

Život je jako sklenice vody a je jen na tobě, čím ji naplníš, jelikož nakonec si to vypiješ sám. (autor neznámý)

O čem víme, že se chystá?

- Sobota 3. 12. – Mikulášská nadílka ve škole v Kadov
- Tradiční adventní přípravy

Všechno, co se u nás děje, můžete sledovat na našich [www stránkách](http://www.kadov.net)

Varhanní koncert

Opravdu výjimečný, v pořadí již 9. varhanní koncert, proběhl v sobotu 23. července 2016 od 18.00 hodin v kostele sv. Václava v Kadově. Vzácné

Jan Kalfus

kadovské varhany byly skutečně zachráněny a jejich píšťaly bravurně rozezněl renomovaný varhaník pan Jan Kalfus a Mgr. Aleš Kaňka. Dalšími účinkujícími byli opět jihokorejští studenti ze sboru Soul Oratorio a studenti pražské konzervatoře a opětovně předvedli excelentní umělecké výkony. Veřejná sbírka však pokračuje a po proběhnutém koncertě, při kterém se vybralo úctyhodných 14.650 Kč, je na účtu veřejné sbírky 77.147,- Kč. V roce 2015 stály opravy nástroje 120.000,- Kč, přičemž 87.000,- Kč bylo hrazeno z účtu veřejné sbírky. Dle informací pana Valenty, který

kadovský klenot „rozdýchává“ a opravuje, potřebují varhany v současné době ještě pár drobnějších oprav.

Děkujeme všem platícím divákům, průběžným přispěvatelům, účinkujícím, spoluorganizátorům, a ženám pomáhajícím s úklidem kostela.

VT

foto Jiří Vlček

Účinkující Magda Kaňková, Ji Young Hong, Hae Sun Lim, Kristýna Prančlová a Jan Kalfus

Polská grilovačka

Dne 30. července se v Poli uskutečnila Polská grilovačka pod vedením Luboše Tomana. Na výběr bylo ze 4 druhů klobás a uzené. Hrál se na harmoniku a zpívalo. Místním se akce líbila, tak se bude co nejdříve opakovat. Místo klobás zkusíme bramboráky a doufáme, že účast bude stejně velká, jako byla.

Foto Arpad Abonyi,
text Markéta Čadová

Fotbalový turnaj

V sobotu 16. července se u nás konal jubilejní 20. ročník fotbalového turnaje „O pohár starosty“. Oproti minulým ročníkům přijelo méně týmů, ale o to víc si mohly zahrát. Mužstev bylo celkem pět - Kocelovice, Anča band, Viva Hudčice, Lnáře a Legalizace.

Příjemným zpestřením jubilejního turnaje bylo předání reprezentačních tréninkových dresů z rukou Romana Vonáška hráčům, kteří byli členy kocelovického mužstva v roce 1997, kdy fotbalový turnaj zažíval svůj první ročník. Reprezentační dresy jsou též z tohoto roku. Tito hráči pak sehráli utkání proti kocelovickému týmu, který nastoupil pro rok letošní. Celý turnaj skončil v odpoledních hodinách, kdy se bojovalo o konečné pořadí. Příčku nejvyšší bralo mužstvo Viva Hudčice, druzí skončili borci ze Lnář, třetí místo patřilo týmu domácích. Nepopulární bramborovou příčku bralo mužstvo Legalizace a páté místo patřilo Anča bandu. Celý den provázelo krásné slunečné počasí, a tak byli všichni rádi, že se ve večerních hodinách mohli přesunout na plácek k místní hospůdce a zahrát žízeň při taneční zábavě, kde zahrála skupina Anča band.

Jak již bylo zmiňováno v minulém čísle SoBáčku, kocelovičtí hasiči se letos potýkali s nedostatkem členů sportovního týmu, a tak se na závody ani tuto sezónu moc nejezdilo. Krom závodů v Novosedlech jsme se v druhé polovině léta zúčastnili ještě dvou závodů Šumavské hasičské ligy, a sice kola v Přechevovicích a v Nihošovicích. Zakončením hasičské sezony pro nás byly noční závody v Blatné, které se konaly v sobotu 10. září. O pohár místostarosty města Blatná soutěžilo celkem deset týmů mužů, dvě družstva žen a čtyři družstva veteránů. Našemu týmu se útok moc nevyvedl a v celkovém pořadí jsme brali až sedmou příčku. I letos byly závody připravené na jedničku a i díky krásnému, ještě letnímu počasí jsme si závody všichni užili.

Martin Lukáš

Přehled počasí o prázdninových měsících (červenec a srpen 2016) v Kocelovicích a nejbližším okolí

Počasí o letošních hlavních prázdninách ve srovnání s loňským rokem některé lidi zklamalo hlavně svou nestálostí, častým střídáním teplých a chladných period a zvláště v červenci pak častými a vydatnými srážkami.

Nyní podrobněji: Červenec i srpen přesto byly teplotně nadnormální. Průměrná teplota v červenci byla 18.5°C, normál je 17.6°C, v srpnu pak 17.3°C, normál je 17.1°C. Nejvyšší teplota v červenci byla naměřena dne 11., 31.2°C, v srpnu dne 28., 30.7°C. Byly to jediné tropické dny těchto dvou měsíců, loni jich bylo 25. Letních dnů s max. teplotou 25°C a více bylo letos 26, loni 41. Nejnižší teplota v červenci byla naměřena dne 4., 7.6°C a v srpnu pak dne 11., 5.7°C. Při zemi pak 4.6°C a 2.1°C v těchto samých dnech. Srážkově byl červenec výrazně nadnormální, srpen pak výrazně podnormální. V červenci napršelo 131.2 mm srážek, normál je 80.9 mm, v srpnu spadlo 38.6 mm srážek, normál je 79.3 mm. Maximální denní srážky v červenci byly dne 23., 40.6 mm, v srpnu dne 28., 15.7 mm. V červenci bylo 18 dnů a v srpnu 11 dnů se srážkami. Kroupy se nevyskytly. Sluneční svit byl v červenci podnormální, v srpnu nadnormální. V červenci svítilo slunce 217.3 hodin, normál je 236.8 hodin, v srpnu pak svítilo 253.8 hodin, normál je 228.0 hodin. Nejvíce svítilo slunce dne 10. a to 14.5 hodiny. V červenci bylo 10 a v srpnu 3 dny s bouřkou, bouřky byly slabé bez výrazných průvodních jevů. Silnější bouřka byla k ránu 29. 8., kdy blízký výboj vyřadil na pár minut měření některých prvků na stanici. O prázdninách bylo 7 dnů jasných (v srpnu) a 20 zatážených (12+8).

Vladimír Kovář, meteorologická stanice Kocelovice, 2. září 2016

Konec prázdnin s romantikou

Na zakončení prázdnin vzal Martin Burda ve středu 24. 8. 2016 odpoledne děti na trempský pochod. Cíl cesty bylo tábořiště v Kozinách v lesích za Jindřichovicemi. Je to jejich tajná výprava bez mobilů, rodičů a to až do druhého dne. Martine, děkujeme, děti jsou nadšeny. Respektuji jejich přání, dál nejdu. To je poslední fotka z akce.

Marie Kovářová

2. 9. 2016 se v místním klubu konalo rozloučení s létem. Zahrátl přišla country kapela TAMTY, která byla super! Ano, super!!! Výborné bramboráky pekla Jarka Halaburdů. Kdo se zúčastnil, si zazpíval, udělal si dobrou náladu. Škoda, že se nezúčastnilo více lidí. Též se patří poděkovat Jájíně a Pepovi, kteří nás dobře obsluhovali. Tak zas někdy v klubu na viděnou.

V sobotu 3. 9. 2016 se v Hajanech pořádalo noční hasičské cvičení. Zúčastnilo se i družstvo z Lažánek, které se umístilo na krásném druhém místě. Gratulujeme a třikrát hurá!

Marie Kovářová

Oslavy si užíváme

V pátek 12. 8. 2016 oslavila Růža Křivancová krásné kulaté narozeniny. Pro oslavenkyni přichystaly ženy překvapení na koloběžkách s krásným přáním při písničce „Jede, jede poštovní panáček“ dostala čepici a triko. Růžo, tak ještě jednou vše nejlepší. Na snímku všichni i s oslavenkyní.

Marie Kovářová

Letos rozhodlo obecní zastupitelstvo a koupil se nový traktorek. O sečení trávy a úklid se starají Jiří Třeštík a Josef Kovář. Je na ně spolehnouti, vždy uklidí, co je potřeba.

Slavnosti vína

10. a 11. září 2016 se jelo autobusem na Slavnosti vína do Uherské-Hradiště. Většina lidí byla z Lažánek, též jela rodina Trhlíků z Vrbna a parta z Blatné. Krásné odpolední slavnosti, degustace vína a burčáku večer hrála cimbálová muzika, jelikož jsem letos nebyla, vše vím jen z vyprávění.

Určitě patří poděkování Jájce Halaburdů, která vše zařizovala. Tak aspoň jeden vzpomínkový snímek, který jsem dostala od své dcery Jany.

Marie Kovářová

Mateřská škola Lnáře

Školní rok 2016/2017

Naše jednotřídní školička zahájila nový školní rok za účasti starostky obce Stanislavy Maškové a rodičů nově zapsaných dětí. Pracujeme podle školního vzdělávacího programu s názvem „Putování s krtkem“, který jsme od letošního roku upravili na základě vyhlášky o společném vzdělávání dětí se speciálními vzdělávacími potřebami. Program vychází z analýzy podmínek MŠ, z her a koloběhu střídajících se ročních období. Naším cílem je, aby předškolní vzdělávání nabízelo vhodné vzdělávací prostředí, v němž se dítě cítí jistě, bezpečně, radostně, spokojeně a které mu zajišťuje možnost projevit se přirozeným dětským způsobem. Děti se učí soužití v kolektivu, sebeobsluze, kázní, získávají hygienické a pracovní návyky, učí se samostatnosti, jsou respektovány jejich potřeby a zájmy, je rozvíjena jejich osobnost.

Dále plníme úkoly projektu zaměřeného na ekologickou výchovu s názvem „Máme rádi naši Zemi“. Cílem tohoto projektu je vytvářet u dětí základní dovednosti a návyky ve vztahu k životnímu prostředí, probouzet citový vztah k přírodě, k výtvarům lidské práce i k lidem samotným a poskytovat základní poznatky o správném a nesprávném chování člověka k životnímu prostředí.

V dalším projektu s názvem „Já a moje zdraví“ se děti učí poznat pojem „co je to zdraví“ a jak ho chránit. Má za úkol podpořit zdravý způsob života dítěte v naší společnosti, ukázat důsledky špatného chování a podpořit vytvoření správného chování mezi dětmi navzájem i dospělými.

Kromě těchto projektů máme dostatek i jiných aktivit. Mezi nejoblíbenější patří: tvořivé dílny pro rodiče s dětmi, hrátky s keramickou hlinou, společné výlety a plavecký výcvik se ZŠ Lnáře. Věnujeme se řečové prevenci, pořádáme pro děti oslavy, nadílky, karnevaly, besídky,

výstavy dětských prací, navštěvujeme divadla, koncerty, výstavy a kina. Vystupujeme při vítání občánků, každoročně se zapojujeme do výtvarných soutěží.

V současné době je pro nás prvotní adaptační proces nových dětí, kterému je věnován téměř celý měsíc září. Věříme, že se bude v naší školce všem dětem líbit a budou zde spokojené. Přejeme jim hodně pěkných zážitků, radosti a pohody.

Za MŠ Lnáře Alena Mašková

Základní škola Lnáře A zase do školy!

„Vstávat, vstávat! Jde se do školy,“ rozkřičel se ve čtvrtek 1. září budík na nočních stolcích našich žáčků i nás učitelů. A tak nezbylo než vstát, definitivně se rozloučit s prázdninami a pravou nohou vykročit vstříc novému školnímu roku.

Starší žáci se nejvíce těšili na své spolužáky, ale kdo se těšil úplně na všechno, byli naši prvňáčci. Letos jich do první třídy nastoupilo celkem šest. Je to velký zážitek vidět jejich tvářičky, ve kterých se zrcadlí radost, nervozita a zároveň pýcha, že vysněný den D je konečně tady!

Zahájení školního roku proběhlo tradičně před budovou základní školy. Svým proslovem první školní den zahájila ředitelka školy Jitka Venclová, která přivítala žáky, jejich rodiče, paní učitelky a také naše nové pedagogické posily, paní učitelku Naďu Hlínovou a paní Zuzanu Adamcovou, která u nás bude pracovat jako asistent pedagoga a pomáhat malému prvňáčkovi Matyáškovvi. Krátce pohovořila o dění ve škole během prázdnin a o organizaci nového školního roku a poděkovala Obci Lnáře za podporu, které se od ní škole dostává. Poté se slova ujala starostka obce Stanislava Mašková, která žákům i učitelům popřála hodně štěstí, zdraví a úspěchů. A pak přišlo již zmiňované vítání prvňáčků. Každý z nich dostal kornout plný sladkostí a pamětní list na první školní den. Následovalo fotografování a potom se všichni rozešli se svými učitelkami do svých tříd.

Nejen prvňáčci, ale my všichni jsme rádi, že jsme i letos mohli 1. září zahájit nový školní rok v naší malé rodinné školičce, a pevně věříme, že se tu budeme scházet i nadále.

Zdeňka Jestřábová, učitelka ZŠ Lnáře

Hurá do Lnář do školy, budeme plnit úkoly!

„Paní učitelko, vezměte si bonbón, mám narozeniny!“ „A přijedete se podívat taky k nám do třídy?“ „A vy tady budete učit?“ Kdybych vyjmenovala všechny otázky, které jsem slyšela v červnu od dětí z Lnářské školy, kdy jsem se na ně přišla podívat do výuky, musela bych napsat místo krátkého článku román. Pravda, byla jsem zvědavá, jestli se mé

představy o malotřídní škole budou alespoň částečně shodovat s mými zkušenostmi z předchozí praxe nebo jestli se alespoň trochu přiblíží představám, které ve mně vyvolávalo vyprávění mé mamky. Ta ráda vzpomínala na malou vrčeňskou školu, na své spolužáky a učitele. Dobré vztahy, které se tam vytvořily mezi dětmi na prvním stupni, trvají dodnes, přestože těm dětem je dnes skoro šedesát let.

Díky tomu, s čím jsem se ve Lnářích ve škole setkala, jsem se nerozmyslela ani chvíli a nabízené místo učitelky jsem přijala. Vlídne přijetí paní ředitelky Jitky Venclové, vstřícný přístup paních učitelek, bezprostřednost dětí, moderní vybavení školy, nádherné pomůcky... Díky tomu všemu, co jsem viděla, jsem získala dojem, že všem zaměstnancům školy na dětech velice záleží, snaží se jim pomáhat, naučit je vše, co budou potřebovat.

Myslím, že děti do Lnářské školy chodí rády. Vzájemně si pomáhají, otevřeně komunikují, přirozeně přijímají i spolužáky se specifickými vzdělávacími potřebami. Díky atmosféře sounáležitosti, která na škole je, mám pocit, že vztahy mezi dětmi jsou pevnější než na jiných školách, že kamarádství není jen pojmem obsahující pravidlo něco za něco a že tvořivé, citlivé, empatické a zároveň samostatné děti chodí do školy s úsměvem a těší se na vyučování, příp. na spoustu kroužků a aktivit, které škola nabízí.

Chtěla bych velice poděkovat svým kolegyním za to, jak mě mezi sebe přijaly. Těším se na spolupráci s nimi a také na svou třetí a čtvrtou třídu, s níž jsem se 1. září přivítala. ...

Hurá do Lnář do školy, budeme zase plnit úkoly!

Naďa Hlínová, učitelka ZŠ Lnáře

350 let zámku ve Lnářích

Druhý srpnový víkend se nesl v duchu připomenutí významného výročí - 350 let od založení tohoto raně barokního skvostu strakonického regionu. Na páteční a sobotní odpoledne jsme připravili mimořádné prohlídky na téma: Příběh Lnářského zámku a jeho zakladatele Aleše Vratislava, hraběte z Mitrovic. A jak nám prozradil kastelán zámku Miroslav Uriánek, návštěvnost byla nejen velice pěkná a návštěvníci ocenili i nevšední výklad historika Mgr. Vladimíra Červenky.

Nejvýznamnější událostí oslav byl bezesporu, sobotní slavnostní koncert, nazvaný „Hudba starých mistrů“, na kterém vystupoval mezinárodní komorní orchestr „Music camp Prague“, společně se sólistkou Mio Yoshie z Japonska a pod uměleckým vedením Jaroslava Krčka.

Vlastní slavnostní koncert byl nejen důstojným připomenutím tohoto významného výročí, ale především krásným uměleckým zážitkem pro posluchače, kteří zdejší a unikátní Velký barokní sál zaplnili téměř do posledního místa.

Kočky na zámku

Kočky na zámku ve Lnářích mají své místo. Nejen kočky dvounohé, ale i ty čtyřnohé. A nejen takové, které loví myši. Vedle muzea koček se letos na zámku usídlily kočky, které

František PON tj. manželé Jitka Baharová a Oldřich Příbík

Jitka Baliharová při autogramiádě

ani nájem neplatily. Byly to kočky na obrazech Františka PONA, celým jménem Františka Poněšického. Vlastně je to pseudonym, pod kterým společně malují obrazy a píší knihy manželé Jitka Baliharová a Oldřich Přibík.

Kdo jste nestihl výstavu, můžete si o kočkách přečíst v knihách Františka PONA, proč „Kočky nájem neplatí“, že „Kočky to vědí líp“ nebo proč „Kočkám chutná kaviár“. Muzeum koček můžete navštívit na zámku Lnáře.

Radka Vokrojová

Hračky potěšily všechny návštěvníky

Výstavy ve Tvrzi Lnáře

Letní sezóna ve Tvrzi Lnáře přinesla potěšení snad pro každého, kdo výstavy ve Tvrzi navštívil. „Hračky, kam se podíváš“ byla nápaditá přehlídka hraček, které dělaly radost v minulém století, mnohé z nich se skrývaly na půdách, schované, zapomenuté, ale některé možná ještě dělají radost dodnes. Atmosféra pohody a úsměv maminek, babiček a prababiček – to vše snad výstava přinesla vnímavým návštěvníkům. Mnohým přidala jistě

spoustu milých vzpomínek. Tak snad někdy příště si zavzpomínáme znovu a zahrajeme si. Protože platí, že kdo si hraje, nezlobí. Dodala bych, že kdo si hraje, stárne pomaleji a s nadhledem.

Dalšími výstavami byly obrazy Lenky Pálkové nebo obrazy Valdy Horby, které doplnily jiřiny Stanislava Masopusta.

Radka Vokrojová

Lenka Pálková při vernisáži výstavy

Obec Lnáře
VESELA TROJKA
Paula Husky

Kulturní dům Lnáře
17. 11. 2016
17:00 hod.
Vstupné: 170,- Kč

Předprodej vstupenek ve Tvrzi v knihovně
Informace č. tel. 380 42 33 13

Obec Lnáře pořádá ve Tvrzi

3. 12. 2016

X. ADVENTNÍ
ŘEMESLNÝ TRH

9:00 - 12:00 hod.

ZÁMEK LNÁŘE

SVATEBNÍ TERMÍNY

v r. 2017

25.3. / 22.4. / 20.5. / 3.6. / 17.6. / 30.6.

1.7. / 29.7. / 5.8. / 28.8 / 9.9.

Info na www.lnare.cz/zamek

Růže pro dříve narozené

9. září oslavil 81. narozeniny někdejší místostarosta obce Lom a čestný člen lomského hasičského sboru pan Karel Vejšický. Spolu s bývalým starostou panem Jaroslavem Batystou se zasloužil o rozvoj mateřských končin a za nezměrný přínos kolektivnímu blahobytu požívá značné úcty a vděčnosti tamních obyvatel. Touto cestou přeje Obecní úřad Lom v čele se starostou Václavem Kafkou panu Karlu Vejšickému i nadále mnoho štěstí a pohody, pevné zdraví, duševní svěžest a neutuchající chuť k životu.

Vladimír Šavrdra

Dne 19. 10. 2016 tomu budou 3 roky,
co nás náhle opustil pan Jiří Suchý z Neradova.

Kdo jste ho měli rádi, vzpomeňte se mnou.

Jarka Brožová

37. ročník fotbalového memoriálu

Zapálený fotbalový funkcionář a hráč Miloslav Vaňáč z Lomu byl nepochybně jednou z nejznamenitějších osobností místní slavné sportovní historie. Jeho zásluhou se osada Neradov může pyšnit nádherným fotbalovým areálem. Miloslav Vaňáč mohl dokázat mnohem víc, bohužel jeho plány zbrtlila předčasná a nenadálá smrt 9. května 1980.

Svoji premiéru měl neradovský svět mezi dvěma bránami v červenci téhož roku, kdy se na počest zesnulého činovníka odehrál 1. ročník turnaje „Memoriál Míly Vaňáče“. Před několika lety byl název turnaje rozšířen jméno Jiřího Himla. Letos šlo již o 37. ročník chlapecké piety. Na tu do zeleného trávníku nastoupily čtyři manšafy: TJ Lom /okresní přebor/, Sokol Sedlice /I. B třída/, Podolí II. /okresní přebor Písecka/ a Sokol Doubravice /okresní přebor Strakonicka/.

O žádném družstvu nešlo říci, že prohrálo. Prostě jen tři formace v dresech nevyhrály. Všichni zúčastnění podali vrcholné výkony a nabídli několika desítkám fanoušků výbornou podívanou. Svým buldočím nasazením nejlépe uctili světlou památku obou vzácných nositelů fotbalových ideálů, kteří mají mimo jiné na stěně kabin v Neradově umístěnou pamětní desku.

Sokol Doubravice se musel spokojit s bronzovou pozicí. Podolí II. tentokrát zůstal Černý Petr. Přestože lomští hráli skvěle, přes Sedlici prostě neprošli. Titul nejlepšího brankáře putoval na adresu pozorného Soukupa z doubravického týmu. Jako hráč v poli nejvíc exeloval Zdeněk Mikeš ze Sedlice. Nejproduktivnějším střelcem turnaje se třemi vstřelenými góly na kontě byl vyhlášen domácí Jan Kačírek.

Vladimír Šavrdra

Z kabin lomského fotbalu Aneb když si náš tatínek kopačky bral

Na obávanou „Mikešovo cestičku“ a neméně obávaný „Mikešův pahorek“ svěřenci prvotřídního lomského trenéra nikdy nezapomenou. Fyzičku fotbalistů katapultovaly hezky vysoko.

Dnes je Miroslavu Mikešovi ze Škvořetic 76 let a užívá zaslouženého důchodového odpočinku. Pro fotbal, kterému zasvětil podstatnou část života jako hráč a trenér, má ale pořád slabost a snaží se nepropásnout ani jeden zápas nástupců svých bývalých svěřenců z TJ Lom. Do vzestupného vývoje lomských sportovních dějin se zapsal zlatým písmem. Jako trenér byl jednička. S tím jsou všichni zajedno.

Z kluků a mužů dokázal dostat to nejlepší. Obávanými se staly jeho „Mikešův pahorek“, kde fotbalisté mučili svaly a plíce během po mezích, a „Mikešova cestička“, kde jeho svěřence čekal běh z neradovského trávníku okolo rybníka přes obec a zpět. Prostě vždycky razil zásadu, že když hráč nemůže, teprve začíná trénink. A také, že jestliže je fyzicky nadupaný, může dělat technické prvky, což je ve fotbale základ. Naordinoval klukům např. běh po trase Škvořetice - Míreč a zpátky, přičemž je doprovázel na babetě. „Mučil“ je taky v pískovně. „Když byla dokopná, koupili jsme od chovatele berana, porazili ho a opekli. A kluci měli bene, zasloužili si to,“ skládá jim i dnes hold Miroslav Mikeš. S humorem hovoří i o „partyzánských rozjezdech“ lomského fotbalu na zámeckém hřišti ve Škvořeticích, kdy oddíl vedl František Ředina: „Tehdy jeden trénink skončil dřív, než začal. Jakýsi Eda Toráč nastoupil v gumovkách a dal takovou dělovku, že přerazil břevno. A mohli jsme jít domů!“ K lepšímu dává také střípek z mozaiky osobní kariéry hráče: „Byl to můj poslední zápas za Lom, hráli jsme s Pražákem. To už jsem honil mičudu za starou gardu. Když byl mač v nejlepšíh a my útočili na bránu, ze soupeřovy strany se ozvalo na mou adresu: „Toho nehlídejte, ten je starěj!“ Musel jsem je šokovat, když jsem obratem dal gól. A tehdy stejný mudrc zakřičel: „Vždyť jsem vám říkal, že ho máte hlídat!“ Tehdy manašft Pražáku prohrál 7: 0 a jelo se jim domů moc těžko.“

Miroslav Mikeš se přestěhoval do Škvořetic z Ostrova nad Ohří před 33 lety. Od roku 1964 se úspěšně prosazoval nejen ve fotbale, ale také v házené. Tam se spoluhráči pronikl až do krajského přeboru a posléze i do divize. Čtyři roky s výraznými výsledky trénoval v Lomu žáky, další čtyři roky muže. Následoval přechod do Sokola Sedlice, kde působil na stejné pozici deset let.

Zasloužilého trenéra hřeje u srdce fakt, že jméno Mikeš z aktivního fotbalu nezmizelo. „V mých stopách se vydal jak syn, který nosí kapitánskou pásku sedlického manšaftu, tak vnuk, který po mně hájí barvy TJ Lom. Jsem na oba moc pyšný. Udělali mi velkou radost,“ září šťastím pamětník fotbalových vzestupů i kotrmelců, který bude mít vždycky ve dvoraně lomské kopané vyhrazeno čestné místo.

Vladimír Šavrdra

Foto z 80. let minulého století, archiv Miroslava Vaňáče

Benefiční koncert

Dne 10. Zář 2016 se konal v Mačkově dětský den spojený s benefičním koncertem pro Míšu Fencla z Blatné, který trpí svalovou dystrofií. Účelem akce je získat dostatek prostředků na nákup resp. darování polohovací postele, kterou obdrží od firmy Ramissio. Akci pořádala Jana Křemenová, Petra Šmídová a Monika Kubátová, které jsou distributorkami této firmy. Jedná se o charitativní projekt Falcon, který vznikl za účelem pomáhat lidem, kteří žijí okolo nás a tuto pomoc potřebují.

Celá tato akce byla zorganizována jako dětský den. Chtěli jsme Míšovi pomoci, aby si pohrával s dětmi a užil si to, co běžně nemůže, protože je na vozíčku. Proto jsme vymysleli různé hry, do kterých se může zapojit i Míša. Za soutěže děti dostávaly odměny, které nám věnovali naši sponzoři, bez kterých by se tato akce nemohla konat. Tímto bychom jim chtěli velmi poděkovat. Každý, kdo navíc přispěje do kasičky, si bude moci vylosovat lístek do tomboly, kde budou další hodnotné ceny.

V rámci celé akce bude k dispozici občerstvení. Pro děti bylo připraveno malování na obličeje, které zajistila Věrka Připovíčková. Na své si přišly i maminky, protože na ně čekala Andrea Sádlová, která je krásně nalíčila.

Celou akcí prováděli David Flandera a Romana Plačková, jakožto zástupce firmy Ramissio. Odpoledne bylo zahájeno ve 13.00 tanečním vystoupením mažoretek PREZIOSO pod vedením Hanky Novotné, které na podiu vystřídala děvčata z Domova Petra Mačkov, která zazpívala písničky. K vidění byla i vystoupení ZUŠ Blatná pod vedením Veroniky Loukotové, kde vystoupily i místní děti Tereška Šmídová a Kryštof Barát. Poté se opět vrátily mažoretky PREZIOSO. Následovalo předání poukazu na polohovací postel pro Míšu. Míša vylosoval tři výherce naší hlavní soutěže. K poslechu a tanci hrála kapela Anča Band, celý zábavní program uzavřela skupina B.A.S..

Tímto bychom chtěly poděkovat všem sponzorům této akce, dále naší paní starostce Hance Míkové, která nám umožnila akci pořádat a vyšla nám se vším vstříc. Velký dík patří i Jirkovi Kolářovi, který poskytl elektrickou energii na celou akci, ale i sponzorský dar. Děkujeme všem občanům Mačkova, kteří nám jakkoli pomohli s celou akcí, ať už zapůjčením pozemků nebo pomohli jako vedoucí u jednotlivých soutěžích. Bez těchto všech lidí by se celá tato akce vůbec nemohla konat.

Jana Křemenová, Petra Šmídová

Osobní omluva

Milí čtenáři, v tomto čísle Sobáčku měl vyjít mnou avizovaný článek o Jizerské padesátce, článek je napsán, ale až příliš pozdě jsem si uvědomil, že SOBáček je seriózní periodikum, kde není místo na nějaké prvotiny, prezentování sama sebe atd. Může se zdát, že jsem si z úst dělal žumpu, váš názor respektuji, ale opravdu mé střevo vyhrězne jinde, tím chci říci, že se na mé občasně soukromé výjevy možná někde místo najde nebo také ne, ale nemyslím si, že byste bez toho nemohli dále plnohodnotně žít nebo nedej bože by byl svět lepší.

Takže ještě jednou moje omluva všem, kteří na můj příspěvek čekali /to si teda fandím/, užijte si krásné indiánské léto a někdy nad reportážemi z obecního dění nashle.

Jindřich Bláha

Hasiči dětem v Mačkově

V sobotu 30. července 2016 se v Mačkově konala akce „Hasiči dětem“. Děti i dospělí se sešli u rybníka Nový, kde byla připravena hasičská technika a hasiči v pohotovosti. Děti byla obdivována stříkačka z roku 1911, která je chloubou místního sboru. Dále si děti vyzkoušely práci dobrovolných hasičů

s hadicemi a různými koncovkami. Věřte, byla to legrace a nikdo suchý neodešel. Akce byla zakončena a vyhodnocena v místní hospůdce, kde „hasili“ dospělí.

VÁŽENÍ OBČANÉ,
PŘIJMĚTE SRDEČNÉ POZVÁNÍ NA

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ, ZLATÉ SVATBY A SETKÁNÍ DŮCHODCŮ

V OBCI MAČKOV
DNE 29. 10. 2016 OD 14.00 HOD.

ve společenském sále hostince

čeká Vás – vítání nového občánka starostkou obce, gratulace k zlatým svatbám a přivítání našich starších obyvatel

- živá hudba k poslechu i tanci
- vystoupení mačkovských dětí

Omluva z Předmíře

Tiskařský šotek si s námi nepěkně pohrál v minulém čísle, kde jsme uvedli nesprávné jméno našeho nejmladšího občánka. A tak vězte, že v sobotu 28. 5. 2016 jsme na Inářském zámku vítali do života **Pavlínu Hopovou** z Předmíře. Přejeme jí i jejím rodičům hodně zdraví, spokojenosti a životní pohody. Tímto se všem třem ještě jednou omlouváme.

Byla u nás strašidla aneb Loučení s prázdninami

V sobotu 27. 8. se obcí nesla zpráva, že nás obklíčila strašidla a zaklela princeznu. Shromáždili jsme proto místní i přespolní děti a s pomocí rodičů se rozhodli, že ji večer vysvobodíme. Posilnění společnou svačinkou a vyzbrojení baterkami jsme posbírali odvalu a vydali se temnou stezkou kolem celého areálu Agraspolu. Děti byly rozděleny do čtyř skupin, které pohádkové postavičky Krakonoš, Křemílek a Vochomůrka, Rákosníček a Večerníček provázely celou cestou. Čekala na ně jednotlivá sta-

noviště, kde vodníci, Bílá paní se strašidlem, Hejkal, čarodějnice, čert i loupežníci zadali dětem „základní“ úkoly. Pro děti ale nebyl žádný úkol překážkou a po jejich splnění byly odměněny bonbóny. Poslední velká sladká odměna čekala v truhle krásné princezny, kterou ale děti musely nejdříve pomocí pohádkového říkadla vysvobodit. Povedlo se! Všechny děti se výborně bavily, a tak je jasné, že jsme na začátku nové tradice.

Velké díky patří již tradičně Tereze a Janině za perfektní organizaci, také všem strašidlům, která se zhostila svých úkolů na jedničku, a v neposlední řadě i OÚ Předmíř za finanční podporu.

Petra Muchová

Svoz odpadu

Oznamujeme tímto všem občanům termíny svozu velkoobjemového a nebezpečného odpadu:

15. a 16. října bude kontejner přistaven v obcích Předmíř a Zámlyní,

22. a 23. října pak v obcích Metly a Řiště.

5. a 6. listopadu bude přistaven kontejner na elektroodpad v Předmíři ve dnech.

Děkujeme všem občanům, že využívají této služby a přispívají tím k udržení pořádku kolem našich obcí.

Pozvánky na akce

Na letošní podzim máme připraveno několik akcí, na které bychom chtěli širokou veřejnost pozvat. Děti se mohou těšit na Posvícenskou odpolední taneční zábavu (**15. 10.**) a Drakýádu (termín bude vyhlášen hned, jak bude vát správný vítr). I dospělě zveme na Posvícenskou zábavu (**15. 10.**), kde se o hudební doprovod postarají „Kudrnáči“, pro starší občany připravujeme ve spolupráci s Agraspolem Předmíř a.s. Sraz duchodců obcí Předmíř,

Metly, Zámlyní, Řiště a Březí (**5. 11.**). Všechny bez rozdílu věku pak zveme na rozsvícení vánočního stroměčku na návsi v Předmíři (předvečer **26. 11.**), kterému bude předcházet odpolední výroba adventních věnců v zasedací místnosti obecního úřadu.

Pavel Karlík, starosta obce

V těchto dnech oslavili nebo oslaví výročí tito naši spoluobčané:

Urešová Marie (77), Chourová Marie (60), Kleinová Jana (60), Chourová Marie (60), Mocová Jarmila (95), Červenka Josef (65), Trnka Vojtěch (80).

Všem uvedeným jménem obce blahopřejeme a do dalších let přejeme stále zdraví a mnoho životních úspěchů.

Strategickým rozhodnutím je pro Radomyšl napojení na „Římov“

Po 6 letech, které uplynuly od zahájení projektových prací, byla dne 24. 5. 2016 Radomyšl napojena na Vodárenskou soustavu Jižní Čechy. Náklady ve výši 18 mil. Kč hradil Jihočeský vodárenský svaz. Akce byla ze 60 % dotována Ministerstvem zemědělství. Šestikilometrový řad pro Osek a Radomyšl má úsek DN 200 od napojení ze soustavy k čerpací stanici Osek dlouhý 3,3 km a úsek DN 150 od čerpací stanice Osek k Úpravně vody Radomyšl dlouhý 2,7 km. V samotné Radomyšli se pak ještě navíc zhruba 800 metrů potrubí DN 150 od místní úpravny vody do vodojemu. Tento úsek potrubí, který byl 43 let starý, litinový byl městysem bezplatně převeden na JVS, který provedl následně výměnu potrubí na vlastní náklady, čímž městyse ušetřil cca 2 mil. Kč. Dalších cca 5 mil. Kč ušetřil městys tím, že napojením na VSJČ odpadla nutnost rekonstrukce 45 let staré úpravny vody. Městys Radomyšl, na rozdíl od sousedního Oseka sice akutní problémy s kvalitou vody z vlastních vrtů neměl, přesto se zastupitelé jednoznačně rozhodli k připojení na VSJČ. Jde o strategické rozhodnutí pro příští generace, neboť soustava svou kapacitou na rozdíl od vlastních zdrojů umožní další rozvoj, také nikde není jistota, že vlastní zdroje budou i v dalších letech dostatečně vydatné a kvalitní, navíc voda ze soustavy bude šetrnější k domácím spotřebičům i vodovodním bateriím pokud jde o tvorbu vodního kamene. Když se ještě vrátím ke kvalitě vody ve vlastních zdrojích, tak městys bral vodu z vrtů u Domanic, u rybníka Vražda a rybníka Křemenný. Vrtu u Domanic a rybníka Vražda měly vysoký obsah dusičnanů kolem 48 mg/l (limit 50 mg/l) z toho důvodu se z 90 % využívala voda z vrtu u rybníka Křemenný, kde byl jejich obsah nejnižší kolem 34 mg/l. U tohoto vrtu stojí za zmínku, že byl zastupiteli před rokem 2002 prohlášen za vyschlý. Po jeho prověření v roce 2003 bylo zjištěno, že je ze všech našich vrtů nejvydatnější a nejkvalitnější, pouze bylo poškozeno čerpadlo. Bohužel pár metrů od tohoto vrtu se nachází rozsáhlá skládka odpadů navezená v minulém století z bývalého ČZM Strakonice a nelze vyloučit riziko pro budoucnost kvality vody ani v této lokalitě. V srpnu jsme obdrželi rozbor vody po napojení na Římov, ze kterých vyplývá, že voda vyhovuje ve všech ukazatelích. **Výrazný rozdíl je v množství dusičnanů – před napojením na Římov obsahovala voda 34 mg/l a nyní po napojení jen 6,3 mg/l (limit 50 mg/l)!**

Co se týká samotné VSJČ tak v současné době zásobuje 158 obcí a délka soustavy je 535 km. Vzhledem k tomu, že vlastníky majitele soustavy Jihočeského vodárenského svazu (www.jvs.cz) jsou města a obce, včetně Radomyšle nemusíme se v budoucnu obávat cenového diktátu. Po vyhodnocení nákladů po napojení na VSJČ se cena vodného od 1. 7. 2016 zvýšila o 2,30 Kč na 50,47 vč. DPH, pevná složka z 200 Kč na 400 Kč, což je výrazně méně než jsme očekávali.

Luboš Peterka, starosta

Prodej DVD z pouti a kalendářů na rok 2017

V infocentru jsou nově v prodeji DVD z Jihočeské pouti s Michalem Nesvadbou a stolní kalendáře SOB na rok 2017.

Staročeská konopická

Milí čtenáři, nemohu jinak než se vrátit k nedávno uvedené Staročeské konopické.

V pořadí třetí v Radomyšli, je to málo, podle některých pošumavských vesnic, kde je tato tradice silně zakořeněná, ale jistě široko daleko jedna z nejlepších. Nechci se tady chlubit, každý pracuje nejen dle své vůle, ale i podmínek okolí. Jako jedni z mála máme v Radomyšli výhodu, že se zde sešli Baráčníci, kteří mají tradice v programu své činnosti, Divadelní spolek s výraznou zkušeností, sbor Sv. Martina s dlouholetou praxí a navíc vše s velkou podporou zastupitelstva městyse. Pěvecké, divadel-

ní výkony spolu s vybavením a krojovou ústrojí jistě potěšily mnohé diváky za krásného slunného dne 20. 8. 2016.

Malé připomenutí co to vlastně „konopická“ je, jedná se o posklizňovou slavnost, kterou pořádaly pouze ženy, svobodné i vdané.

Chovaly se, jako muži. Pořádaly muziku, pily kořaličku a sami provázely muže k tanci. To se vrchnosti nelíbilo, neboť ženy se měly chovat vždy zdrženlivě a ctnostně. Proto tato venkovská slavnost v 19. století upadala, až počátkem 20. století se znovu začala objevovat na Pošumaví. Přidávala se verze svatby starého mládence pazderníka, s konopičkou. Je pravdou, že původně to byla opravdu záležitost žen, jak pěvecká tak divadelní, muži se zapojili až po půlnoci.

Za celou touto scénou stojí hodně práce a úsilí a proto si všichni určitě zaslouží poděkování.

Richardovi Semiginovskému za upravený scénář, nácvik i ozvučení, všem zpěvákům, hercům za jejich úsilí, Zdeňce a Pavlovi Limbergerovým za vyrobení nádherných hlav „kravičky a bejčka“. Všem mladým baráčníkům i nebaráčníkům, kteří se letos zapojili ve zpěvu a tanci, z čehož máme velkou radost. Lubomíru Mrázovi st. za zapůjčení bryčky a pomoc při stavění vikýře. Všem členům sboru Sv. Martina, Divadelního spolku Radomyšl a Baráčníkům z Radomyšle. Dětem, které tančí pod hlavičkou OB, za to, že zkrášlily náš průvod. Nesmíme zapomenout na bábiniky, které nám pomáhaly při zajišťování vstupu. Také tradičně Malé muzice Pepíka Nauše. I všem těm, na které jsem zapomněla.

Nakonec chceme poděkovat panu Ing. Peterkovi, celému zastupitelstvu městyse i všem sponzorům za finanční pomoc při zajištění celé akce.

Dodatek: Včera jsme se byli podívat na „Konopickou v Mladějovicích“. Pokud můžu srovnávat, slavnost byla hezká, hodně mladých lidí, pěkné herecké výkony, scénář téměř stejný jako u nás i Malá muzika Pepíka Nauše nechyběla. Přece jenom něco jsem postrádala, jakoby ta naše Konopická měla větší jiskru, byla více okořeněná. To je můj názor. Mrzelo mě trošinku, že v Mladějovicích měli jednu tolik návštěvníků než u nás.

Napsala Jůzková Zdeňka, paní maminka OB Radomyšl

Zase ti čápi.....

Znovu se vracím ke svému příspěvku z května, kdy jsme pořád očekávali přilet čápa. Začátkem tohoto měsíce se opravdu čápi pár vrátili. Z čehož jsem měla velkou radost. Sice pozdě /kde mohl být/, ale přece se snažil zahnídit, bohužel se mu letos nepodařilo vychovat mláďata. Dnes je 5. září a jak koukám jeden čáp je pořád na komíně. Druhý byl viděn naposledy asi před 14 dny. Jestli si protáhl svůj letní pobyt, nebo tady s námi chce zůstat i v zimě to nevím?

Snažila jsem se o čápmu získat některé informace, teď se o ně s vámi podělím. Víte, že v ČR republice hnízdí nejen čápi bílí ale i černí /ti jsou vzácnější/. Čápi od nás odlétají na sklonku srpna, nebo v září a mají

dva koridory, jeden západní přes Gibraltar a východní přes Bosporský úžlí, ti naši z Čech využívají oba dva. Čáp zimuje v severní, západní, východní i jižní Africe, většinou se vrací na stálé místo. Čápi černí potom překvapivě zimují v Izraeli. Díky globálnímu oteplování využívají čápi k přezimování i Španělsko, Bulharsko, nebo Francii. Dokonce více a více čápů u nás zůstává přes zimu.

Jak se chovají mladí čápi? V prvním roce se mláďata nevrací, zůstávají v zimovišti, zahnídit můžou přibližně od 5 – 20 let věku. Hodně čápů zahyne během své cesty, velkým nepřítelem je vysoké napětí. Letí přibližně 100 až 200 km denně. Do Afriky skoro 20.000 km, jelikož neletí přímo, ale např. se vyhýbá Středozemnímu moři, nebo vysokým horám.

Tak popřejme tomu našemu šťastný let a brzký návrat.

Na svatého Řehoře čáp letí přes moře a šelma sedlák, který neoře

Napsala Jůzková Zdeňka

Chvalov

Ríká se, že když jednou opustíte nějakou tradici, jen ztěžka ji obnovíte. U nás je však opak pravdou. Po několikaleté odmlce, od skvělých letních táborů pod vedením Honzy Šulisty, už ani nikdo nedoufal, že se na náš Chvalov vrátíme. 10. rok našich novodobých letních táborů, toto pravidlo zcela vyvrací. I v letošním roce jsme pro velký zájem dětí, museli uspořádat turnusy dva. Spánku ve spacáku si tak mohlo užít bezmála 90 dětí.

Na prvním turnusu se pomocí stroje času celý tábor přenášel z doby do doby. Navštívil tak dobu zrození světa, pravěk nebo např. dobu Karla IV. Druhý turnus sice necestoval v čase, ale oddílové soupeření bylo hlavním cílem celého tábora. Kromě her a soutěží, za které si každý odvezl nějakou tu medaili, zavítalo mezi nás několik návštěv, které nám zpříjemnily pobyt. Patří mezi ně např. vojáci ze Strakonické posádky, Policie ze Strakonice nebo hasiči z Radomyšle.

Veliké díky ovšem patří také tým, kteří nás jak finančně, tak materiálně podporují. No a nakonec už se všichni těšíme na příští léto.

Stezka odvahy aneb za humny jsou strašidla

Prázdniny jsou téměř na konci a je potřeba se s nimi důstojně rozloučit. Čtvrtým rokem za humny Radomyšle se vyrojilo mnoho strašidel a pohádkových postav.

V 17 hod v areálu TJ Radomyšl byl sraz všech odvážlivců, kteří se vydají na strašidelnou cestu ke kostelu sv. Jana Křtitele. Čekání na tmu všem ukrátilo mnoho her a soutěží, skákové hrad, sklu-

zavka a dobré občerstvení. Křemílek a Vochomůrka, čerti, čarodějnice, loupežníci, kostlivci, Piráti z Karibiku i vodníci připravili pro děti krásnou večerní procházku. V letošním roce nám byla umožněna i návštěva kostela. Oltář nasvícený malými světýlky měl své kouzlo. Veliké díky patří farářům.

Strašidelnou cestou se letos vydalo na 150 dětí a počasí bylo úplně skvělé.

Volejbalové debly

V areálu TJ Radomyšl se uskutečnil II. ročník smíšených volejbalových debů. Do turnaje se přihlásilo 11 týmů. Hráči byli převážně z Radomyšle a Strakonice. Hrál se na dvě skupiny. Kdy i přes veliké horko každý makal, co mohl. Věřím, že tento náš

turnaj se dostane do podvědomí všech volejbalistů a bude každý rok týmů přibývat. Pro upřesnění se nebude měnit ani termín – vždy poslední sobota o prázdninách.

Jana Šípková

Blatenský zámek

Po předchozí domluvě se 21 bábinek vydalo 9 září do Blatné za paní baronkou Janou Hildprantovou-Germanisovou. Přestože nám počasí moc nepřálo v zámecké kavárně nám to ani trochu nevadilo. Paní baronka si na nás udělala čas a velmi poutavě vyprávěla o jejích osudu po skončení války. O stěhování rodiny do Etiopie, které si vyžádal na prezidentovi Benešovi etiopský císař Haile Selasie I. Tam se Jany tatínek staral o vyhlášený hřebčín, což byla zároveň jeho velká radost a láska. Část rodiny se do Blatné vrátila v roce 1990.

Vyprávěla nám o svých studiích v cizích zemích, převážně jazyků, což jí v budoucnu umožnilo doprovázet svého řeckého manžela při jeho práci architekta a být mu nápomocna.

Došlo i na vzpomínání smutnější, kdy rodina byla ze zámku vystěhována do Rojic, na ústrky a nespravedlnosti tehdejší doby. O tom jak maminka tajně vyučovala ve Strakonických jazyky, jak nemohli sehnat slušnou práci ap. Byli přítomni i spolužáci paní Jany a tak se vzpomínalo při fotografiích na spolužáky a na společné zážitky. Nálada byla velmi uvolněná a spontánní. Pro mlsné jazyčky byla připravena káva a zákusky a tak lze říci bylo to fajn.

V muzeu jsme navštívily výstavu panenek a celý výlet zakončily dobrým obědem U Beránka v Blatné.

Táňa Chalupská

Veselá trojice pobaví nejvíce

Nevím přesně, kdo to vymyslel, ale vím, kdo zdařilou akci zorganizoval. Dne 5. září restaurace Na Křenovce praskala ve švech. Sešlo se tam 45 lidíček a tři harmonikáři. Zažít tak veselou atmosféru bych přála všem. Tři hodiny nepřetržitě hraní a zpěvu. Kam se hrabou profici. Kdyby

vás zajímalo, kdo nás tak rozparádl tak to byli paní Helena Bulinová a pánové Václav Talián s Honzou Marouškem. Parta co hraje ve Snack baru ve Strakoncích, v domovech důchodců, restauraci Palermo a nyní i v Radomyšli a pořad mají plno.

Celé to připravila, oběhala, obtelefonovala a zařídila Slávinka Klasová, dobrá duše našich čiperných bábinek. Odměnou jí byla rozjásaná hospůdka a to, že se nikomu nechtělo domů.

za bábinky BM

Zájezd do Domažlic

Dne 13. 7. 2016 pořádal ČSŽ zájezd na tradiční Chodské slavnosti. A tak v 7 hodin ráno dorazil do Radomyšle autobus, jehož řidič byl věrnou kopií zpěváka Daniela Hůlky. Nabral asi 40 čekajících výletníků, ve Strakoncích doplnil prázdná místa a vyrazil směr Domažlice. Když jsme kolem deváté dorazili na místo, bylo již na domažlickém náměstí rušno. Obě strany náměstí lemovaly řady stánků s nepřeberným množstvím keramiky, šperků, ozdob, dřevěných a proutěných výrobků, kožených pásků a dalších rukodělných produktů. Samozřejmě nechyběly ani stánky s chodskými koláči a občerstvením všeho druhu. Jako každý rok, tak i letos jsme na stejném místě našli flašinetáře ze Sedlice, pana Šestáka.

Od 10 hodin začínal program na třech pódiích, takže si vybral každý milovník folkloru. Někdy ani nevěděl, čemu dát přednost. A jako bonus byl veškerý program pro návštěvníky zdarma. Na pódiu u brány bylo k vidění dokonale provedené vystoupení VUS Ondráš. Lidové písně, typické pro Chodsko a západočeskou oblast, pak zahrály a zazpívaly soubory z Postřekova, Mrákova a Plzně. Na scéně před Chodským hradem se představila středověká kapela s atypickými nástroji. Následoval vtipný akrobat, který rozesmál nejen děti, a po něm nastoupila skupina hudebníků a zpěváků, kteří stáli po celou dobu vystoupení na chůdách. Program uzavírala pražská Hašlerka, která písněmi Karla Hašlera rozezpívala přihlížející diváky. Pod Chodským hradem měla největší úspěch Bulačina a Konrádyho muzika. Kdo chtěl podávat sportovní výkony, vylezl na domažlickou věž s 194 schody. Otevřený byl i Chodský hrad, pro děti pak modelová železniční show. Celý den bylo krásné počasí. K autobusu jsme přišli unavení, ale spokojení a plní zážitků. V 17 hodin jsme se vydali na zpáteční cestu domů.

Blanka Matoušková

Stanování v Leskovicích

O víkendu 27. a 28. srpna proběhlo v Leskovicích již po několikáté stanování pro děti. Se zábavou se začalo již v sobotu odpoledne, kdy děti měly projít trasu plnou úkolů. Nejprve se musely treťit míčem do koše, poté přelézt lezeckou stěnu, zamířit na malovaného klauna, zasáhnout

proudem vody terč, zatlouci hřebík, srazit obrázky na dřívkách, projít se po provaze ve výšce a chytit rybkou v bazénku. Po splnění těchto aktivit získaly dětičky odměny ve formě nejrůznějších omalovánek, bublifuků a dalších cen.

Poté, co jsme všichni vyhládlí a zdárně vše dokončili, si tatínkové vzali na starost přípravu nefalšovaného kotlíkového guláše, který by pochválila i leckterá zkušená kuchařka :-). S plnými břichy jsme se po setmění vydali na stezku odvahy, kde děti na konci čekala sladká odměna. V postavených stanech jsme přespali, ráno se dobře nasnídali vydatnými moučníky od místních maminek a babiček a zakončili tak prázdniny víkendem plným her a dětského smíchu.

Michaela Kadečková

Divadelní spolek Radomyšl

Divadelní spolek se po úspěšné Staročeské Konopické vrhl na vánoční představení J. J. Ryby **České mše vánoční**. Přípravy jsou v plném proudu. Toto dílo se pokusíme představit našim fanouškům netradičně na jevištní scéně. V teple Sokolny v Radomyšli uslyšíte a uvidíte v prosinci tohoto roku originální nastudování této světové mše v režii Richarda Semiginovského v podání našich členů. Vzhledem k technické náročnosti budeme hrát pouze v Radomyšli. Termíny jsou: **26., 28., a 30. prosince 2016 v Sokolovně v Radomyšli**. Předprodej na představení bude zahájen v prosinci 2016 v prodejně Jednoty v Radomyšli.

Srdečně zvou všichni členové divadelního spolku.

Lubomír Mráz

„Třískovo prozatímní divadlo“

Třískovo prozatímní divadlo pokračuje na podzim s divadelním představením OÁZA KLIDU autorské dvojice: Martin Levý a Jan Červenka. Oba autoři připravili hru jako sondu do života našich seniorů, kteří ještě nehodlají ukončit své pozemské žití a berou život s humorem a nadsázkou. V hlavních úlohách se představí Jan Honza Červenka, Martin Tříška Levý, Tereza Mrázková, Vendulka Vaněčková a Jolana Opavová. V dalších rolích uvidíte Danu Rončkovou, Pavlu Brůžkovou a Richarda Semiginovského.

Bude celkem pět představení: 23. září v Česticích, 28. září ve Strakonících, 7. Října v Radomyšli, 8. Října v Třebohosticích a 21. října v Blatné. Srdečně všechny zveme.

Martin Tříška Levý

Nový školní rok...

Čas rychle kvapí, hlavní prázdniny jsou již minulostí. Začal nám nový školní rok, a to 2016 – 2017. Přináší určité dílčí změny týkající se obecně platných předpisů, ale tímto nechci čtenáře nějak zatěžovat.

Rád bych uvedl, že v letošním školním roce jsme 1. září přivítali 184 žáků, což je velmi vysoký počet na místní podmínky. Nemalý, jinak řečeno přímo rozhodující vliv má v tomto výstavba v obci a též i v okolních vesnicích. Tento trend by měl být i do budoucna zachován.

Co ještě dodat? Do první třídy nastoupilo 28 nových žáků, z nichž převážná část již navštěvovala školu mateřskou v budově základní školy. Přípravenost žáků je na pěkné úrovni, již od prvního dne pozorně spolupracují s paní učitelkou, a to je velice pozitivní zjištění.

Kromě povinné výuky, která je dána školním vzdělávacím programem se již dlouhodobě snažíme podnitit snahu a aktivitu dětí v jiných činnostech, tj. nabízíme jako zařízení mnoho kroužků, v minulém školním roce jich bylo 14. Jejich vedoucími jsou v drtivé většině pedagogičtí pracovníci školy.

Co dodat na úplný závěr? Přeji všem pracovníkům hodně zdraví, pracovních úspěchů při naší náročné práci a hodně štěstí i v rovině soukromé...

Jiří Peší, ředitel školy
Marie Krejčová

Angličtina i o prázdninách

Základní škola Radomyšl, společně s jazykovým centrem Educa ve Strakonících, uspořádala letní jazykový kurz pro své žáky. Ti tak měli možnost znalosti, které získali během roku, zúročit a v praxi si ověřit, co vše již v cizím jazyce zvládnou. Přihlásilo se pět děvčat a všechny si společný týden opravdu užily. Počáteční ostych z mluvení zmizel po první hodině a pak už panovala jen skvělá nálada. V učebně jazykového centra, ale i na strakonickém Podskalí jsme hrály hry, poslouchaly hudbu, konverzovaly ... a to vše jen anglicky. Dívky dokonce bravurně zvládly upéct tradiční moučník dle anglického receptu. Za celých pět dní jim patří velká pochvala. Snad si ze společného týdne odnesly tolik, co jejich lektorka.

Klára Halgašová

MŠ Radomyšl

Prvního září jsme společně vstoupili do nového školního roku 2016/17. Naší mateřskou školu navštěvuje 95 dětí, z toho 30 přišlo úplně poprvé. Doufáme, že se jim ve školce bude líbit a že společně prožijeme spoustu krásných zážitků. Předškoláčci začali hned od 5. září jezdit na plavecký výcvik na strakonický plavecký stadion, přijelo k nám divadélko s pohádkou „Kamarádi mějme se rádi“, užíváme si pěkné podzimní počasí při vycházkách a hrách na zahradě mateřské školy. Plánujeme návštěvu solné jeskyně, pouštění draků, tvořivou dílnu s rodiči, budeme sbírat kaštiny a žaludy pro zvíátka. Den zvířat oslavíme s pejsky ze

strakonického útulku, kteří se na nás přijedou již po několikáté podívat. V divadelní pohádce nás navštíví Křemílek a Vochomůrka. Posíláme vám pozdrav a úsměvy dětí z naší školky.

S pozdravem ředitelka MŠ Renata Škodová

Hasiči soutěžili v Radomyšli a Leskovicích

Sobota 6. srpna byla v Radomyšli ve znamení hasičů. Přijelo kolem 200 hasičů z celého okresu, aby změřili své síly. V sobotu od 13 hodin proběhla v místní části Leskovic soutěž hasičských družstev mužů, žen a veteránů v požárním útoku a večer v Radomyšli pak již tradiční noční hasičská soutěž. Městys dobrovolné hasiče dlouhodobě podporuje. Co se týká finanční podpory, jedná se cca o 200.000,-Kč ročně. Na červencovém zasedání se zastupitelé rozhodli tuto částku navýšit pro letošní rok ještě o 500.000,-Kč a to konkrétně na opravu a pořízení techniky a nákup vybavení pro zásahové jednotky Radomyšl a Leskovic.

Luboš Peterka

**Tělovýchovná jednota Radomyšl
pořádá
6. SPORTOVNÍ PLES**

**26.11.2016
Sokolovna Radomyšl**

**Hraje: Fatima
Vstup: 100 Kč**

Vyhlášení nejlepších sportovců roku Městys Radomyšl
Bohatá tombola

Předprodej vstupenek od 1.11.2016
v **HOSPODĚ NA KŘENOVCE**

Výběr točených pív: Dudák, Kozol, Pilsner Urquell

Krajkářské slavnosti – 1. část

V sobotu 6. srpna proběhl v Sedlici již IV. ročník Krajkářských slavností, které pro Vás uspořádalo město Sedlice a Sedlická krajka, o.p.s.. Jako téma jsme zvolili období 20 let 20. století, aneb jak se žilo za první republiky. Vrátili jsme se v čase do doby krásných a třpytivých rób, charlestonu, ale i mafiánských gangsterů.

Opět Vás čekala celodenní zábava, nechyběl tradiční řemeslnický jarmark, občerstvení, spousta veselých vystoupení, módní přehlídka, výstava krajek v místním kostele, soutěžní přehlídka v oboru paličkována krajka, slavnostní vyhlášení vítězů ... a mnoho dalšího.

Dopoledne jsme odstartovali již tradičně v 10.00 hodin a celý program zahájil Církevní sbor z Tienfenbachu a swingové duo pana Kašpárka z Písku. Pak následovala veselá taneční kreace dětí z MŠ a ZŠ Sedlice a vystoupení Baráčníků z Radomyšle, kteří nám předvedli ukázkou ze hry „Staročeská konopická.“ Jako malé rozptýlení, jsem Vám prostřednictvím Michaely Polánkové, čerstvě dostudované kadeřnice a naší modelky Mirky ukázali, jaké krásné účesy se v té době nosily a hlavně jak náročné byly na přípravu. A pak už přišel na řadu netrpělivě očekávaný brněnský taneční soubor La Quadrilla a jejich repertoár tradičních irských tanců.

Návštěvníci mohli kromě pestrého celodenního programu, který probíhal přímo na náměstí na pódiu, brouzdat po jarmarku, kde své výrobky nabízelo a také předvádělo několik desítek řemeslníků. Vidět jste například mohli přadlenu, kováře, košíkáře, výrobu březových košťat, skleněných figurek nad kahanem a výrobu krajek háčkových či frivolitkových a samozřejmě krajek paličkových. Naše milé, usměvavé krajkářky po celý den neúnavně předváděly umění krajkářské a byly neodmyslitelnou kulisou našich slavností.

A krajky jste opravdu mohli vidět na každém kroku. V přízemí městského úřadu, kde probíhala výstava prací III. ročníku soutěžní přehlídky v oboru paličkováná krajka – BIENÁLE SEDLICKÉ KRAJKY na téma: šperk jako květina. Soutěžní výtvoři nám zaslaly krajkářky z celé republiky a byly rozdělené do dvou kategorií. I. Kategorie do 15 let, II. kategorie od 15 – do 100 let. Vítězné práce vybrala šestičlenná porota a stejně jako v předchozích ročnících, tak i letos, mohli hlasovat naši návštěvníci a udělit svými hlasy cenu „O nejmilejší kraječku“ v každé kategorii. Výstavku také uspořádaly děti z místního kroužku paličkování a vidět jste mohli jejich kraječky v podobě roztomilých zvířátek, motýlků a kytiček.

Za zmínku také stojí výstava ve farním kostele sv. Jakuba, kde byly krajky převážně s církevní tematikou zapůjčené Spolkem paličkováne krajky Tiefenbach, Schönsee a Stadlern.

A v neposlední řadě jako třešničku na dortu, Vám Veteran Car Club Strakonice a Písek nabídl přehlídku prvorepublikových auto a motove-
teránů. Líbili se Vám?

A co jsme si pro Vás připravili v odpolední části slavnosti? Tak o tom si zase řekneme v příštím vydání. S přáním krásného prožití babího léta
Martina Srbová, ředitelka Sedlické krajky,o.p.s.

O nejmilejší kraječku-Bohumila Janotová-klobouk

3.místo-Magdalena Mazáčková-náhrdelník

3.místo-Jarmila Chvátalová-rozkvetlá čepička

Krajky v kostele

Slavnostní zahájení sedlických Krajkářských slavností v sobotu 6. srpna proběhlo v kostele sv. Jakuba. Nejprve zazpíval kostelní sbor z Tiefenbachu, pak všechny účastníky přivítali starostové dvou měst s dlouholetou krajkářskou tradicí, starosta Sedlice Jiří Rod a starosta bavorského Tiefenbachu Ludwig Prögler.

Kněžský ornát zdobený krajkami

Tiefenbach je obec v Bavorsku (2.000 obyvatel) ležící těsně u hranic s naší republikou. Na začátku 20. století tam bavorská vláda založila krajkářskou školu, ve které ze ženy a dívky z regionu učily umění paličkování krajky a dostaly tak možnost získat vedlejší příjem. Tradice paličkování se v obci udržela až dodnes, v současnosti obec krajkářskou tradici úspěšně rozvíjí, v roce 2002 zde otevřeli „Muzeum krajkářství“. Sedlice již několik let s Tiefenbachem spolupracuje, Sedlická krajka tam uspořádala výstavu krajek, hosté z Bavorska navštíví naše Krajkářské slavnosti.

Před dvěma roky byla poprvé instalována výstava německých krajek s církevní tematikou také v kostele sv. Jakuba a letos přivezli hosté z Tiefenbachu opět nádherné krajky.

Ve vitrínách byly vystaveny krajky zobrazující symboly používané při křtu, při prvním svatém přijímání nebo při svatbě, ale také různé tvary křížků, Madona i Pražské Jezulátko. Mohli jsme si prohlédnout slavnostní kněžské ornáty zdobené krajkami, na bočních oltářích byla látina zdobená krajkou.

Výstava zůstala v kostele až do konce srpna. Bylo možné ji navštívit vždy v neděli nebo na požádání i v týdnu.

Ludmila a František Jirsovi

Krajky s církevními motivy

Pouťové výstavy

Jakubská pouťová neděle v Sedlici připadla letos na poslední červencový den a skoro celá propršela. Nastal tak vhodný čas pro návštěvu několika výstav, které při této příležitosti připravili pro své sousedy a návštěvníky poutě obyvatelé Sedlice.

Architekt Jaroslav Šusta kdysi napsal: „Chvilí trvalo, než jsem se zbavil nánosů minulosti, odložil pravitko a začal pracovat úplně volně.“ Užité plastiky a obrazy, které pan Šusta vystavoval ve výstavní síni (bývalém Kupectví vedle radnice), opravdu nevznikaly s pomocí pravitka. Objekty organických tvarů připomínaly rostliny nebo živočichy: pokroucené větve, kořeny zapletené do sebe, pokřivená chapadla připomínající hady,

Děti si prohlížíjí zápalkové nálepky Radka Horvaye

A bylo opravdu z čeho vybírat. Není snad obor, který by se na nálepkách neobjevil. Klasické nůžky a klíče, které jsme si mohli prohlédnout ve stovkách různých variant. Fotbalisté, kosmonauti, spisovatelé, auta, vojevůdci, města, nálepky věnované slavným literárním dílům, nálepky ze všech možných zemí ... Zajímavým způsobem se na nálepkách odrážela doba vzniku – v padesátých letech byly vydávány nálepky budovatelé, v současnosti je možné objednat si třeba i malé množství nálepek podle vlastního návrhu a rozdávat krabičky zápalek svým přátelům nebo zákazníkům.

Na chodbě v přízemí městského úřadu připravil pan Jaroslav Marek prodejní výstavu keramiky.

Výstava v kostele sv. Jakuba o několika významných osobnostech spjatých s dějinami sedlické farnosti měla „vernisaž“ při letošní Noci kostelů. Podklady pro výstavu z farní kroniky a dalších historických pramenů vybral David Maňhal. Většinou se jedná o kněze, kteří v Sedlici působili a jejichž jména nám již dnes nic neříkají, ale je určitě zajímavé si je připomenout. Například Msgr. Josef Hessoun (1830-1906) byl devět let kaplanem v Sedlici, pak podle kroniky „pro nevědek a pronásledování sedlických žádal o jiné místo“, posledních 10 let života strávil v Americe, kde založil osadu Sv. Jana v St. Louis a byl jmenován papežským prelátem. P. Mikuláš Levý (1876-1942) se v Sedlici narodil a dlouhá léta zde žil, ale jako duchovní zde nebyl ustanoven. V roce 1926 poprvé vyšel jeho překlad slavného díla sv. Augustina „Vyznání“ a tento překlad byl opakovaně vydáván téměř 100 let, naposledy vyšel v nakladatelství Kalich v roce 2012. Na výstavě měli svoje panely také biskupové Martin Josef Říha, Antonín Eltschkner, Šimon Bárta a Jiří Paďour a sedličtí děkanové František Seyvalter, Matěj Kolářik a Bernard František Šiman.

Na faře byla výstava „Pražské františkánské kostely a kaple“. Byla také

Jeden z objektů Jaroslava Šusty

pavouky nebo chobotnice, podivné oči – to vše v pestrých barvách útočilo na představivost diváků. Také na obrazech jsme viděli podobné tvary, na většině převládala ostrá červená barva.

Na stejném místě vystavoval také pan Radek Horvay. Proti velkým objektům a obrazům Jaroslava Šusty byly jeho zápalkové nálepky malé a pravouhlé. Zato jich byly stovky, tisíce, desetitisíce. Tematicky rozříděné nálepky v mnoha šanonech nebylo možné prohlédnout všechny. Pan Horvay ochotně nabízel návštěvníkům různá témata, každý si mohl vybrat, co ho zajímá.

připravena pro letošní Noc kostelů, ale v Praze. Jejím autorem je člen konventu františkánů u Panny Marie Sněžné P. Michal František Pometlo OFM. Na devíti panelech formátu A0 jsou fotografie a krátké popisy starých i nových kostelů. Na dobové rytině a na starých fotografiích vidíme například hybernský klášter zrušený za Josefa II., kde je dnes muzikálové divadlo „U Hybernů“. Nejmladší zobrazenou stavbou je kostel sv. Alžběty ve Kbelích postavený v roce 2004.

Všechny výstavy bylo možné shlédnout také za týden, v sobotu 6. srpna při sedlických Krajkářských slavnostech, kdy byla návštěvnost také veliká.

František Jirsa

Propagační jízda hasičů

V pátek 19. srpna 2016 odpoledne se v Sedlici zastavila VII. propagační jízda Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska. Jízdu připravila krajská sdružení hasičů z Jihočeského a Jihomoravského kraje. Start byl v Českých Budějovicích, kde se letos konalo celorepublikové kolo hry Plamen a Mistrovství republiky v požárním sportu dorostu. Jízda skončila v Brně, kde se konalo Mistrovství ČR v požárním sportu profesionálních a dobrovolných hasičů. Zastavení propagační jízdy v Sedlici začalo proti plánu o trochu později, protože historické hasičské vozidlo značky Praga potřebovalo opravu. Naštěstí se v Sedlici našly šikovné ruce, které pomohly s opravou, a tak se vůz značky Praga přiřadil k moderní hasičské technice, která na něj čekala na náměstí. Spolu s ním přijela sedlická historická hasičská stříkačka z roku 1908 tažená koněm, kterého kočíroval Eduard Prexl.

Účastníky propagační jízdy přivítali představitelé města a Sboru dobrovolných hasičů. Starosta Sedlice Ing. Jiří Rod a starosta SDH Josef Keřka dostali od účastníků jízdy pamětní listy a na prapor propagační jízdy připevnili stuhy. Historické i moderní hasičské vozy se těšily velkému zájmu přihlížejících, zaujalo také vystoupení dětí ze SDH Sedlice. Za odměnu se děti mohly svést na historickém hasičském vozidle a spolu s účastníky jízdy byly pozvány na občerstvení na radnici. Propagační jízda pak opustila Sedlici směrem na Brno.

František Jirsa

Hasičská stříkačka z roku 1908

SK NAKAMA SHOTOKAN Sedlice podzim ve znamení závodů

Po prázdninovém odpočinku nastává druhá polovina sezóny, která vrcholí krajským přeborem a v závěru Mistrovstvím České Republiky v karate. Což je cílem hlavně pro ty zkušenější. Pro mladší či začínající karatisty budou závody hlavně v kraji, na kterých se budou poměřovat se závodníky stejného věku a jiných oddílů Jihočeského svazu karate. Tak hodně píše a bojovnosti v cestě za úspěchy!

Úspěch v Portugalsku ohlédnutí za Akademickým mistrovstvím světa

V první polovině srpna reprezentoval Marek Pohanka, trenér SK NAKAMA SHOTOKAN Sedlice, Českou republiku na AMS - FISU World University Championship ve městě Braga v Portugalsku. V konkurenci reprezentantů ze zemí celého světa rozhodně svými výkony nezklamal. Po vyřazení závodníků Finska a Mexika, v boji o postup do semifinále /a tedy i o medaile/ prohrál se závodníkem z Ruska. Škoda ... Celkově tedy skončil mezi 8 nejlepšími!

Gratulujeme a děkujeme za vzornou reprezentaci nejen oddílu, ale celé ČR.

Tréninky karate od září již pravidelně a naplno

V průběhu září se ještě doplňuje náborová skupina, skupina C a skupina B cvičí ve stejných časech jako v první polovině roku. Do poloviny října se mohou také ještě hlásit zájemci z řad dospělých. Tato skupina KARATE FOR LIFE trénuje pravidelně v pondělí.

Veškeré informace na tel.: 602 101 114.

Na škvořetickém žulákovi se v elitní kategorii pekly oplátky

Stejně jako národní obrozenci používají rádi organizátoři „Škvořetického žuláka“ echt české výrazy. A tak svému letnímu podnikání neříkají triatlon, i když je to triatlon jako vyšitý, ale plavokoloběh.

Na startu 16. července stálo 40 závodníků. Při slově „Start!“ Žulák číslo šest explodoval! Jestlipak všichni dorazí zdárně do cíle? Dorazili. Vždyť právě tady platí více než kde jinde: „Není důležité zvítězit, ale zúčastnit se!“ Vyhlášení výsledků při této příležitosti vždycky připomíná spíše olympiádu. Velké fotografování, zářivé úsměvy, medaile. Nejinak tomu bylo i letos. Obsazeny byly tyto kategorie: hoši a dívky do 15 let - 1. místo Jan Podlešák /Blatná/, 2. Michal Venclíček jr. /Škvořetice /, 3.

Jakub Navrátil /Škvořetice/. Ženy - 1. Ivana Váchová /Štěbeň/, 2. Andrea Kolmanová /Lučistě/, 3. Eva Moulíková /Petrovice/. Muži - Elite: 1. Ondřej Hulač /Buzice/, 2. Marek Žid /Březnice/, 3. Anton Murárik jr. /Škvořetice/. Přípravka na veterány - 40 až 50 let: 1. Petr Soukup /Blatná/, 2. Jiří Vrbský /Chlum/, 3. Radek Muller /Mačkov/. Veteráni - 50 až 60 let: 1. Miroslav Huspeka /Čejetice/, 2. Rošťa Kudrlička /Kluky/, 3. Zdeněk Voborník /Skaličany/. Dědci - nad 60 let: 1. Julius Trča /České Budějovice/, 2. Miloslav Löffler /Tábor/, 3. Karel Dvořák /Strakonice/.

Výměry „Škvořetického žuláka“ jsou následující: plavání 200 metrů, cyklistika 20 kilometrů, běh 1500 metrů. A to se přece nechá zvládnout!

Vladimír Šavrdra

„Zlatá muška“ v Pacelicích měla nevíтанou návštěvu. Včelí roj.

Neobvyklé „zpestření“ zažili letos organizátoři čtvrtého ročníku střelecké soutěže „Zlatá muška“ v Pacelicích. Na zdejších hřišti u obecního domu, kde vzduchovky jedenkrát v roce jsou královkami, se usadil zbloudilý včelí roj. Zřejmě se mu zachtělo nevěděního sportovního zážitku. Pro zájem včelího kolektivu však nenalezl pochopení ředitel závodu Josef Hora, který na místo přivolal telefonicky profesionální hasiče z Blatné. Ti se dostavili v rekordním čase a situaci vyřešili kontaktováním včelaře, který roj odebral a odvezl. Naštěstí se to stihlo ještě před příchodem prvních soutěžících

Na karimatky tentokrát zalehlo 53 střelců a střelkyň. A rázem se poklidná lokalita proměnila jako mávnutím kouzelného proutku v bojiště na Verdunu. V první polovině sportovního odpoledne se střílelo vleže na papírové terče. Druhá část byla vyplněna palbou na kovové sklapovací figurky. Králem zúčastněných střelců se tentokrát stal Libor Šiška z Blatné, který shodně s Lubošem Augustinem ze Sedlice nastřílel 91 bodů ze 100 možných. V rozstřelu pak Libor dotáhl svůj triumf do konce.

Střelbu na kovové figurky zase opanoval Martin Tůma z Hněvkova, který má pro takové nasazení ty nejlepší předpoklady. Je totiž povoláním policista, navíc přílnul k myslivosti. Poprvé se v Pacelicích podíval do hledí vzduchovky třináctiletý Jan Vilita z Blatné. Také desetiletý Filip Augustýn ze Sedlice má v tomto směru cenné zkušenosti. Nejstarší účastníci byla letos paní Ludmila Flanderová z Pacelic /69 let/, která nastřílela 59 bodů. Soutěž byla uspořádána Obecním úřadem Škvořetice /též sponzorem akce a partou pacelických dobrovolníků pod patronátem členů sportovně střeleckého klubu z Blatné, kteří vedle odborného dozoru a pomoci poskytli organizátorům zdarma terče i diabolky a zapůjčili vzduchovky.

Vladimír Šavrdra

Růže pro dříve narozené

Gratulaci od přátel, příbuzných a rodinných příslušníků k hezkému životnímu jubileu přijímali v srpnu a září tři škvořetičtí občané. 28. srpna se dožil kulatých 75 let pan Jaroslav Kuřák. 19. září oslavila 83. narozeniny paní Hedvika Hroudová. 15. září bylo významným dnem pro paní Annu Musilovou, oslavila 70. narozeniny.

Obecní úřad Škvořetice v čele se starostou Lubomírem Novým všem oslavencům touto cestou přeje mnoho štěstí a pohody, pestrý a sluncem zalitý podzim života v láskyplném objetí nejdražších osob, železné zdraví, neutuchající optimismus a dobrou náladu.

Vladimír Šavrdra

Informace pro občany Tchořovic

Obec Tchořovice oznamuje občanům, že sběr velkoobjemového, nebezpečného odpadu a elektroodpadu se uskuteční v sobotu **15. října 2016 od 8 do 10 hod.** u obecního úřadu ve Tchořovicích.

Eva Křivancová, starostka

Pozvání na připravovanou akci
Obec Tchořovice zve malé i velké na

tradiční lampionový průvod

ve čtvrtek 17. listopadu 2016.

Sraz je v 16:50 hod.

u vlakové zastávky ve Tchořovicích

Eva Křivancová

Zastupitelstvo obce Tchořovice - 2

Po volbách v roce 1909 došlo v obci k nezvyklé situaci. V roce 1910 bylo toto zastupitelstvo místodržitelstvím rozpuštěno. Příčinou toho byly spory o pojišťovací práva na „obecním statku“ povstale mezi starousedlíky a domkáři o požitky z lesa. Základem tohoto rozdělování byla výměra půdy starousedlíků / kdo měl více ha polí, měl větší požitky/. Tyto nároky nebyly žádnými listinami podloženy, ale byl to „ zvyk dosavadní od nepaměti“. Domkářům bez půdy se toto nelíbilo a s tím nesouhlasili. Nejvíce jim však vadilo, že při úbytku půdy u starousedlíků se nic neměnilo, požitky zůstávaly původní.

Chtěli proto veškeré požitky převést na obec, která by je rozprodávala zájemcům. Spor to byl velmi rozsáhlý /ale i v jiných vesnicích / a došel tak daleko, že stížností a žalob bylo stále více a více. Vše vyústilo soudem ve Vídni, kde dne 22. listopadu 1911 rozhodl nejvyšší správní soud ve prospěch obce, tedy převedením požitků na obec.

Když bylo zřejmé, že bude spor rozhodnut ve prospěch obce počala většina obecního zastupitelstva v čele se starostou odjírat a veřejné úkony neplnit a následkem toho bylo zastupitelstvo v tomto složení rozpuštěno : Jan Drnek - předseda, Josef Fiřt, Antonín Hrbek, Jan Koblih, Josef Keller, Václav Vokůrka, Josef Bouše, František Krýda, Václav Ladman, Václav Janota, František Brož, František Frýzek a František Papež.

Po rozpuštění zastupitelstva byla obec pod správou „správní komise“ zastoupenou Františkem Kučerou z Blatné. Protože byl ale příliš drahým komisařem pro obec, přijal úřad František Papež ze Tchořovic. Následně byla jmenována nová „správní komise“ složená z Františka Papeže - zástupce velkostatku, Jana Kobliha, Františka Krýdy, Václava Frýzka a Františka Kučery – zástupce Okresního výboru, který byl současně ustanoven jako předseda. Tato komise konečně rozhodnutí Nejvyššího správního soudu uvedla v platnost, čímž mnoholetý spor byl ukončen. Následně na to dne 26. července 1911 bylo povoleno zvolení nového obecního zastupitelstva a také zvoleno dne 7. srpna 1911 v tomto složení:

František Krýda - starosta, Jan Koblih, Jan Hrbek, Augustin Říský, Václav Češka, Josef Bouše, Josef Fiřt, Antonín Hrbek a Josef Keller. V tomto složení úřadovalo přes celou I. Svět. válku až do 15. června 1919.

Při obecních volbách dne 15. června 1919 byly poprvé v historii obce provedeny volby dle politických stran. Za stranu agrární - Josef Keller, Jan Masák, Václav Vokůrka, František Havlík, Jan Drnek, Josef Říský, Za stranu domkářů - František Jánský, Václav Češka, Václav Šmat, Václav Fiala, Josef Voříšek, Josef Bouše. Jelikož obě strany měly stejný počet zástupců došlo při volbě starosty na losování a zvolen starostou byl Jan Drnek a jeho náměstkem Jan Jánský. Současně byly zrušeny i výsady starousedlíků.

V roce 1923 náleželo starostovi služné ve výši 500 Kč ročně a odměna též 500 Kč ročně.

V roce 1926 dle nařízení Okresní správy politické v Blatné ze dne 10. dubna 1926 č.j..10 190 nařizuje se doplňovací volba nového starosty. Zvolena volební komise a František Havlík jako předseda, Josef Keller a Václav Konečný jako přísedící.. Za starostu zvolen Josef Říský většinou hlasů.

Dne 14. srpna 1928 vzniká v obci nový spolek - strana republikánského dorostu. Strana má 17 členů, předsedou je František Bouše čp. 70.

Volby 19. května 1935 přinesly v obci následující výsledek politických stran:

Republikáni 163 hlasů, sociální demokraté 47 hlasů, národní socialisté 11 hlasů, lidovci 27 hlasů a živnostníci 11 hlasů.

Platy obecních funkcionářů v roce 1934 byly následující: Roční plat starosty činí 900 Kč, pokladníka 700 Kčs, obecního hajného 700 Kčs, obecního strážníka 500 Kč, ponocný dostává 10q žita, jež mu občané skládali dle výměry půdy.

Volby do národního shromáždění se konaly 19. května 1935 a volby do senátu 26. května téhož roku. Výsledek voleb v naší obci byl následující:

	poslanecká sněmovna	senát
republikáni	163 hlasů	144 hlasů
sociální demokraté	47	59
národní socialisté	11	8
lidovci	27	25
živnostníci	11	11

Volby 29. května 1938 vyvolaly v obci však velké nedorozumění, které končilo soudní rozepří. ... „ tento den 14. května zůstane zapsán v dějinách naší vsi černým písmem. Po této schůzi o jejímž průběhu nelze se zde zmíniti jakoby dobrý sousedský poměr a přátelská shoda byla nadobro pochována. Jelikož se kandidující z jedné strany na společné kandidátce nedohodli provedeny byly 29. května volby v nichž předvolební potyčky měly za následek přesun mandátů a jejichž výsledek byl následující : strana republikánská 134 hlasů – 7 mandátů, občanský blok 74 hlasů – 3 mandáty, strana lidová 42 hlasů- 2 mandáty...“.

Občanský blok vytvořily strany sociálně demokratická a národně

socialistická. Dle uvedených volebních výsledků zvoleni byli do obecního zastupitelstva za stranu republikánskou Frýzek Václav čp. 9, Maruš František čp. 61, Říský Josef čp. 22, Voříšek Václav čp. 55, Hrbek Josef čp. 6, Krejčí Jan č. 57 a František Vodička č.20. Za občanský blok Bouše Jan č. 5, Týma František čp. 68, Zralý Jan čp. 52. Za stranu lidovou Polan Antonín čp. 26 a Diviš Alois čp. 16. Strana národně socialistická získala při obecních volbách na účet strany republikánské 1 mandát, taktéž i strana lidová 1 mandát na účet strany republikánské. Za této situace a celé řady volebních potyček nastala prudká agitační kampaň mezi stranami i osobami.

Za těchto poměrů vznikl i velký spor mezi Aloisem Divišem čp. 16 na jedné straně a Karlem Drnkem čp. 27 na druhé. Tento spor do kterého zasáhlo velké množství svědků, nikterak neprospěl k uklidnění zdejších poměrů, ale naopak. „... došlo k vzájemnému fyzickému napadení z nichž jeden ,kdo to byl se přesně neví, nebo to nikdo nechce říci, udeřil druhého do obličeje botou....“. Tak praví zápis v místní kronice. Jedno je jisté, rozbitý nos byl u Aloise Diviše. Soud trval několik roků, zlí jazykové tvrdí, že to stálo obě strany mnoho peněz, a jen nízká solventnost Karla Drnka č. 27 spor ukončila. Alois Diviš prý by ještě nějakou dobu vydržel. Podle vyjádření obou zúčastněných stran je tato „legrace“ stála každého z nich cca 30 000 Kč, což byla na tehdejší dobu opravdu značně vysoká suma. Není pochyby, že vyhráli obhájcí / Mareš a Pavlata z Blatné/, kteří prý po jednání chodili společně do hospody na pivo, kde obdrženy honorář v družné diskuzi propjeli. Podle nedoložených informací ke srážce „boty s nosem“ přispělo neuvážené vyjádření Aloise Diviše na adresu Karla Drnka „... stejně půjdete do mobilizace a my si to tu zařídíme jak budeme chtít....“. Zda je toto tvrzení pravdivé se neví.

Dne 26. listopadu 1938 byla rozpuštěna strana republikánská. Třetího prosince se sešli funkcionáři všech politických stran, aby vytvořili přípravný výbor nové strany národní jednoty. Již 18. prosince se konala první. ustanovující schůze při které vstoupilo do nové strany 54 členů. Předsedou se stává Jaroslav Kníže čp. 12.

K zajímavé a paradoxní situaci dochází v roce 1942 kdy někteří občané / Alois Diviš čp. 16 a František Jánský čp. 46/ odmítli platit poplatky za pasení dobytka a podali na místní zastupitelstvo stížnost Okresnímu úřadu. Ten, aby zajistil pořádek v obci, svým nařízením rozpustil obecní zastupitelstvo dne 14. července a ku dni 20. července jmenoval Františka Langmayera vládním komisařem.

Hned v prvních revolučních květnových dnech roku 1945 je ustanoven Revoluční národní výbor: František Langmayer čp. 77 - starosta, František Vodička čp. 20, Karel Drnek čp. 27, Jaroslav Bárta čp. 49, Václav Svoboda čp. 1 a Václav Voříšek čp. 55 - členové výboru.

Volby 26. května 1946 vykázaly tyto výsledky: strana lidová 123 hlasů, strana národně socialistická 32 hlasů, strana komunistická 101 a strana sociálně demokratická 9 hlasů. Do národního výboru byli zvoleni zástupci těchto stran: za stranu lidovou Vodička František čp. 20, Necuda Josef čp. 15, Říský Josef čp. 22, Ladman František čp. 33, Drnek Jan čp. 64, Vokurka Bohumil čp. 2. Za stranu komunistickou Zralý Jan čp. 87, Hrbek Václav čp. 8, Svoboda Václav čp. 1, Maruš František čp. 61., Čejka Václav čp. 43, za stranu národně socialistickou Langmayer František čp. 77. Dne 1. června je zvolen předsedou František Vodička čp. 20.

Použité podklady:

Kroniky obce Tchořovice

Karel Krejčí

Mladí hasiči Tchořovice

Po prázdninové pauze jsme se začali opět scházet a pilně trénovat na nadcházející soutěže. A hned na úvod naši starší získali v sobotu 3. září v Hajanech krásné 1. místo a mladší 4. místo v požárním útoku. Další den v neděli 4. září jsme vyrazili bojovat do Čestic, kde se konal memoriál Jaroslava Roučeho. Zde získalo družstvo starších zasloužené 5. místo a družstvo mladších 10. místo. Protože tento první zářijový víkend byl opravdu plodný a náročný, tak jsme se prostě museli na zpáteční cestě odměnit výtečnou sedlickou zmrzlinou.

Tímto jsme pro tento rok ukončili dětské soutěže v požárním útoku. A budeme se pilně připravovat na nadcházející soutěž v požárnícké všestrannosti tzv. ZPV, která se koná opět v Česticích. Děti se na tuto soutěž učí střílet ze vzduchovky na špalíčky, vázat uzly, pracují s mapou

Uf, to byla fuška. (zleva Matouš Pošta, Jan Čadek)

Proudaři zleva Martinek Zitko, Jonáš Šimůnek

Noční soutěž v Hajanech

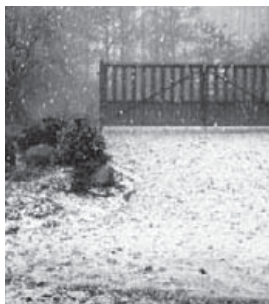
I naši velcí hasiči zabojovali na noční soutěži v Hajanech v sobotu 3. září a přivezli si výtečné 1. místo v kategorii ženy a krásné 3. místo v kategorii muži. Gratulujeme, jen tak dál.

Foto i text Martina Čadková

Obec Uzenice

Co se stalo v Uzenicích za poslední měsíce? Snad začnu nejdříve počásím, které nejvíc překvapilo. Pankrác, Servác a Bonifác k nám přišli později, ale o to víc se jim u nás líbilo. Dne 23. května snad všechny poškodila pořádná smršť krup, kterou ani pamětníci nepamatují, zapříčinila ať už rozbitá, potlučená okna, rozbité skleníky, někomu auta, či střechy a poničené zahrádky. Následně ani nikdo nemohl čekat úrodu ovoce, v lese se v Uzenicích paběrkovalo na borůvkách a houby se nám dosud také víceméně vyhýbají. Prostě počasí letošního léta od jeho brzkého počátku bylo nevyzpytatelné, počátek prázdnin sice nebyl vyloženě koupací, ale zato přál výletům, srpen a počátek září nám ale teplo přece dopřál. Snad vinou z počátku deštivějšího počasí trápí občany okrajových částí obce také mraky komárů a do lesa se odváží jen ti nejotrlejší. Co dodat, mů-

krupobití v Uzenicích

návštěva ZOO Praha

rozloučení s prázdninami v Chobotě

dětský den v Uzenicích

žeme si v životě plánovat cokoli, ale jen příroda nám ukáže, které plány nám dovolí dotáhnout do konce.

Obec a její činnost

V současné době se obec věnuje opravě a obnově Kaple sv. Václava a rekonstrukci budovy obecního úřadu v Uzenicích, dále přípravám na demolici části objektu č.p. 12 v Uzenicích.

S ohledem na ukončení provozu místní prodejny se smíšeným zbožím, hledalo zastupitelstvo také možnosti zajištění nákupu zboží pro místní obyvatele. V souvislosti s dřívějšími zkušenostmi nabídka zboží od prodejce a poptávky od místních občanů se rozhodlo pro vyzkoušení možnosti pojízdné prodejny. Každá obec se snaží zabezpečit pro své obyvatele a to zejména pro ty starší, kteří si nemohou dojet na nákup do města sami, možnost obstarat si své základní potřeby v místě bydliště, naráží přitom ale na řadu problémů. Samozřejmě si většina obyvatel zajistí nákup ve městě při cestě z práce a případný provozovatel obchodu je tak odkázán na příjmy ze svého podnikání prostřednictvím nákupu lidí, kteří do města až tak často nejezdí a kterým ani jejich příbuzní nákup neobstarají. Na jednu stranu je nutno podotknout, že je to velmi dobře, že naši obyvatele jsou soběstační, ať už sami, nebo že jim pomohou jejich bližní, na druhou stranu, jak má obec zabezpečit provoz obchodu, když poptávka od lidí na zboží je minimální? Každý provoz místního obchodu většinou začíná tak, že nový nájemce nakoupí zboží a zjišťuje jaký je zájem mezi lidmi a o jaké zboží, než to zjistí, zájem lidí opadne, protože tam zrovna není to, co potřebují, a spolehnou se zase na systém – dojezu si do města. Do místního obchodu tak v poslední době chodili lidé pouze pro základní potřeby a nájemce se po čase i přestane zajímat, či nabízet jiné služby. Je to začarovaný kruh. V souvislosti s těmito zkušenostmi obce, dále s tím, že bývalý nájemce si ponechal v provozu prodejny v okolních vesnicích a tím, že od roku 2017 je povinná registrační pokladna pro provoz obchodu, na jejíž nákup by obec zřejmě musela finančně přispět, se shodli zastupitelé na vyzkoušení provozu pojízdné prodejny. Začátek a místo provozu pojízdné prodejny bude obyvatelům samozřejmě s dostatečným časovým předstihem sdělen. Z počátku bude zřejmě nabídnut jeden termín a to v sobotu, předpokládá se zahájení provozu od poloviny září, pokud bude zájem obyvatelů dostatečný, bude rozšířen i na jeden den v týdnu.

Spolupráce s obcemi aneb úvaha na téma znáte své sousedy?

Ty tam jsou doby, kdy víceméně všichni obyvatelé obce a obcí sousedních jezdili do práce ve svém blízkém okolí (JZD, Jednota, Dřevokov,...), vzájemně se potkávali v autobuse a měli možnost si popovídat a když ne při cestě do práce, tak při nákupu v obecním krámu. Dnešní vesnice je jiným obrázkem. Stále více z nás jezdí do práce autem, děláme od rána do večera, pak o víkendech se dohání doma, co se dá a co důchodci a obchod v obci? Pokud obchod vůbec funguje, tak jen po určitý den a hodinu. Zvyklost dát si v něm kávu a pivo se pro všechny pomalu vytrácí. Jakou máme možnost vidět své sousedy a to nejen ve své obci, ale i v obcích sousedních? No víceméně, pokud nemáte přátele v našich obcích, vidíte se jen na akcích, které se pořádají. Jak bude vesnice vypadat za pár let, budeme se ještě znát? Dnešní doba je prostě čím dál tím víc uspěchaná, nikdo nemá na nic čas, chceme všechno stihnout a při tom zapomínáme na to základní, že člověk je druh společenský a že je zapotřebí občas vypnout a z té každodenní rutiny utéct. Jsem proto velmi ráda, že jsme se s okolními obcemi dohodli na kulturní spolupráci a v letošním roce se uskutečnily společné zájezdy. V únoru se konal lyžařský zájezd na Zadov ve spolupráci s obcí Uzeničky (bohužel ale nakonec z obce Uzeničky nikdo nejel - nemoc, nevhodný termín). V poslední době se konal zájezd do Zoologické zahrady v Praze ve spolupráci s obcí Myštice a zájezd na Zemi Živitelku ve spolupráci s obcemi Chobot a Myštice, v říjnu je pak pro předem přihlášené zájemce naplánovaný zájezd do vinného sklípku na Moravě ve spolupráci s obcemi Chobot a Myštice. Každá z obcí se účastní na zájezdech dle zájmů svých občanů.

Z akcí již uskutečněných - pro děti se konal den dětí začátkem prázdnin v Uzenicích a rozloučení s prázdninami v Chobotě. Oba dva dny byly bezvadné. Děti si užily soutěžních her, opékání buřtů a hlavně sebe sami navzájem, den dětí v Uzenicích byl samozřejmě zpestřený maskami rozhodčích, rozloučení s prázdninami v Chobotě pak zase hasičskými džberovkami pro děti a děti tak mohly řádit a stříkat vodu po komkoliv, samozřejmě nejlépe po rodičích.

Všem aktérům pořádaných akcí velmi děkujeme.

Připravujeme:

Den seniorů, který se bude konat **5. listopadu 2016 od 14,00 hod.** v klubovně dobrovolných hasičů **v Uzenicích**, bude spojený s posezením nad kronikou obce. Nebude chybět hudba, ani občerstvení. Všichni senioři jsou srdečně zváni.

Gabriela Kučerová

Vzpomínka na Christiana Battagliau

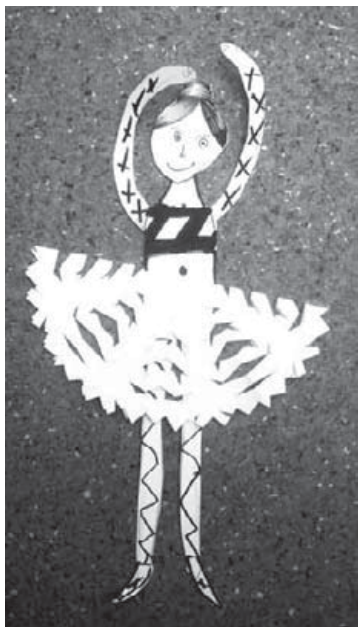
Christian Battaglia už není mezi námi neuvěřitelných 25 let. Amatérský cyklista a zároveň cyklistická legenda. Absolvoval stovky závodů a nikdy žádný nevyhrál. Přesto jezdil dál s obrovským nasazením a radostí. Tento velice skromný člověk ze šlechtického rodu si nepřál být slavný a přeci se slavným stal. Legenda závodu Praha-Karlovy Vary-Praha, kde startoval hned pětadvacetkrát. Na závody jezdil jak jinak než na kole a zpátky rovněž tak. Ujel bezmála jeden milion kilometrů (na jeho pomníku v rodných Bratronicích můžeme číst 935 000 ujetých km). Měla jsem to štěstí tohoto „pana cyklistu“ poznat osobně a na mnohá setkání s ním a na jeho osobité hlášky nelze zapomenout. Těžko uvěřit tomu, že už je to právě v těchto dnech 25 let, kdy se uzavřela cyklistická pouť člověka, který celý život zasvětil své největší lásce – kolu. Stalo se tak 24. srpna 1991 cestou ze Strakonice na úpatí kopce Tisovíku, když se

vracel na kole domů, do Bratronic. Domů už nedojel. Ostatně vždycky si přál skončit svou životní pouť právě tak, jak se to stalo, na kole. Na tom místě stojí skromný dřevěný kříž, postavený jeho kamarády cyklisty. Rodina Battagliů má hrobku v lesích nedaleko Bratronic, Christian si ale nepřál být do ní pochován. Proto spočívá spolu se svou sestrou Blankou, rovněž vášnivou cyklistkou, na hřbitově v Záboří. A právě toto místo jeho posledního odpočinku se stalo v sobotu 20. srpna cílem cyklistů, vedených panem Františkem Šestákem z Blatné, aby si připomněli 25 let od úmrtí svého kamaráda. Na místě je přivítal starosta Záboří, ing. Václav Kurz s krátkým proslovem. Cyklistů bylo snad přes padesát. A pokud je „Krista“ shora viděl, jistě měl obrovskou radost, že na něj nezapomněli.

Jaroslava Vodičková, Záboří

Video setkání cyklistů k výročí úmrtí Christiana Battaglii natočil Petr Vích, podívejte se na <https://youtu.be/M9fSD9WAurQ>

Nela Kučerová, 9 let, ZUŠ Blatná

Chanovice

listopad – sobota, „Obec a její lidé“, od 15.00 hodin vernisáž, 18. ročník fotografické soutěže z území mezi městy Blatná, Horažďovice a Nepomuk, zámek (Panoráma, ZŠ a MŠ Chanovice)

12. listopadu – sobota, „Hasičská veselice“, akce místních hasičů v KD Chanovice (SDH Chanovice)

27. listopadu – neděle, „Rozsvícení vánočního stromku v Chanovicích“, před kostelem Povýšení Sv. Kříže

5. prosince – pondělí, „Mikuláš, andělé a čerti“, tradiční mikulášské nadělování

prosinec – „Vánoční koncerty“, vánoční setkávání s hudbou, bude upřesněno (Panoráma, Obec Chanovice)

25. a 26. prosince – neděle a pondělí, „Chanovický betlém“, ve skanzenu (Vlastivědné muzeum Dr. Hostaše)

Obecní úřad Chanovice, tel. 376 514 353,

obec.chanovice@email.cz

Internet: www.chanovice.cz

IC Chanovice, tel. 376 514 164, e-mail: ic.chanovice@email.cz

leštění auto světla
BOHEMIA PLASTIC
Polykarbonáty
plastové desky a profily pro dům, byt i zahradu

Svařování plastů / opravy poškozených plastů/
Leštění plastových auto-moto světla a hran čirých plastových desek
Zakázková výroba z plastů / nádoby, jezírka, vestavby užitkových vozů/
Prodej plastových desek a profilů / technické plasty, polykarbonáty, plexi/
Plastové plotovky, WPC podlahy / plastové ploty, zahradní nábytek,...

Merhaut Zdeněk, Chlum 72, 388 01 Blatná, tel. 777 221532

www.bohemiaplastic.cz bohemiaplastic@seznam.cz

Cukrárna Kavárna *Segafredo*

V Blatné – firma Anna Fišerová

PŘIJME

PRODAVAČKY

Měsíční příjem od 14 000 ÷ 16 000,- Kč

- Nevyučené v oboru zaučíme.
- Možnost ubytování na dvoulůžkovém pokoji. Po delší vzájemné spolupráci možnost užívání služebního bytu 1+0.
- Při špatné dostupnosti do zaměstnání, možnost svozu.
- Přijmeme brigádnice na víkendy, tj. SO a NE.
- Možnost přivýdělku na vedlejší pracovní poměr.

Kontakt: Anna Fišerová osobně, nebo na tel.: 602 659 545

XVIII. Třemšínská
HELIGÓNKA 2016
XVIII. setkání heligónkářů

Tradiční festival dobré nálady a hezké písničky
Středočeský kraj okres Příbram

HVOŽĎANY
Kulturní dům
začátek v 16⁰⁰ hodin **29. 10.** sobota

K tanci a poslechu zahraje **Toulavá kapela Josefa Janouška**
informace: tel. 776 560 526 www.umuzikantu.cz www.hvozdanym.cz
Předprodej vstupenek na OÚ ve Hvoždanech, tel. 318 696 227

ODĚVY ČIMELICE

NABÍZÍ:
široký výběr
dámských a pánských
společenských oděvů
šaty, obleky, kostýmky,
bundy,...

NOVINKA Široký výběr
nadměrných velikostí

Otevřeno: tel.: 382 228 085
Po - Ne 8-17,00 Čimelice, Pražská 329

Vodník Rudolf

Pod vesničkou kousek louky,
na obzoru lesíček,
před lesem se rybník leskne,
v rybníku pár rybiček.

Je tu vrba ale na ní
žádný vodník nesedá,
pro pár místních dobrá zpráva,
pro ostatní záhada.

Vodník Rudolf, co sem patří,
rybky z vody vypudil,
sám v rybníku hrozně zahořk',
den co noc o moři snil.

A tak jednou o půlnoci
taxi z Blatné zavolal,
ve svém fráčku, pěkně mokrý,
k hospodě se zavést dal.

Hospodská na dlouhou cestu
sud pitné vody sbalila,
na přilepšenou pro vodníčka
šproty s chlebem přidala.

Poděkoval Rudolf vodník,
do taxi zpět nasedl,
avšak místo na sedačku
do sudu s vodou zalezl.

Rudolf nebyl příliš starý,
bylo mu jen tisíc let,
nelze se mu proto divit,
že chtěl poznat jiný svět.

Do chlumského rybníku se
před sto lety stěhoval,
před Chlumákem rybník Labuť
stodvacet let obýval.

S dlouhou cestou ve svém sudu
neměl Rudolf potíže,
těšil se na velký rybník,
na cizí kraje, na moře.

V Chorvatsku ho i se sudem
pan taxikář vynesl,
v tu chvíli se milý vodník
na mořském břehu ocitl.

Jen co sud svůj opustil
hned nad okolím zaplesal,
obří rybník, krásné domy,
klid, tak jak si vždycky přál.

Breke, breke, breke, breke,
Rudolfek se rozjařil,
blahžený až k nevidání
na pláži se usadil.

Chvilí na to, za svítání,
břeh se rychle zaplnil,
lidiček a aut a hluku,
vodníček se vyděsil.

Ze zvyku, tak jako doma,
před hlukem do vody šel,
že už ale není v Chlumu,
na to prostě zapomněl.

Slaná voda vodníčkovi
zeleň z tváře vymyla,
po dvou locích jeho břicho
ošklivá křeč trápila.

Rychle z vody leze Rudolf,
nohu plnou bodlinek,
mořský jezek mu je nandal
a to je konec vzpomínek.

Na břehu teď Rudolf sedí,
opuchlý a zděšený,
ustrašený, uplakaný,
nezná dobré řešení.

„Hele vodník“, kdosi křikne.
„A co děláš u moře?“
„Vždyť to je Rudolf, ale divný.“
„A proč má nohu nahoře?“

K vodníčkovi Pepa s Julčou
běží jako o závod.
I on je poznal a to je dobře,
pomoc přišla právě vhod.

Dva dny nato u Chlumáku
Rudolf písne brekotá.
„Breke, breke, tu je krásně,
už nikdy nechci do světa.“

A tak se vodník Rudolf natrvalo
nastěhoval do chlumského
rybníku, kde se večer co večer
prochází po hrázi a propěvuje
své tklivé ale šťastné vodnické
melodie.

Breke, breke, brekeké.

Miluše Kordulová

Město Blatná zastoupené panem místostarostou PavlemOUNICKÝM a Státní fond životního prostředí ČR vás zvou na bezplatný seminář

MOŽNOSTI ČERPÁNÍ PODPORY Z PROGRAMU NOVÁ ZELENÁ ÚSPORÁM

TERMÍN A MÍSTO KONÁNÍ
3. listopadu 2016 /17:00/Blatná

Komunitní centrum aktivního života,
Nádražní 661, Blatná

Program Ministerstva životního prostředí administrovaný Státním fondem životního prostředí ČR je zaměřen na podporu opatření ke snížení energetické náročnosti budov, na podporu efektivního využití zdrojů energie a na podporu výstavby budov s velmi nízkou energetickou náročností.

Zajímají vás úspory energie a chcete dotaci na investice do vašeho bydlení? Poradíme vám jak na to!

Státní fond životního prostředí ČR a město Blatná zvou všechny zájemce o úspory energií, zateplení nebo změny způsobu vytápění ve svých rodinných domech na seminář.

Na semináři se dozvíte aktuální informace o vyhlášené výzvě k podání žádosti o dotaci z programu Nová zelená úsporám. Odborníci ze Státního fondu životního prostředí ČR vám kromě obecných informací poskytnou také individuální konzultace a poradenství.

Zájemci se mohou na seminář dostavit bez předchozího přihlašování. Seminář je bezplatný.

Ministerstvo životního prostředí

STÁTNÍ FOND
ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ
ČESKÉ REPUBLIKY

Kandidáti KDU-ČSL za okres Strakonice

10. Mgr. Vladimír Hanáček
29 let, Strakonice
učitel VOŠ a asistent M. Jurečky

17. PhDr. Robert Huneš
47 let, Vodňany
ředitel hospice v Prachaticích

25. Ing. Luboš Peterka,
51 let, Radomyšl
starosta městyse

33. Ing. Josef Honz
42 let, Lnáře
projektant
a místostarosta obce

41. Mgr. Pavel Janča
32 let, Vodňany
živnostník, bývalý místostarosta

49. Bc. Jiřích Zdráhal
40 let, Katovice
místostarosta městyse

58. Pavel Marek
33 let, Strakonice
montér tepelných čerpadel
a studní

SROSTLÍ S KRAJEM

Vážení čtenáři,

Řešení sudoku z červencového vydání SOBáčka s pořadovým číslem 51 bylo opět různé úrovně: lehká verze – dovolenou (číslice v 1. řádku 561243789), středně těžká verze – necht' máte (č. v 1. ř. 753891264), těžká verze – příjemnou (č. v 1. ř. 284391756). Výherci: Ludmila Tesařová, Pole; Helena Vodičková, Lnářský Málkov; Aneta Šimová, Blatná. Uvedení úspěšní luštitelé si mohou vyzvednout výhru (drobné ceny) v kanceláři SOB nejpozději do pátku 4. listopadu 2016, popř. v jiný termín po telefonické dohodě na tel. č. 728 881 358. Gratulujeme.

Po vyřešení SUDOKU z čísla 52 (září 2016) zašlete tajenku a první řádek čísel (kontrolní) z vylučovacího SUDOKU s označením obtížnosti na E-mailovou adresu blatensko@blatensko.eu nebo na poštovní adresu Svazek obcí Blatenska, Na tržišti 727, 388 01 Blatná a to nejpozději do pátku 4. listopadu 2016.

SUDOKU pro čtenáře SOBáčka připravili: Stanislav, Ivana a Ema z Olomouce.

Radka Vokrojová

Lehká verze:

5			2	4			6	1
4		6		7		3	2	
3	6	9		8		4		7
1				6				8
		2	9		4		1	
	2	3		9			7	5
9				3		4		
		5	6					2

1 = D, 2 = J, 3 = P, 4 = M, 5 = Z,
6 = O, 7 = E, 8 = I, 9 = D

Středně těžká:

3	1	4		9				2
						7	1	
	7	2		3			8	
9			7		8	4	2	
		6		5	3			7
4		8			9	6		
			5		6			
	5		2					9

1 = A, 2 = Í, 3 = D, 4 = Š, 5 = N,
6 = Y, 7 = K, 8 = R, 9 = T

Těžká verze:

4		7		5	2	6		
5								7
1						2	9	
		6	8					
			3					9
3			4		1			8
				7				6
2		4			3	8		

1 = B, 2 = O, 3 = É, 4 = O, 5 = R,
6 = D, 7 = N, 8 = V, 9 = Í

Blatensko SOBě. 52. číslo vyšlo v pátek 30.09.2016 v Blatné. Vydáno Svazkem obcí Blatenska pod e. č. MK ČR E 18255. Ročník X. Poslední číslo vyšlo v červenci 2016. Uzávěrka příštího čísla je v pátek 4.11.2016. Grafický návrh: Petr Liebscher. Sazba: Pavel Korous. Tisk: Blatenská tiskárna s.r.o. Na vydání se podíleli starostové a starostky měst a obcí Svazku obcí Blatenska a další dopisovatelé. Redakční rada: Rada Svazku obcí Blatenska. Náklad 6250 ks. Redakce e-mail: blatensko@blatensko.eu tel.: 728 881 358, Ing. Radka Vokrojová. *Názory dopisovatelů se nemusejí shodovat s názory redakce, příspěvky mohou být redakčně kráceny.*